

Giới thiệu Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ

Thể loại: Xuyên không, tương lai

Convert: Cù Lạc tangthuvien.com

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Cô xuyên từ địa cầu đến tương lai trở thành người ba không: Không thân phận, không quang não, không hộ khẩu.

Nhưng may mắn vẫn có một thiếu nên mạng lòng tốt thu nhận cô.

Chính là, thiếu niên này tại sao thu nhận cô lại vì mục đích cùng cô sinh trứng? Cô là loài sinh sản bằng bào thai, không thể sinh trứng đâu!

Nhưng mà, thời đại tiến hóa, nơi các sinh vật quý dị cũng có thể biến thành hình người cho nên việc sinh trứng cũng không phải là truyện không tiếp nhận được.

Cho nên, đây là câu chuyện về một nam chủ thuộc chủng tộc thần bí nhất trong vũ trụ nhặt được một cô em địa cầu mềm mềm, sau đó đầu tiên là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, thứ hai là yêu thích không muốn rời xa, thứ ba là lập tức muốn ôm người ta về nhà cùng nhau sinh trứng.

Nam chủ có thể giả vờ đáng yêu, đánh quái thú, ôm được bé con, ấp được trứng, tuyệt đối là tiểu quái thú có nhan sắc vô cùng có giá nha!

Về phần chủng tộc của nam chủ...

Nguyên Đồng: TAT cô tình nguyện không biết nguyên hình của chủng tộc hấn!!

Đọc hạng mục cần chú ý này:

- 1, Đây là truyện dài về tình tế, ngọt bạch ngọt, không khảo chứng.
- 2, Không phải là truyện viễn tưởng chính tông, không có tính khoa học.
- 3, Làm dâu trăm họ là chuyện thường, mọi người đọc truyện văn minh, nếu thật sự không thích thì không cần xem.
- 4, Nam chủ Klos, nữ chủ Nguyên Đồng.

Tag nội dung: Xuyên qua thời không ngọt văn cơ giáp tình tế

Từ khóa tìm kiếm: Nhân vật chính: Nguyên Đồng, Kloster | phối hợp diễn: Một đám tình tế thú nhân hoặc chủng tộc không phải nhân loại vô cùng đáng yêu | cái khác: Tình tế sủng hôn chỉ nam

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Nguyên Đồng ôm cái chảo mới mua, mờ mịt nhìn đại thụ che trời, trong lòng mặc dù có chút sợ hãi nhưng lại tò mò nhiều hơn.

Buổi sáng rời giường, lúc đầu cô định làm trứng trần nước sôi cho bữa sáng, liền đem cái chảo mới mua hôm qua lấy ra dùng. Đang chuẩn bị đem chảo đi rửa thì nghe thấy tiếng chuông cửa, cô vội vàng đi mở cửa, thuận tay cầm cái chảo đi theo chứ không có ý muốn đánh nhau. Vừa mở cửa, chưa kịp nhìn thấy người trước cửa thì bị tấn công ngay lập tức, choáng váng cả đầu, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Khi cô mở mắt ra một lần nữa thì phát hiện bản thân mình chạy từ nhà đến khu rừng rậm cổ quái này.

Cho dù là xuyên qua thì tốc độ cũng không nhanh như vậy.

Thế giới cực kỳ im lặng, rõ ràng là đang ở trong rừng cây, nhưng hoàn toàn không nghe được tiếng chim hót hoặc tiếng côn trùng kêu, tán cây dày đặc gần như không thấy ánh nắng. Chỉ có vài tia nắng ít ỏi xuyên qua kẽ lá tạo thành những đốm sáng trên nền đất, xua tan bớt vẻ u ám của khu rừng.

Lúc này, Nguyên Đồng đang ôm cái chảo, ngồi dưới một gốc cây đại thụ. Bộ rễ của nó lộ ra trên mặt đất, cô phát hiện cây đại thụ này vô cùng lớn, phải có mười mấy người mới ôm hết một vòng gốc cây. Bộ rễ của nó không bình thường mà vô cùng lớn, to như đùi của năm người đàn ông, có rất nhiều nhánh rễ trôi lên, uốn quanh, có những đoạn trôi lên mặt đất cũng phải cao đến ba bốn mét.

Không chỉ có thế, xung quanh đều là đại thụ như vậy. Nhìn ra xung quanh, toàn là đại thụ với đại thụ, cách nhau không xa, tán cây dày đặc đan xen với nhau, che mất ánh mặt trời khiến cho không khí trong rừng cây mang theo chút lạnh lẽo và ẩm ướt.

Cảnh vật như thế, không thể nghĩ ngờ là trước đây cô chưa từng gặp, là một cảnh tượng hoàn toàn khác biệt của thiên nhiên. Trên trái đất bây giờ là vô cùng hiếm thấy, thậm chí có thể nói là chưa từng nhìn thấy.

Nguyên Đồng ôm chặt cái chảo trong lòng. Bởi vì đang trong kỳ nghỉ hè, hơn nữa thời tiết phương nam thương nóng bức, cô chỉ ở nhà làm bài tập hè, trên người chỉ mặc một cái áo T-shirt tay ngắn, một cái quần bò lửng. Trong cái không khí âm trầm lạnh lẽo của rừng cây, làn da lộ ra bên ngoài của cô đã nổi đầy da gà, run rẩy.

Cô cảnh giác đánh giá hoàn cảnh xung quanh. Tự hỏi xem mình đã xuất hiện ở cái chỗ này bằng cách nào. Sờ sờ chỗ đau trên đầu, tự nhiên bị tấn công, may mắn là không có chảy máu hay chấn thương nào.

Bỗng nhiên, trong không gian yên tĩnh vang lên một tiếng động rất khẽ. Tuy rất nhỏ nhưng trong hoàn cảnh hiện tại, vẫn khiến người ta nghe thấy làm từng sợi lông tơ dựng đứng, trong đầu cô vang lên tiếng cảnh báo nguy hiểm, cô cảm giác được đầu mình bắt đầu đau.

Gương mặt trắng bệch, Nguyên Đồng nhanh chóng đứng lên, ánh mắt đảo qua, trực giác tránh vào khe hở gấp khúc như rãnh của đám rễ cây khổng lồ, hơi hơi lộ đầu, nhanh chóng nhìn thấy một đôi mắt to của một con dã thú.

Nguyên Đồng nháy mắt ngăn người.

Mẹ ơi, đây là quái vật gì vậy? QAA

Xuất hiện ở dưới tàng cây là một con vật có hình thù khá giống sói nhưng so với loài sói trên trái đất thì to hơn gấp mấy lần, hơn nữa ngoài miệng nó còn hai cái răng nanh lớn bén nhọn như ngà voi. Trong bóng cây âm u, phát ra hàn quang dày đặc, một đôi mắt dã thú xanh biếc sáng quắc như bóng đèn lạnh băng nhìn cô chằm chằm. Nó hoàn toàn xem cô là con mồi. Bước chân của nó nhẹ nhàng, nhảy lên đám rễ cây, chậm rãi đi về phía cô. Nó di chuyển trên đám rễ cây ngoằn ngoèo này như đi trên đất bằng.

Diện mạo của sinh vật này hoàn toàn đảo lộn tri thức của người trái đất. Dù là kỷ băng hà cũng không xuất hiện sinh vật quái dị như thế này, làm gì có loài sói nào còn to hơn cả voi chứ? Và trên hết là mức độ nguy hiểm của nó, người trái đất hoàn toàn không có cách nào ứng phó.

Nguyên Đồng cảm thấy giờ phút này đầu càng đau hơn nữa. Tuy cô không biết vì sao đầu lại đau như thế nhưng trực giác của cô cho biết đây là một loại cảnh báo nguy hiểm, cô cần phải nhanh chóng chạy trốn. Hai tay nắm chặt cán chảo, lưng áp vào rễ cây. Cái giá lạnh của lớp rêu xanh sinh trưởng trên rễ cây xuyên thấu qua lớp áo T-shirt đơn bạc chạm vào da, lạnh lẽo đến mức khiến sắc mặt hồng nhuận của cô trở nên trắng bệch.

Khi con sói có bộ ngà voi kia lao qua chỗ cô, Nguyên Đồng cũng giơ cái chảo lên, vung qua.

Phảng một tiếng, cái chảo bị đánh bay, Nguyên Đồng nhân cơ hội chạy qua khe hở giữa con con sói kia với rễ cây, bắt chập làn da lộ ra bị vỏ cây thô ráp làm bị thương, cả người ngã vào khe hở giữa đám rễ cây, rơi xuống mặt đất ẩm ướt. Không gian dưới đám rễ cây rất lớn, hơn nữa lại tiếp giáp mặt đất. Chắc do lúc rễ cây phát triển, chúng đã chậm rãi vươn lên khỏi mặt đất, làm khoảng cách từ đám rễ cây xuống mặt đất trở nên lớn hơn, hình thành một không gian rất lớn, cứu lấy một mạng của cô.

Sói ngà voi một cú tát chưa trúng, phát hiện con mồi lại trốn vào dưới đám rễ cây, nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái răng nanh như ngà voi đâm mạnh về phía trước. Rễ cây nhanh chóng bị nứt toạc dễ dàng như bã đậu.

Nguyên Đồng phải đóng vụn rễ cây rơi xuống người, lại nhìn con sói ngà voi kia đang cố chui đầu vào cái khe hở nó mới tạo ra. Phát hiện cho dù bản thân trốn xuống dưới đám rễ cây cũng không an toàn bao nhiêu, cô hoảng sợ bỏ dậy chạy bừa vào sâu bên trong. Cảm tạ đám rễ cây này phát triển quanh co khúc khuỷu, dù có vài chỗ nhỏ hẹp, nhưng vẫn có thể để một thiếu nữ vị thành niên chui qua khe hở của chúng, nhờ vậy mà cô có được không gian để chạy trốn.

Nhờ vào vóc dáng nhỏ bé của mình, Nguyên Đồng dùng tốc độ tối đa chạy trốn chúi chết qua khe hở của đám rễ cây. Trên đỉnh đầu cô truyền đến chấn động cùng tiếng gầm của dã thú đã nói cho cô biết con dã thú kia đã đến gần cô, đang đuổi theo cô và thường thường lại có vài đoạn rễ cây đứt gãy rơi xuống.

Nguyên Đồng chạy trốn. Dù trước mắt biến thành màu đen, lồng ngực đau buốt, nhưng cô không dám dừng lại nghỉ ngơi, dựa vào nghị lực xông về phía trước. Không biết đã chạy bao lâu, cơ thể giống như xuyên qua đám dây leo dày đặc, lá cây dày đặc và đám dây leo quất vào người cô, thanh âm rào rào vang lên. Trước mắt cô bỗng nhiên sáng bừng.

Ánh mắt cô vì mồ hôi mà trở nên xốt, cô nhìn thấy núi xanh ở xa xa, bầu trời xanh thẳm trên cao, mây trắng lững lờ, gió mát nhẹ nhàng. Thế giới xinh đẹp và yên bình biết bao.

Nhưng cảnh quan tốt đẹp này lại khiến trái tim cô như rơi vào hầm băng, không có thứ gì che chở, cô chỉ có đường chết.

Quả nhiên, một luồng gió tanh từ phía sau quét đến, thân thể cô bị một lực rất lớn đâm bắn thẳng về phía trước như điều bị đứt dây, rơi thẳng xuống bụi cỏ. Xương cốt toàn thân dường như đã lệch khỏi vị trí thông thường, nội tạng cũng bị chấn động khiến cô đau đớn không thể chịu nổi, đã không còn sức lực để chạy trốn nữa.

Đầu óc trống rỗng, vì bị chấn động mạnh, năm giác quan của cô dường như bị tê liệt tạm thời.

Cho đến khi năm giác quan có thể phục hồi, đầu tiên, Nguyên Đồng nghe được tiếng kêu thảm thiết của dã thú. Nhưng cô vẫn yên ổn nằm ở chỗ này, cũng không bị quái vật xé nát cắn nuốt. Tuy cả người đều đau đớn nhưng lại cho cô cảm giác chân thật.

Chịu đựng đau đớn trên người, Nguyên Đồng khó khăn quay đầu nhìn lại. Đồng tử hơi hơi co rút lại, nhìn thấy con sói ngà voi này giờ truy đuổi làm cô chật vật, giờ đây đang nằm bất động trên mặt đất. Một thiếu niên có dáng người thon dài đang đứng trên lưng nó, cầm trên tay một vật có hình dáng khá kì quái, có vẻ như là súng, bắn thẳng vào đầu con sói.

Thiếu niên kia có một mái tóc đỏ chói mắt. Trong khung cảnh xanh biếc hiện tại, quả thật quá chói mắt, như ráng đỏ nơi chân trời.

Nguyên Đồng ngơ ngác nhìn, cho đến khi con sói ngà voi kia không còn kêu được nữa. Thiếu niên kia ung dung nhảy xuống đất, vẫn cầm vũ khí, đi đến chỗ cô.

Cậu ta đến trước mặt cô, cúi đầu nhìn cô, bóng dáng ngược sáng làm cô không thể thấy rõ mặt cậu ta. Cậu ta hình như nói gì đó nhưng Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu. Đầu cô đau vô cùng giống như muốn nổ tung, khiến cô không thể chịu nổi mà trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Thiếu niên ngồi xổm trước mặt cô, xoay người cô lại, nhìn cô gái trên mặt đất một lúc lâu. Dùng tay sờ sờ mái tóc đen của cô, lại nhìn đến gương mặt cô, lau đi vết bẩn trên mặt cô. Sau đó nhìn chăm chăm gương mặt này một lúc, tay chưa kịp dời đi. Đột nhiên từ đám rừng cây nhảy ra một người máy toàn thân màu đỏ ánh kim.

“Cảnh báo! Cảnh báo! Phát hiện tân sinh mệnh thể tại hành tinh Ural, một sinh vật dạng người, phải ghi chú! Cảnh báo! Cảnh báo...” Thanh âm máy móc vang lên, ánh sáng đỏ trong đôi mắt người máy lóe lên, quét về phía người nằm trên mặt đất.

Thiếu niên nhìn thấy người máy xuất hiện, nhanh chóng ôm lấy người trên mặt đất, chặn lại máy quét trên người người máy. Không cho nó lấy mẫu máu, DNA, kích thích tố của người ta.

“Chủ nhân, thỉnh ngài đừng làm trở ngại của công tác thu thập của tôi.” Thanh âm máy móc cứng nhắc nói, một đôi mắt máy tỏa ra ánh sáng đỏ.

“Đây là ta nhặt được!” Thần sắc của thiếu niên lạnh lẽo, ôm thật chặt người trong lòng, giống như đang đề phòng cướp, nhìn chăm chăm người máy, “Là của ta!”

“Chủ nhân, đây là sinh mệnh thể không rõ, tôi cần phải thu thập số liệu...”

Người còn chưa dứt lời, đã bị thiếu niên mở hệ thống của nó ra, cưỡng chế sửa chữa trình tự trong hệ thống của nó, chuyển hoá hình thức, sau đó một thanh âm đã được nhân tính hóa vang lên: “Klos thân ái! Đây là sinh vật không rõ đến từ đâu? Xuất hiện ở hành tinh Ural bằng cách nào? Là cậu đã dùng thủ đoạn để có thể nhập cảnh trái phép có phải không?”

“Tương tự nhiều rồi!” Thiếu niên cúi đầu đánh giá người trong lòng, vẻ mặt không nhiều, nhưng trong mắt có tò mò cùng nghi hoặc, “Người này có bộ dạng giống ta, nhưng cũng không giống lắm, hơi thờ lại bất đồng... Rất dễ chịu.” Nói xong, trên gương mặt trắng nõn của thiếu niên lộ ra một chút đỏ ửng, nhưng biểu tình vẫn rất nghiêm trang.

Ánh sáng đỏ của người máy lại lóe lóe, xem xét số liệu thân thể của đối phương. “Đây là giống cái!”

“Giống cái? Giống như Tasym?”

“...” trong nháy mắt, người máy im lặng một chút, sau đó mới nói: “Không phải, hai cô ấy không giống nhau.”

“Ta cũng biết là không giống.” Trên gương mặt lạnh của thiếu niên đột nhiên xuất hiện nụ cười, tuy rằng rất ngắn nhưng lại khiến ngũ quan của hắn nhu hòa không ít, lại làm hắn đẹp đến mức không thể tin nổi, “Trên người Tasym không có hơi thở dễ chịu như vậy, cũng không nhỏ bé giống cô ấy, chúng ta đều có thể ôm được. Cho nên, cô ấy là của ta!” Thiếu niên thực tùy hứng nói.

Người máy phát hiện tâm tư của thiếu niên, ánh sáng đỏ trong mắt chớp chớp, cố gắng nói: “Klos thân ái, cô ấy là giống cái, lại là giống cái của loài khác, không cùng một giống nên đương nhiên hơi thở sẽ khác. Nhìn bộ dạng của cô ấy, có vẻ tiếp cận ngoại hình của giống cái người Địa cầu cổ đại, nhưng cần phải có mẫu gene và mẫu máu mới có thể kết luận chính xác.”

Nghe đến đó, hai mắt thiếu niên lóe lên một tia u quang.

“...Chắc chắn là cậu đang nghĩ đến chuyện không tốt đẹp gì rồi!” Người máy khẳng định nói.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Rừng rậm toàn đại thụ âm trầm, nãy thú chưa từng nhìn thấy bao giờ, sự sợ hãi không có đường thoát, thiếu niên tóc đỏ, thể giới kỳ lạ...

Đù loại hình ảnh không ngừng thay đổi, lướt nhanh trong đầu, cuối cùng tụ lại thành một màu máu đặc dính. Ngay sau đó xuất hiện con đầu đầu kinh khủng nhất, trong đầu như có ai đó dùng búa gỗ từng phát từng phát, vô cùng thống khổ, chỉ hận không thể đập đầu vào đầu đó để giảm bớt nỗi thống khổ khiến người ta sống không bằng chết này.

Con đầu đầu kinh khủng như vậy không biết kéo dài bao lâu, đau đến mức tưởng chừng như không thể chịu nổi nữa. Đột nhiên, một luồng khí tương mát tràn vào, tựa như đi trong sa mạc khô cạn lại gặp được ốc đảo xanh tươi và được cứu rỗi, đau đớn trong đầu chậm rãi rút dần, thân thể run rẩy chậm rãi ổn định lại.

Nguyên Đồng chậm rãi mở mắt. Thân thể vì vận động quá độ mà mỗi một không chịu nổi, đau nhức trầm trọng, ý thức cũng có chút mờ mịt. Khi cô thanh tỉnh hẳn, đầu tiên là thấy là trần nhà màu đỏ ánh kim, màu sắc tươi đẹp rạng ngời khiến cô cảm thấy nhức mắt, nhanh chóng nhắm mắt lại.

Đột nhiên, cô nhớ tới cảnh tượng trước khi hôn mê, mặc kệ cơ thể đang khó chịu, cô bật dậy, cảnh giác quan sát xung quanh. Đây có vẻ như là một căn phòng, nhìn trống rỗng, ngoại trừ một cái giường, một cái tủ nhỏ đầu giường và một cái ghế thì không còn gì khác, gọn gàng sạch sẽ nhìn không giống phòng. Nhìn quanh bốn phía, cô hoàn toàn không thấy cửa ra vào và cửa sổ, giống hệt như một lồng giam.

Cái nơi giống như mật thất này khiến cô có chút sợ hãi và hoang mang.

Nguyên Đồng ngờ ngác ngồi trên giường. Trong nhất thời hoàn toàn hoang mang mờ mịt, không làm được gì. Trong đầu vẫn còn lưu lại ấn tượng về nỗi thống khổ không thốt nên lời này, khiến trong lòng cô rất lo lắng, nhìn không được mà sờ trán. Bỗng nhưng nhớ lại, lại xòe tay ra nhìn, cẩn thận xem xét. Cô phát hiện vết thương và trầy trên da đã hoàn toàn biến mất. Làn da trơn bóng non mềm, không có lưu lại dấu vết gì.

Nếu không phải trên người còn mặc cái áo T-shirt và quần bò vừa bản vừa rách kia thì cô có thể cho rằng chuyện trước khi hôn mê chỉ là một cơn ác mộng mà thôi. Nhưng căn phòng màu đỏ ánh kim khiến người ta có thể mù mắt này và quần áo trên người bị tổn hại đều cho cô biết một điều, đây không phải là mơ.

Nguyên Đồng không biết phải làm gì.

Năm nay cô mười sáu tuổi. Hết hè, cô sẽ là học sinh cấp ba. Sang năm sẽ thi trường cao đẳng nên đã xin nội trú ở trường. Vào kỳ nghỉ hè, cô về quê để thăm bà nội. Cô dự tính nhân dịp hè thì có thể ở cạnh bà nội nhiều nhiều chút. Vì lần sau phải chờ đến dịp Tết mới có thể về thăm bà. Nhưng hoàn toàn không nghĩ đến, bị một người lạ tấn công mình ngay ở cửa nhà mình. Lúc tỉnh lại đã ở một nơi vô cùng nguy hiểm. Quả thực hệt như truyện huyền huyền vậy.

Ngay khi cô vừa khó chịu vừa sợ hãi. Đột nhiên trông thấy ngay trên bức tường đối diện có hai khối kim loại chuyển động, trượt sang hai bên, lộ ra một lỗ hổng, ngay chính xác hơn, là cửa.

Cảnh tượng này trông rất giống trong phim khoa học viễn tưởng mà cô đã xem trước kia.

Một thiếu niên bung khay đi vào.

Ánh mắt của Nguyên Đồng đầu tiên chú ý đến mái tóc của thiếu niên. Màu đỏ ánh kim kia quả thực vô cùng bắt mắt, đảm bảo hấp dẫn ánh mắt người khác ngay lần đầu nhìn thấy. Đến khi thiếu niên kia lại gần, cô mới nhìn rõ gương mặt cậu ta, không khỏi ngẩn người.

Thiếu niên này bộ dạng thật sự rất đẹp mắt. Quả thực như được đấng tạo hóa chiếu cố. Cậu ta thoạt nhìn khoảng mười sáu mười bảy tuổi, ngũ quan mang vẻ đẹp lập thể đầy nam tính của phương Tây nhưng vẫn mang hương vị thiếu niên, tinh xảo sạch sẽ, xinh đẹp quá mức. Màu mắt đậm hơn màu tóc một chút, cũng mang sắc đỏ, nước da trắng mịn. Cậu ta chỉ đứng đó nhưng lại toát ra vẻ lạnh lùng mang theo quý khí. Chính là khi im lặng sẽ khiến người đối diện cảm giác được sự lạnh lùng nghiêm túc khiến người khác không dám nhìn thẳng vào cậu ta.

Làn môi của cậu ta cũng rất đẹp, không mỏng, dày vừa phải, màu sắc cũng rất đẹp. Cậu ta mân môi, tầm mắt lảng lảng rơi xuống người cô, trong mắt ẩn chứa cảm xúc mà cô không thể hiểu được, khiến cô có chút lo lắng.

Thiếu niên đến trước mặt cô, đặt khay lên tủ nhỏ đầu giường, mở miệng nói một câu.

Thanh âm của cậu ta cũng thuộc về loại thanh âm trong trẻo của thiếu niên. Nhưng mà Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu, mờ mịt nhìn cậu ta, cẩn thận nói: “Tôi không hiểu anh nói gì...”

Thiếu niên nhú mày.

Thấy thế, Nguyên Đồng không khỏi khản trương. Tuy rằng thiếu niên này là ân nhân cứu mạng của cô, nhưng vì đã trải qua một loạt chuyện kinh khủng trước đó khiến cô không khỏi lo xa. Một thiếu niên có thể dễ dàng giết chết một mãnh thú như con sói khổng lồ kia đương nhiên phải rất lợi hại. Cô không biết cậu ta có mục đích gì, sau này bản thân phải gặp chuyện gì, trong lòng càng lo lắng khản trương.

Thiếu niên nhú mày, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó hiểu, sau đó xoay người rời đi.

Khoảng mười phút sau, cậu ta lại quay trở lại, đưa cho cô một thứ gì đó trông giống khuyên tai.

Nguyên Đồng bất động bởi vì cô không biết đó là thứ gì.

Thiếu niên thấy thế, đành phải động thủ đem vật kia gắn vào tai cô. Mở miệng nói: “Đây là máy phiên dịch tinh tế.”

Nguyên Đồng ngạc nhiên, cô nghe hiểu được cậu ta nói gì, tuy nghe hiểu nhưng không biết “máy phiên dịch tinh tế” là thứ gì, nghe có vẻ rất cao thâm.

“Cô hẳn là đói bụng, tôi không biết cô có thể ăn được gì. Vì thế tôi nói Reckie đến chỗ thương nhân tinh tế Fergus mua về một ít dịch dinh dưỡng. Đây là loại có mùi vị ôn hòa nhất.” Vừa nói vừa lấy một phần dịch dinh dưỡng đã đặt trên đầu tủ đưa cho cô.

Nguyên Đồng nghe được mơ hồ, nhưng vẫn nhận lấy, nói một tiếng cảm ơn.

Cậu ta không nói, cô cũng quên mất chuyện đói bụng. Vừa trải qua một cuộc đào vong điên cuồng, kinh hoàng lại sợ hãi. Đến giờ tỉnh lại, cô mới cảm giác được con đói còn cao, dạ dày truyền đến cảm giác đau đớn khó chịu.

Thiếu niên ngồi trên cái ghế duy nhất trong phòng, hai chân bắt chéo, dáng vẻ có chút lười nhác. Đôi mắt màu hồng nhìn cô, trên mặt không có chút cảm xúc nào. Khiến người khác cảm thấy được vẻ nghiêm túc, rất khó thân cận, đối lập với gương mặt xinh đẹp của cậu ta. Cậu ta nhìn cô vụng về mở túi dịch dinh dưỡng, cái miệng nhỏ nhỏ hút từng ngụm từng ngụm. Đôi mắt đen láy như thủy tinh đen có chút không an phận mà nhìn ngó xung quanh. Cái bộ dáng cẩn thận xung quanh đó trông giống hệt như một chú mèo nhỏ, khiến người khác không thể kiềm được suy nghĩ muốn vuốt ve.

“Tôi là Klosters, còn cô?” Thiếu niên mở miệng nói.

“Nguyên Đồng!”

“Nguyên Đồng?” Klosters thì thầm, khẩu âm có chút kỳ lạ, hai chữ Nguyên Đồng là thuần Trung, rõ ràng là khác với ngôn ngữ thông dụng của tinh tế.

Nguyên Đồng hút một hơi dịch dinh dưỡng, giống như nước cháo chẳng có vị gì, hút một hơi dài. Một túi dịch dinh dưỡng rõ ràng không nhiều lắm nhưng sau khi hút hết thì lại có cảm giác no bụng. Khiến cho cô rất ngạc nhiên, ánh mắt nhìn về phía thiếu niên cũng có chút khác biệt.

Nguyên Đồng không phải ngu ngốc. Những chuyện trước khi hôn mê đến hiện tại đều nói cho cô biết một chuyện: nơi này chắc chắn không phải là Trái Đất, mà là một thế giới khác. Trong thời đại internet phát triển của thế kỷ 21, đề tài “xuyên không” là loại đề tài khá quen thuộc trên phim truyền hình cũng như tiểu thuyết. Dù rằng bình thường cô không quan tâm lắm nhưng cũng biết được loại chuyện “xuyên không” này.

Rất có khả năng, cô thực sự đã xuyên không.

Hỏi tên đối phương, lại ăn gì đó của người ta, sự đề phòng của Nguyên Đồng cũng giảm bớt, rốt cuộc cô cũng mở miệng hỏi: “Xin hỏi, đây là ở đâu vậy?” Tại sao tôi lại xuất hiện ở chỗ này cơ chứ?

“Hành tinh Ural.” Đôi mắt của Klosters nhìn cô chăm chăm, cực kỳ cẩn thận trả lời câu hỏi của cô: “Đây là nhà tôi. Tôi đã cứu cô từ trong rừng rậm. Lúc đó cô đang hôn mê nên tôi đã đưa cô về nhà. Cô cảm thấy thế nào rồi? Có đỡ hơn không?”

Thương tích trên người cô, tôi đã dùng khoang trị liệu để chữa trị rồi. Nếu còn chỗ nào bị thương thì chỉ có thể đến chỗ thầy thuốc khám thôi.”

Chợt nhớ đến ở hành tinh Ural không có thầy thuốc thường trú. Có thể ở lại chốn này đều là loại hung tàn bất trị. Klosters nhú mày lại, đột nhiên phát hiện thanh danh của tinh cầu hung tàn, dọa nhiều người chạy như vậy, cũng không phải chuyện tốt.

Nghe được sự quan tâm trong lời nói của Klosters, Nguyên Đồng cười một cái với cậu ta, lộ ra một cái lúm đồng tiền nhỏ nhỏ, trả lời: “Tôi không sao.” Dừng một chút, cô lại hỏi: “Hành tinh Ural là ở đâu?” Trước giờ cô chỉ nghe qua Trái Đất, sao Hỏa, sao Thủy, sao Kim, mấy hành tinh trong Thái Dương hệ rồi thì một vài hành tinh sao chổi này nọ, chưa từng nghe qua hành tinh Ural.

Nghe nói như thế, vẻ mặt Klosters lộ ra một chút kinh ngạc, không khỏi hoài nghi lai lịch của Nguyên Đồng.

Sự xuất hiện kỳ lạ, ăn mặc kỳ lạ, ngôn ngữ kỳ lạ. Thậm chí trên người còn không có quang năng, thứ dùng để hiển thị thân phận của công dân Đế quốc, có chút giống như thổ dân của những hành tinh chưa được khai phá. Nhưng cho dù là thổ dân, nếu là nhập cư trái phép đưa đến hành tinh Ural thì cũng sẽ bị Săn thực giả tối cao phát hiện.

Nguyên Đồng cúi đầu, biết đối phương hoài nghi, không dám nhìn mặt người ta.

“Hành tinh Ural là một hành tinh nguyên sơ thuộc tinh hệ Nguyên Thủy tinh cầu. Cư dân ở đây cũng rất ít, tinh hạm tinh tế cũng rất ít đi qua nơi này.” Klosters giải thích đơn giản về hành tinh Ural. Trông thấy vẻ mặt mờ mịt của cô trong lòng cũng biết được cô nàng này vô cùng thiếu khuyết về thường thức, thậm chí có thể nói, những thứ thường thức này đối với cô, căn bản là nói chuyện trên trời vạ.

Nguyên Đồng vô cùng kinh sợ.

Theo lời của Klosters, cô đã biết hiện tại mình hoàn toàn không ở Trái Đất, thậm chí cũng không còn ở trong Thái Dương hệ, chạy đến hành tinh nào đó không biết. Hóa ra thực sự là có người ngoài hành tinh nha... Trong lòng cô không khỏi lo lắng, nếu bà nội không tìm thấy cô sẽ lo lắng biết bao, nếu không còn gặp lại bà nội được nữa...

“Đừng khóc!” Klosters có chút luống cuống, nhưng thanh âm trong trẻo vẫn có chút lạnh lùng.

Cậu đã gặp rất nhiều giống cái của các chủng tộc khác nhau, nhưng toàn là những giống cái vô cùng bừa bấn không giống giống cái chút nào. Hơn nữa rất ít khóc, mà không những không khóc, ngược lại vô cùng hung tàn, rất nhiều giống đực cũng không phải là đối thủ. Cho nên cậu luôn nghĩ giống cái nên là như vậy. Lại hoàn toàn chưa từng nghĩ, giống cái mà mình nhặt được này lại không giống vậy, mềm mại ngoài ý muốn.

Đúng vậy, rất mềm, thân thể vô cùng mềm mại, hương vị rất thơm... đây là khứu giác của động vật ăn thịt.

Mũi Nguyên Đồng hít hít vài cái, rầu rĩ nói, “Tôi không có khóc.” Cô chính là lo lắng bà nội sẽ lo lắng khổ sở khi cô mất tích. Nhất thời đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, lại phát hiện từ nay về sau rất có khả năng sẽ không thể gặp lại thân nhân của mình, khiến cô không thể không chế được cảm xúc. Nhưng vì có người lạ nên chỉ có thể nén lại.

Chờ Klosters rời đi, Nguyên Đồng vào WC, ngồi xuống hưng hăng khóc một hồi, phát tiết cảm xúc.

Klosters nhú mảy, đứng ở cửa, ôm cánh tay trầm tư, cho đến lúc người máy Reckie lại gần.

“Chủ nhân, Fergus đưa quần áo đến cho cô bé kia.”

“Cô bé?” Klosters cảm thấy xưng hô này vô cùng kỳ lạ.

Ánh mắt đỏ lóe lên trong mắt Reckie, nói: “Tôi tra được trong tư liệu của Đế quốc, Địa cầu cổ đại có một quốc gia Đông phương gọi là Trung Hoa. Nghe nói ở Địa cầu cổ, giống cái thường được gọi là cô bé, giống đực được gọi là nam nhân thối, dã hán tử. Chủ nhân, cậu chính là một dã hán tử đấy.”

Klosters: “.....” Đột nhiên rất ngứa tay, rất muốn đập cho cái tên người máy miệng tiện lúc nào cũng thích bôi móc mỉa mai lịch sử đen tối của người khác này một trận.

“Chủ nhân, Fergus...”

“Tự đi gặp hán đi, ta không muốn gặp hán.” Klosters lạnh lùng nói, xoay người đi vào một căn phòng gần đó.

Ánh mắt người máy chớp chớp, không biết vì sao mà chủ nhân có vẻ không vui, cậu ta không phải rất quan tâm giống cái kia sao? Cô ấy đã tỉnh thì cậu ta phải vui vẻ mới đúng chứ? Người máy Reckie thật sự không thể hiểu được tâm tư của loại động vật ăn thịt hung tàn này, chỉ đành xoay người đi ứng phó cái tên gian thương thích rút máu người ta vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cùng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Chuông cửa vang lên, cánh cửa kim loại trượt ra, xuất hiện một gương mặt lạnh như băng.

Rickie mang theo một túi quần áo, bấm báo nói: “Chủ nhân, quần áo của cô bé đã được giao đến. Fergus nói, nếu vẫn còn cần thì cứ việc liên lạc với hán. Ngày nay là kỳ ngủ đông của hán, cho nên sẽ ở lại Ural một thời gian, hán là sẽ không ra ngoài buôn bán. A, đúng rồi, hán vô cùng quan tâm hỏi tại sao cậu lại muốn mua đồ của hán. Có phải cậu lên lút giấu điểm giống cái của chủng tộc nào không? Còn hỏi gene của hai vị có hợp hay không, nếu không hợp thì mau mau quên đi, không cần trì hoãn đôi bên, mắt công sau này lại sinh tiếc nuối...”

Klosters không kiên nhẫn nghe nó léo nhéo, ngắt lời: “Đừng dông dài, người trả lời thế nào?”

Ánh sáng đỏ trong mắt hiện lên, thanh âm đề cao thêm mấy dexiben một chút: “Tôi đương nhiên nói, cần người quan tâm à, biến nhanh!” Sau đó cao

hứng phấn chấn hỏi, “Chủ nhân, tôi trả lời thế có được không?”

Klosters gật đầu, trên khuôn mặt lạnh lùng có chút ý cười, hiếm hoi khích lệ một câu: “Không sai, vô cùng chính xác!”

Nhận lấy túi quần áo trên tay Rickie, định đóng cửa lại, không dè Rickie lại nói: “Chủ nhân, tôi đã phân tích ra số liệu thân thể của cô bé.”

Về mặt Klosters khê biến, sắc mặt âm trầm lạnh như băng, đôi đồng tử biến thành màu đỏ sẫm, thanh âm lạnh lùng: “Ta không phải đã nói ngươi đừng làm gì hết sao? Ngươi lấy trộm của cô ấy thứ gì? Tóc, da, móng tay, mồ hôi hay máu? Mặc kệ là gì thì cũng hủy ngay cho ta!”

Ánh sáng đỏ trong mắt Rickie chớp nháy rất nhanh, chứng minh nó đang rất kích động, “Chủ nhân, cậu rất kích động! Tôi chỉ là thu dọn máu trên cổ của cô bé thôi. Ai bảo cậu chỉ bế người đi mà không chịu rửa sạch nha. Tôi chỉ là rửa sạch thuận tiện thu thập một ít mẫu thử thôi.”

Là một người máy bảo mẫu kiêm quản gia tiên tiến, hệ thống trình tự của nó có một phần phương châm ứng phó với mấy chàng trai vị thành niên, bảo hộ chủ nhân chưa thành niên là chức trách của nó. Trên địa bàn của chủ nhân nó xuất hiện sinh vật mới hình người, đương nhiên nó phải tra rõ là loại tồn tại nào, có nguy hiểm hay không.

Sắc mặt Klosters vẫn không vui, cậu chưa bao giờ là người dễ nói chuyện. Ngược lại, tính tình vô cùng nóng nảy. Nếu Rickie không phải là người máy bảo mẫu của cậu thì đã sớm bị ném về hành tinh máy móc để cải tạo rồi.

“Chủ nhân, tôi phân tích được trong máu cô bé kia có mẫu gene nằm trong danh sách giống cái của Địa cầu cổ đại. Hơn nữa lại là thuần huyết, không hề trải qua tiến hóa hỗn huyết, có thể gọi là thuần nhân loại. Nhân loại ở Địa cầu cổ là thuần nhân loại tiến hóa từ người vượn cổ, không thể biến hình. Sau khi phân tích, các số liệu thân thể của thuần nhân loại không hợp tiêu chuẩn của tinh tế, cho dù là trí lực, sức chiến đấu, hay tinh thần lực đều nằm ở chót. Chẳng trách sau khi Địa cầu cổ tiến vào thời đại vũ trụ đều lựa chọn dung hợp với các chủng tộc khác nhằm cải tạo gene của bọn họ nhằm tiến hóa...”

Trải qua mấy ngàn năm tiến hóa, trong tinh tế hiện nay muốn tìm ra một thuần nhân loại từ Địa cầu cổ là chuyện vô cùng khó khăn. Mà Nguyên Đồng lại xuyên không đến từ thế kỷ 21, hoàn toàn là một thuần nhân loại. Theo như góc nhìn của tinh tế hiện tại, nhân loại thế kỷ 21, được gọi là nhân loại thời kỳ Địa cầu cổ, chưa trải qua quá trình tiến hóa dung hợp để hình thành hỗn huyết.

Một thuần nhân loại nha! Không biết nếu bị người khác biết được sẽ có phản ứng gì? Chắc chắn vô cùng đáng nghiên cứu.

Rickie nhìn về phía chủ nhân, hỏi: “Chủ nhân, cậu thấy việc này thế nào?”

Klosters mặt lạnh nghe Rickie phân tích xong, ôm cánh tay suy nghĩ, sau đó nghiêm túc nói: “Cô ấy là ta nhặt được, là của ta! Đây là chuyện không thể thay đổi, ngươi phải nhớ kỹ!” Lại phân phó: “Thân phận của cô ấy không được để lộ ra cho bất kỳ ai! Ta cho ngươi một tháng đi xử lý chuyện thân phận cho cô ấy. Tốt nhất là lập một hồ sơ của sinh vật có gene tương tự thuần nhân loại trong kho gene của Đế quốc!”

Mắt đỏ của người máy chớp chớp, tiếp thu mệnh lệnh của chủ nhân nó, đột nhiên nói: “Chủ nhân, cậu trong nóng ngoài lạnh nha.”

Klosters đen mặt, một cước đá nó qua một bên, mang túi quần áo đi, đến phòng bên cạnh, nhấn chuông cửa.

Trong phòng, Nguyên Đồng khóc một hồi, rất nhanh liền ổn định lại cảm xúc.

Cha mẹ cô mất khi cô vừa chào đời vì tai nạn giao thông. Là bà nội nuôi cô lớn, có thể nói là hai bà cháu nương tựa vào nhau mà sống. Bà nội là một thầy thuốc trung y, làm việc trong viện trung y ở trấn trên kiếm tiền nuôi lớn cô. Cho đến khi cô vào trung học, thân thể bà không khỏe mới về hưu dưỡng lão, mỗi tháng lãnh chút tiền lương hưu.

Tuy không có cha mẹ, nhưng Nguyên Đồng cũng không oán trời trách đất. Bà nội lại là người rộng lượng hiểu lý lẽ, biết đối nhân xử thế, dạy dỗ cô rất tốt. Thông minh sáng sủa, kiên cường lạc quan, gặp chuyện không may tuy sẽ khổ sở nhưng rất nhanh ổn định cảm xúc, kiên cường tiến lên.

Tuy lo lắng cho bà nội ở nhà nhưng Nguyên Đồng cũng biết chuyện này hiện tại là vô dụng, trước mắt phải làm rõ được vì sao mình lại đến được nơi kỳ lạ này, sau đó tìm cách để về nhà. Nếu cô đến được, chắc chắn cũng có thể về được.

Sờ soạng thiết bị trong WC, Nguyên Đồng thành công rửa mặt, nhìn bản thân mình trong gương. Bởi vì đang trong lúc vui đầu học để thi vào Đại học, nên cô cũng chẳng để ý đến cách ăn mặc của mình. Tóc suông thẳng, trông rất quy củ. Tuy có nhiều người nói cô xinh đẹp giống bà nội thời còn trẻ nhưng nếu so với thiếu niên khi này, thật chẳng đáng một đồng nha.

Nghĩ đến thiếu niên gọi là Klosters kia, nếu không phải trông cậu ta vô cùng nghiêm túc, khí thế cũng rất mạnh mẽ, Nguyên Đồng đều cảm thấy cậu ta chính là dạng học sinh cá biệt. Nhưng mà nghĩ lại người nước ngoài có nhiều màu mắt và tóc khác nhau thì người ngoài hành tinh cũng không còn kỳ quái nữa. Có khả năng người ngoài hành tinh do người ngoại quốc chiếm đa số.

Đang nghĩ vậy, đột nhiên nghe được tiếng chuông leng keng, cô rời khỏi WC, nhìn về phía cửa. Trong chốc lát không biết cách mở cửa. Khi Klosters rời đi, cô quá mức thương tâm nên không để ý cách cậu ta mở cửa.

Thử một hồi lâu, cô mới có thể mở được cánh cửa công nghệ cao này. Cửa vừa mở thì trông thấy một người và một người máy đang đứng trước cửa.

Mắt Nguyên Đồng mở to, nhìn người máy cao hơn cô một chút, vỏ ngoài bằng kim loại màu đỏ, đường cong tinh tế, thậm chí không thể nhìn thấy được

đường nối giữa khớp cánh tay. Rõ ràng là kỹ thuật chế tạo vô cùng phát triển. Trên người nó mặc một bộ tây trang, ngũ quan trên mặt giống nhân loại nhưng khuôn mặt có vẻ bị đẹp. Khiến người ta chỉ cần nhìn thoáng cũng biết đây là người máy mà không phải người thật.

Pháp luật của Tinh tế có quy định, phàm là người máy trí tuệ, không được phép có bộ dạng bình thường của nhân loại để tránh lẫn lộn với gene của nhân loại hữu cơ.

“Cô bé, xin chào!” Rickie rất lễ phép chào hỏi, “Tôi là người máy bảo mẫu của Klosters, tên là Rickie. Chúng tôi đem quần áo đến cho cô, mong đừng ghét bỏ.”

Nguyên Đồng lần đầu tiên nhìn thấy người máy trí tuệ như vậy. Nếu không nhìn đến vẻ bề ngoài của nó, thì phản ứng này giống như một người thật, so với người máy có thể biểu cảm trên TV còn chân thực hơn, nhất thời cô cảm thấy kinh ngạc không thôi, vội vàng đáp lời: “Cảm ơn!” Sau đó tặng kèm một nụ cười thật tươi.

Diện mạo của cô thuộc loại thanh thuần, khi cười lên có một lúm đồng tiền nhỏ, nhu thuận đáng yêu đến mức có thể khiến người ta mềm lòng. Là một cô gái trong trẻo đầy sức sống thanh xuân, rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy yêu thích.

Klosters và người máy đều nhìn không được mà nhìn cô chằm chằm.

Đôi mắt Rickie chớp chớp, mở miệng nói: “Chủ nhân, rốt cuộc tôi cũng hiểu được vì sao quý tộc ở Đế tinh lại thích dùng sủng vật rồi. Thật đáng yêu mà, trách không được chủ nhân...” Vừa nhìn thấy đã muốn độc chiếm, thậm chí ngay cả một sợi tóc cũng không để cho nó thu thập.

“Câm miệng!” Klosters lạnh lùng ngắt lời nó, đưa túi quần áo cho Nguyên Đồng, tận lực khiến thanh âm nhẹ nhàng: “Rickie đã căn cứ vào số liệu thân thể của cô để mua quần áo, cô xem có vừa hay không?”

Nguyên Đồng không nghĩ tới bọn họ sẽ chuẩn bị đồ cho mình, nhất thời có chút cảm động, nhờ thế mà cảm giác lo lắng khi ở nơi xa lạ cũng giảm bớt.

Trong túi quần áo có vài bộ, từ nội y đến áo ngủ, áo khoác, tất, rồi quần áo mặc bình thường cũng có đầy đủ. Nguyên Đồng có chút mất tự nhiên, nhưng mà y phục trên người thật sự không còn mặc được nữa, liền mặt dày bỏ qua cảm giác mất tự nhiên kia bỏ qua một bên, cầm một bộ vào WC.

Y phục này trông có chút kỳ lạ, áo dài làm chính, có chút giống trang phục dân tộc Bắc Âu. Quần áo lấy màu đỏ ánh kim làm màu chủ đạo. Nguyên Đồng nhìn thấy cũng có chút choáng váng. Trong lòng nghĩ, có thể vì Klosters thích màu đỏ ánh kim nên quần áo cũng lấy màu đỏ.

Thật ra, Nguyên Đồng đoán cũng sai lắm. Khi Rickie đi mua quần áo, tinh tế thương nhân Fergus vừa nghe có liên quan đến Klosters thì trực tiếp đem một đồng quần áo có màu đỏ lại đây.

Nhìn Nguyên Đồng đi vào WC, chủ tớ hai người nhất thời chẳng biết làm gì cả.

Đột nhiên, Rickie hỏi: “Chủ nhân, cô bé năm nay bao nhiêu tuổi? Fergus nói quần áo này là của vị thành niên chủng tộc Anndames, gene của cô bé cũng đã phân tích rồi, vẫn trong thời kỳ thiếu niên.” Nói xong, đôi mắt máy lại chớp chớp.

Klosters không nói gì.

Chờ Nguyên Đồng thay quần áo đi ra, Rickie lại hỏi: “Cô bé, năm nay cô bao nhiêu tuổi?”

“16 tuổi.” Nguyên Đồng thành thật nói, cảm thấy chuyện này không cần phải giấu diếm. Cô nhìn Klosters một cái, cậu ta thoạt nhìn khoảng mười bảy mười tám tuổi, tuổi cũng không lớn nhưng mà thật sự rất lợi hại, cô có chút hâm mộ.

“Oa ~” Rickie kêu lên, đôi mắt chớp chớp liên tục, “Vẫn rất nhỏ nha. So với chủ nhân thì tuy chủ nhân vẫn còn chưa thành niên nhưng đã già như bà đậu!”

“Câm miệng!”

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn mặt Klosters, rõ ràng chỉ là thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, vì sao Rickie lại nói là già như bà đậu? Chẳng lẽ là truyền thống của người ngoài hành tinh? Làm một người Trái Đất cái gì cũng không hiểu, Nguyên Đồng có chút lo lắng, cảm thấy trước hết cô cần thiết phải hiểu biết một chút về cái thế giới này.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, tốt hơn chẳng biết cái gì.

Klosters tuy rằng quát người máy bảo mẫu của mình vô cùng hung tàn nhưng khóe mắt vẫn liếc nhìn Nguyên Đồng, bắt gặp đôi mắt sáng ngời trong trẻo của cô, không biết vì sao mặt lại có chút nóng, chỉ có thể cố làm ra vẻ nghiêm túc một chút. Trong lòng lại cảm thấy Rickie được chế tạo để làm bề mặt chủ nhân, có lẽ nên đá nó về hành tinh máy móc để cải tạo.

P/s: Bạn người máy dễ thương cực, chuyên đá đều chủ nhân. Mình đang đọc convert, đọc hay đã mạn mỗi tội đọc lướt. chờ đợi bản edit.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Nhà Klosters ở sườn núi. Phòng ốc thật giống như trong phim khoa học viễn tưởng, nửa hình cầu, vách tường bên ngoài cũng là màu đỏ ánh kim rang ngời. Nếu từ đằng xa nhìn lại sẽ cảm thấy giống như những quả trứng lớn nhỏ màu đỏ ánh kim cùng tập hợp lại một chỗ. Có những trụ kim loại chống đỡ, cao hơn mặt đất khoảng hai mét, có cầu thang lên xuống. Nhưng mà đối với Klosters thì mấy cái cầu thang đó có vẻ vô dụng, cho đến bây giờ cậu ta cũng chưa từng sử dụng qua chúng nó.

Khi lần đầu Nguyên Đồng trông thấy kiến trúc dạng này đã kinh ngạc không thôi. Đập vào mắt đầu tiên đương nhiên là màu sắc vô cùng nổi bật của kiến trúc này, tiếp theo là tạo hình đầy tính khoa học viễn tưởng của nó. Đếm số kiến trúc hình vỏ trứng thì có tổng cộng sáu kiến trúc như vậy, lớn nhỏ không đồng nhất. Ở giữa là phần kiến trúc lớn nhất, năm phần còn lại lấy nó làm trung tâm mà vây quanh.

Phòng ốc chiếm diện tích trên mặt đất rất lớn. Nếu ở Trái Đất, quả thực là khu nhà cao cấp giữa khu máy bay chiến đấu rồi. Nguyên Đồng phát hiện khu nhà này độc lập ở chân núi, chung quanh cũng không có hàng xóm, có thể nói là vô cùng hẻo lánh. Dưới chân núi có một rừng cây nhỏ, cách đó không xa còn có một hồ nước. Toàn bộ khung cảnh có thể xem là non xanh nước biếc, cây cối um tùm, phong cảnh vô cùng tuyệt đẹp.

Nhưng mà cho dù đẹp đến mức nào cũng không thể thay đổi sự thật là khu nhà này rời xa khu dân cư, xa thành phố. Nếu không phải phòng ốc ở đây vô cùng hiện đại, khoa học kỹ thuật tiên tiến, mang chút màu sắc khoa học viễn tưởng thì hẳn sẽ khiến người ta nghĩ đây là cái xô xính nào đấy. Quan sát kỹ xung quanh, Nguyên Đồng phát hiện vùng phụ cận cũng chỉ có một tòa kiến trúc này, ngay cả đường quốc lộ cũng không có. Trong nhất thời không thể hiểu được thế giới tương lai là như thế nào, chẳng lẽ ai cũng sống đơn độc như thế?

Nguyên Đồng tìm hiểu thế giới này đương nhiên đầu tiên là tìm hiểu về nhà Klosters.

Rickie vô cùng nhiệt tình hướng dẫn cho cô, vô cùng làm hết phận sự của mình trả lời tất cả những câu hỏi của cô.

Tuy Klosters và Rickie không biết lai lịch của cô, cũng không biết cô từ đâu đến nhưng Nguyên Đồng cũng hoàn toàn không biết gì về những điều này. Hơn nữa không có quang nào biểu thị thân phận công dân Đế quốc. Một người mộ máy cũng đã có ít nhiều suy đoán, hơn nữa là tư tâm của Klosters. Vì thế một chủ một tớ đặt thành hiệp nghị.

Đột nhiên từ Trái Đất thế kỷ 21 chạy đến hành tinh xa lạ, căn bản Nguyên Đồng không có chỗ nào để đi. Trong lòng cô cũng có chút lo sợ, đặc biệt khi ra ngoài quan sát nhà Klosters và hoàn cảnh xung quanh, lại nhớ đến con sói lớn trong rừng rậm suýt nữa đã lấy mạng cô, Nguyên Đồng không thể không chấp nhận sự thật.

“Cô bé, hiện tại cô cũng không có chỗ nào đi, vậy thì ở lại đi! Nhà chủ nhân rất lớn, cũng chỉ có một mình chủ nhân, thêm cô nữa cũng không thành vấn đề!” Rickie tận lực thuyết phục, đôi mắt máy chớp chớp liên tục, “Đế quốc quản chế thân phận cư dân ở các tinh cầu rất nghiêm ngặt, chỉ có người có được quang nào thân phận lưu trữ trong quang nào trung ương mới được hưởng đãi ngộ của Đế quốc. Còn không thì ở trong tinh tế, nửa bước cũng khó đi, ngay cả vé tinh hạm cũng không mua được.” Rickie cập nhật kiến thức cho cô.

Làm một người ba không: không thân phận, không quang nào, không hộ khẩu. Thực ra Nguyên Đồng cũng rầu rĩ lắm. Cô biết Rickie là người máy quản gia của Klosters, cho dù Rickie nói nhiều nhưng cũng phải được chủ nhân cho phép. Chứng tỏ, đây là biểu đạt ý Klosters nguyện ý thu lưu cô. Việc này không thể nghi ngờ là khiến cô vô cùng cảm động, cảm thấy Klosters tuy nhìn rất lạnh lùng nhưng lại là người tốt.

“Tôi sẽ không ăn không ngồi rồi! Tôi sẽ giúp anh làm việc!” Nguyên Đồng vô cùng nghiêm túc trả lời.

Klosters còn chưa nói gì, Rickie đã kêu lên, “Cô bé, cô vẫn còn là vị thành niên, vẫn chưa thành niên. Làm sao chúng tôi có thể áp bức vị thành niên? Đây là phạm pháp! Nếu cô có người máy bảo mẫu, người máy bảo mẫu của cô nhất định sẽ kiện chúng tôi đến tòa án Đế tinh tối cao. Vì thế, cô cứ yên tâm ở đây, làm một vị thành niên, ngoan ngoãn học tập cho tốt là được.”

Nguyên Đồng lại nhìn Klosters, thấy cậu ta gật đầu, trong lòng lại tràn đầy cảm kích. Thời điểm hiện tại, cô quả thật phải tìm hiểu thế giới này. Mà ngôn ngữ chính là vấn đề, không thể dựa dẫm mãi vào máy phiên dịch được. Nếu ngay cả chữ viết cũng không hiểu, thì chính là đồ thất học rồi! Nguyên Đồng tuyệt đối không thể chấp nhận bản thân vốn là học sinh Trái Đất ưu tú lại trở thành kẻ thất học ở tinh tế được.

Tạm thời giải quyết vấn đề chỗ ở, Nguyên Đồng tiếp tục tìm hiểu thế giới này.

Sau đó, cô biết được hiện tại là năm 7577 theo lịch tinh tế, cách thời điểm Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ năm ngàn năm. Thế kỷ 21 của Trái Đất đã được xem là thời kỳ Trái Đất cổ đại đại. Và cô là người Trái Đất thế kỷ 21 cũng trở thành cổ nhân.

Nguyên Đồng cả người cảm thấy không khỏe chút nào.

Cô mất cả ngày để tìm hiểu thế giới này. Tuy chỉ là một góc nhỏ của núi băng nhưng cũng đã khiến cô khiếp sợ, càng hiểu biết lại càng khổ sở. Tuy thực khó tin, nhưng Nguyên Đồng vẫn hiểu vị trí hiện tại của mình cách Trái Đất không biết bao nhiêu năm ánh sáng, ngay cả thời gian cũng khác biệt.

Cô không những xuyên qua không gian mà còn xuyên qua cả thời gian.

Nguyên Đồng cả người đều trầm xuống. Cuối cùng vẫn là Rickie vây quanh cô, an ủi rất lâu mới khiến tâm tình cô tốt hơn một chút.

Rickie là một người máy trí năng, chỉ số thông minh vô cùng cao, hơn nữa vô cùng có nhân tính. Tuy đôi lúc có khi rất vô sỉ nhưng chỉ cần có nó thì không khí sẽ rất sinh động, thậm chí sẽ có lúc chọc người tức chết, Klosters cho rằng đây là miếng tiện, cũng không biết ai đã thiết kế hệ thống trình tự của nó.

Tìm hiểu thế giới này, Nguyên Đồng cũng từ Rickie mà biết chuyện của chủ nhà hiện tại của cô.

Nghe nói Klosters là một đứa trẻ bị bỏ lại ở hành tinh Ural, không biết họ, cũng không biết cha mẹ là ai. Một mình lớn lên ở hành tinh Ural với một người máy bảo mẫu, hiện tại vẫn đang trong thời kỳ thiếu niên, tuổi... tạm thời cho qua, sẽ sớm trưởng thành. Đây là chỗ ở của cậu ta trên hành tinh Ural, phạm vi trăm vạn dặm xung quanh đều là địa bàn của cậu ta. Nguyên Đồng có chút choáng váng, đây quả thực là nhà giàu trong nhà giàu nha!

Nguyên Đồng sau lại biết, phạm vi mấy trăm vạn dặm thì tính cái gì. Đối với một cường giả tối cao của một chủng tộc thì chỗ này chỉ là một chỗ nhỏ. Cường giả có năng lực cực đại thì chuyện một mình chiếm giữ một tinh cầu là chuyện bình thường.

“Chủ nhân nhà tôi rất lợi hại nha! Tuy rằng hiện tại vẫn còn nhỏ, nhưng chỗ này thuộc khu vực trung tâm của hành tinh Ural, là nơi có hoàn cảnh tốt nhất ở hành tinh này. Tài nguyên vô cùng phong phú. Chủ nhân có mười vạn nguyên thạch năng lượng cùng vườn dị thực cao cấp vô cùng giá trị. Nếu đổi thành tinh tế tệ thông dụng thì có thể mua được vài ba tinh cầu nguyên thủy. Chỉ cần có chủ nhân trấn giữ ở đây, không ai dám vi phạm, chỉ sợ chọc giận chủ nhân...” Rickie tăng tốc chủ nhân một hồi, quay sang hỏi Nguyên Đồng: “Cô thấy thế nào?”

Nguyên Đồng nghe đến ngẩn người, cái loại giọng điệu khoa trương này có vẻ thoải phòng quá đáng, Nguyên Đồng cũng không biết thật giả thế nào, chỉ có thể nói: “Ngài Klosters thật lợi hại.”

“Aiyo~ cô bé đừng khách khí như thế! Gọi Klos là được rồi!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp ánh đỏ. Đây là thói quen khi nó đánh chủ ý gì đó. Trong mắt Rickie, cô bé Nguyên Đồng đã thuộc quyền sở hữu của chủ nhân, và lại là giống cái. Tương lai rất có thể sẽ kết hôn và sinh trứng, đương nhiên phải làm tốt quan hệ với cô.

Nguyên Đồng cười tủm tỉm.

Khi Klosters ra khỏi phòng làm việc của cậu, vì không chịu nổi sự ồn ào của Rickie, Nguyên Đồng gọi một tiếng “Klos”.

Klosters dừng lại, nhàn nhạt lên tiếng, sau đó xoay người đi.

Nguyên Đồng há miệng, nhìn không được nhìn Rickie, nhỏ giọng hỏi, “Anh ta sao thế?” Trong lòng có chút không yên, chẳng lẽ là tức giận? Là một người ba không, người dưới mái hiên người ta, Nguyên Đồng cũng không muốn chọc giận chủ nhân, cho nên nhất cử nhất động cô đều thập phần chú ý, nếu không phải Rickie giật dây, cô lại càng cẩn thận hơn nữa.

“Không có việc gì đâu, cậu ta xấu hổ đó.” Rickie an ủi cô, “Đây là lần đầu tiên có giống cái gọi cậu ta là Klos thân thiết như vậy. Trong lòng kích động, kích động liên buồn bực...”

“Ba!” một tiếng, Rickie bị cái gì đánh trúng, cái đầu kim loại bị bẹp một góc.

Chỉ thấy Klosters vòng trở lại, theo sau là một người máy giúp việc, người máy đẩy thức ăn đi ra. Loại người máy này không có trang bị trí não, chỉ thiết lập trình tự đơn giản, bình thường dùng để giải quyết việc nhà.

Klosters nghiêm mặt, thản nhiên nhìn lướt qua tên người máy miếng tiện kia, nhìn thấy bộ dạng lo lắng của Nguyên Đồng, nhẫn nại kiềm chế sự nóng nảy của mình, nói: “Nó không sao đâu! Dùng năng lượng cứu chữa phun một chút là khôi phục được.”

Nguyên Đồng “a” một tiếng, liếc nhìn Klosters một cái, thấy cậu ta ra hiệu cùng nhau đi ăn cơm chiều.

Bữa cơm chiều của cô vẫn là một túi dịch dinh dưỡng. Thực sự chẳng có chút vị nào, lại nhìn về thức ăn trước mặt Klosters, là thịt nướng của một loại thịt không biết tên, hương vị rất thơm, kích thích sự thèm ăn của cô. Nhưng nghe Rickie nói, loại dị thú này thịt vô cùng cứng, răng của vị thành niên hiện tại không thể nhai được, không cắn đứt được, chỉ có thể dùng dịch dinh dưỡng.

Vị thành niên cái gì chứ! Nguyên Đồng muốn nói hai năm nữa cô sẽ thành niên đó! Căn bản không phải vị thành niên nhưng Rickie lấy một đồng số liệu cô không hiểu cho cô xem, làm cho Nguyên Đồng nhìn không được mà nghĩ trong mắt người ngoài hành tinh thì người Trái Đất như mình yếu ớt đến mức nào?

Một ngày trôi qua, Nguyên Đồng ôm tâm tình trầm trọng tâm trở về phòng.

Đêm dài thanh vắng, Klosters đang ngủ đột nhiên mở to mắt, từ trên giường nhảy dựng lên, mở cửa chạy ra ngoài. Theo nguồn năng lượng dao động lúc có lúc không đến trước cửa phòng Nguyên Đồng, nhìn cửa phòng khóa chặt, ánh mắt có chút ngưng trọng.

“Chủ nhân!”

P/s: Mình nhận order túi xách, ví của Trung Quốc, chị em nào có nhu cầu thì click vào link chỗ chữ ký của m để xem hàng nhé. Thanks.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyên Khuyên

Klosters quay đầu, nhìn thấy người máy bảo mẫu đang đi từ phía còn lại của hành lang kim loại đến, ánh mắt trở nên âm trầm.

“Chủ nhân, đêm đã khuya, là trẻ vị thành niên, cậu cần phải ngủ đủ giấc mới có thể tiến hóa hoàn mỹ trở thành giống đực trưởng thành.” Rickie nói, màu đỏ trong mắt nhấp nháy, “Còn nữa... chủ nhân, cậu vẫn còn trong thiếu niên kỳ, không có công năng x này, tuyệt đối không thể tập kích giống cái trong đêm đâu! Vẫn nên trở về phòng đi ngủ đi!”

Klosters: “...”

Klosters kiềm chế xúc động muốn đập bẹp tên người máy bảo mẫu không biết điều này, hít một hơi thật sâu, nói: “Bên trong có sự dao động của loại năng lượng không biết tên, ta phải đi xem.” Nói xong, liền ấn chuông cửa.

Khi cậu ấn chuông cửa, Rickie cũng lợi dụng thiết bị thăm dò năng lượng thu thập năng lượng trong không khí. Trong nháy mắt, thiết bị vang lên âm thanh cảnh báo điên cuồng. Trong bầu không khí tĩnh lặng của đêm khuya, vô cùng chói tai, làm cả hai đều giật mình. Sau đó đường chỉ màu đỏ trên dụng cụ dùng để đo mức độ mạnh yếu của năng lượng điên cuồng tăng lên, Rickie rút cuộc nhìn không được kinh ngạc kêu, “Chủ nhân, là năng lượng không rõ nguồn gốc, hơn nữa lại vô cùng cường đại.”

Klosters liếc thiết bị thăm dò năng lượng một cái, tiếp tục ấn chuông cửa. Chuông cửa kêu một hồi nhưng vẫn không có động tĩnh gì, thần sắc Klosters càng ngày càng nghiêm túc. Đây là biểu hiện cậu ta hết nhẫn nại được rồi.

“Rickie, mở camera ghi hình phòng này ra, xem xét tình huống bên trong.”

Rickie ngoài miệng lải nhải hai câu, “tích” một tiếng, ngay trước mặt xuất hiện một màn hình ảo. Màn hình ảo hiện ra tình huống trong phòng. Chỉ thấy có người quần trần trên giường, lộ ra gương mặt. Nhưng gương mặt lại đỏ rực, ướt đẫm mồ hôi, thần sắc trông vô cùng thống khổ như đang trải qua chuyện kinh khủng nào đó.

Thấy thế, Klosters lập tức dùng quyền hạn chủ nhân phòng để mở cửa. Bước chân có chút vội vã, Rickie cũng đi vào theo.

Còn chưa tới được giường, đã nghe thấy tiếng rên rỉ thống khổ như tiếng mèo con kêu. Chờ khi đến gần được, chỉ thấy người trên giường cuộn tròn lại, khuôn mặt đỏ rực không bình thường, thân thể khẽ run rẩy, có thể thấy hiện tại cô vô cùng thống khổ, không thể khống chế được phản ứng của cơ thể.

“Nguyên Đồng?” Klosters nhẹ nhàng gọi một tiếng, tay vươn ra chạm vào gương mặt của cô.

Đột nhiên, một loạt âm thanh “xèo” vang lên, trong không khí có mùi như mùi thịt nướng, vô cùng gay mũi.

“Chủ nhân!” Ánh mắt Rickie nhấp nháy, “Cậu bị thương.” Nói xong, nó vô cùng có trách nhiệm, từ trong nút không gian lấy ra dụng cụ trị liệu, nhanh chóng trị liệu ngón tay bị thương của cậu.

Cái tay chạm vào Nguyên Đồng của Klosters hiện ra sắc đen trên da, giống như bị lửa đốt cháy khét, trông vô cùng kỳ lạ. Nhưng Klosters cũng không để ý, phất tay ra hiệu cho Rickie từ từ, lại tiếp tục đưa tay đi qua. Tiếng “xèo” lại vang lên, chỉ thấy những chỗ da tiếp xúc với da của Nguyên Đồng đều bị một loại năng lượng cường đại thiêu cháy, mang đến một loại đau đớn đến tận tâm can.

Sau vài lần thử, Klosters cũng để Rickie trị liệu thương trên tay, đồng thời gọi người máy giúp việc đem đến vài liều thuốc giảm đau. Ôm lấy người đang cuộn tròn trên giường, không quan tâm đến việc chạm vào cô sẽ bị thiêu cháy, mở cằm của cô, giúp cô uống thuốc giảm đau.

Đôi mắt máy của Rickie lại nhấp nháy, đột nhiên hỏi: “Chủ nhân, bộ dạng này của cô bé, có phải là tinh thần lực thức tỉnh không? Tinh thần lực của cô bé rất độc, ngay cả cậu da dày như vậy cũng có thể thương tổn được.”

Nó hoàn toàn không có ý mỉa mai, mà là đang ca ngợi thể chất cường hãn của chủ nhân nó.

Klosters không mở miệng, mà đánh giá người trong lòng, thấy gương mặt cô bớt đỏ, thần sắc cũng không thống khổ nữa. Trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nhìn không được sờ sờ một chút, thật sự rất mềm mại. Còn nữa, hơi thở trên người cô, cậu vô cùng thích.

Rickie thấy cậu ta thừa dịp người ta mê man mà phi lễ con gái nhà người ta, định mở miệng bảo cậu xử lý vết thương trên người. Nhưng nghĩ đến gì đó, lại không nói gì cả. Nó nhìn chăm chăm thiết bị thăm dò năng lượng, phát hiện thấy khi về ừng đỏ trên mặt Nguyên Đồng rút đi thì đường chỉ đỏ trên thiết bị cũng chậm rãi giảm xuống.

Khi hai chủ tớ đang nhìn chăm chăm cô, Nguyên Đồng cũng chậm rãi mở mắt sau khi khôi phục bình thường.

Khi Nguyên Đồng mở mắt. Trong đầu vẫn lưu lại ký ức về nỗi đau đớn tưởng chừng như hủy thiên diệt địa, ánh mắt có chút vô thần, không thể tập trung chú ý được gì. Qua một lúc lâu mới hồi thần, thì phát hiện mình đang được người khác ôm. Ánh mắt nhìn lên, vừa lúc nhìn thẳng vào một đôi mắt đỏ sẫm.

Lúc này đang nửa đêm, đèn trong phòng đang ở chế độ đèn ngủ, ánh sáng mờ nhạt ái muội, cũng không chói mắt, ngọn đèn chiếu sáng gương mặt của thiếu niên, làm dịu đi thần sắc lạnh lùng thường thấy khiến cho cậu ta trông rất đáng yêu dễ gần. Khuôn mặt tuấn mỹ không giống người phạm khiến người nhìn phải thất thần.

Nguyên Đồng ngây ngẩn một lúc. Rất nhanh chóng nhận ra một điều: nửa đêm cùng một người khác phái trong cùng một căn phòng, lại còn được đối phương ôm, thực sự muốn nhảy dựng lên. Chỉ có điều, cô vừa mới định cử động, thân thể đã đau nhức vô cùng. Cái cảm giác đau nhức này khiến cô mặc kệ tình cảnh ái muội hiện tại, khó chịu đến nhăn mặt.

Klosters cẩn thận đỡ cô dậy, hỏi: “Em cảm thấy thế nào?”

Nguyên Đồng ngờ ngác trả lời: “Cả người đều ê ẩm, giống như mới bị người ta đánh cho một trận vậy.”

Klosters ngưng cử động, nhìn không được sờ sờ tóc cô. Một cảm giác mềm mại truyền đến từ lòng bàn tay, mềm mại len lỏi vào trong tâm cậu. Thấy bộ dáng ngờ ngác của cô, cậu phải kiềm chế lắm mới không tiếp tục thò tay ra.

Cậu rút rề thu tay về, nói: “Em vừa rồi có vẻ không ổn, tôi đã cho em uống thuốc giảm đau.”

“A, cảm ơn.” Nguyên Đồng nói, rồi cuộc phản ứng lại đây, mở to mắt nhìn, “Tôi bị sao vậy?” Lúc này cũng ngửi được mùi gì đó trong không khí, theo bản năng cô tìm chỗ phát ra mùi, nhanh chóng phát hiện sự khác thường, lấp bấp kinh hãi, “Tay của anh...”

Tay Klosters lúc này hơn phân nửa da thịt đều mang một màu đen, giống như bị lửa nướng, trông vô cùng kinh khủng. Trong không khí lại có mùi khét, lại nhìn tay cậu, Nguyên Đồng cũng cảm thấy tay mình cũng phát đau. Nhưng người ta vẫn giữ vẻ vân đạm phong khinh, dường như chẳng có cảm giác đau đớn gì.

Thật chẳng lẽ không đau?

“Cô bé! Chủ nhân bị thương vì cô đấy!” Rickie vừa đem thiết bị trị liệu ra giúp chủ nhân chữa trị, vừa xoát ấn tượng giúp chủ nhân nó trước mặt cô em Trái Đất, “Tình huống vừa rồi của cô hoàn toàn không ổn. Chủ nhân đã xả thân cứu cô nên mới bị thương. Nhưng mà cô bé bị sao thế? Sao lại độc như vậy được? Da chủ nhân cũng bị thương thành như vậy.”

Nguyên Đồng: “...” Cô độc như thế sao? Cô rất lương thiện đó!

Sau khi trị liệu, màu đen trên da Klosters dần rút đi, khôi phục màu da bình thường, chỉ là lớp da mới có vẻ trắng mềm, muốn hồi phục hoàn toàn còn cần thêm vài giờ nữa. Tuy chỉ như thế nhưng dụng cụ trị liệu tiên tiến như vậy vẫn khiến Nguyên Đồng mở rộng tầm mắt.

Từ đầu đến cuối, Klosters đều không lộ ra biểu tình gì, vẫn giữ vẻ cao ngạo lạnh nhạt ngồi yên một chỗ. Chỉ là đôi mắt vẫn nhìn con gái người ta, mặc kệ Rickie nói chuyện với cô.

Sau khi nghe Rickie nói, Nguyên Đồng nghĩ đến những gì mình đã trải qua khi đến thế giới này, liền biết được đại khái, có chút lo lắng hỏi hộp nói: “Từ hôm qua tôi đã bắt đầu đau đầu, rất đau. Đặc biệt là lúc đi ngủ, không biết vì sao lại đau như vậy.” Sau đó lại nhìn Klosters, thành khẩn xin lỗi: “Thực xin lỗi, hại anh bị thương.”

“Không có việc gì, chỉ là thương tích nhỏ!” Klosters không để trong lòng, trước kia thương tích nghiêm trọng hơn đều đã gặp, như vậy thật đúng là thương tích nhỏ.

Nguyên Đồng nghĩ cậu ta an ủi mình. Trong lòng bồn chồn, đồng thời cũng vì mình mà lo lắng, loại đau khổ này cũng khiến cô rất khó chịu.

“Cô bé, tình huống này của cô... có lẽ là tinh thần lực thức tỉnh.” Rickie xen mồm nói.

Nguyên Đồng nga một tiếng, kỳ thật cũng không hiểu “tinh thần lực thức tỉnh” là cái gì. Cô vẫn chưa hiểu gì lắm về thế giới này, cũng chưa biết gì về phương diện này.

“Nhưng mà tinh thần lực của cô không giống của người khác. Lúc này vẫn chưa xác định được gì, phải quan sát thêm mới được.” Rickie tiếp tục nói.

Nguyên Đồng lại a một tiếng, nhìn Klosters.

Klosters có chút mất tự nhiên quay mặt đi, bị cô nhìn, lỗ tai cậu có chút đỏ ửng, nhưng vẫn nói: “Rickie nói đúng, em không cần lo lắng, không có gì đâu.”

Rickie cũng an ủi nói: “Cô bé yên tâm, chúng ta nhất định sẽ kiểm tra tình huống của cô. Cho dù không được, khiến Klos bị thương vài lần cũng sẽ tìm được biện pháp giải quyết.”

Nguyên Đồng nhìn họ cười cười, cảm ơn bọn họ đã an ủi.

Klosters nhìn hồi lâu, vẫn là không nhìn được mà sờ sờ tóc cô, càng lúc càng cảm thấy cô giống mèo con mềm mềm. Thật sự rất nhu thuận đáng yêu, còn về lực sát thương hung tàn thì chẳng thành vấn đề gì với cậu cả.

Đã không còn chuyện gì, chúc ngủ ngon với đôi phương, Klosters và Rickie cũng rời đi.

Nguyên Đồng ngồi yên một lát, nghĩ đến chuyện vừa rồi, lại cảm thấy Klosters thật là một người tốt. Vui vẻ phát cho cậu vài phiếu người tốt. Cảm thấy mình vô cùng may mắn, đi đến một nơi hoàn toàn xa lạ, gặp được người tốt, lại được người ta thu lưu. Quả là một khởi đầu tốt đẹp.

Tuy rằng phát hiện mình gặp được người tốt rất vui vẻ. Nhưng nghĩ đến nỗi thống khổ đã gặp phải lúc ngủ, Nguyên Đồng có chút mất ngủ, ôm chăn lăn lộn trên giường mãi cũng chưa ngủ được. Đến tận lúc rạng sáng mới mơ màng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Bởi vì đêm bị mất ngủ, sáng hôm sau Nguyên Đồng dậy muộn. Ngủ đến tận chín giờ hơn mới thức dậy, tinh thần có vẻ không được tốt lắm, khuôn mặt bình thường hồng nhuận, bây giờ trông phờ phạc.

Rickie bưng một ly đồ uống màu trắng ngà thoát nhìn giống sữa cho cô, nói: “Cô bé, đây là quả sữa, giá trị dinh dưỡng rất cao, có thể xúc tiến sự sinh trưởng của vị thành niên. Cô uống nhiều một chút mới có thể giúp lên tinh thần.”

Nguyên Đồng thật nhu thuận đáp ứng, uống một ngụm, phát hiện không khác gì sữa. Chỉ là khác giữa ở chỗ có thêm mùi của một loại trái cây gì đó, mùi thơm nhàn nhạt trong lành, vị rất ngon. Quả thật rất dễ uống, một hơi uống hết ly, có chút thêm thưởng, đương nhiên được Rickie khen ngợi.

“Thực ngoan thực ngoan, Klos vẫn không thích uống nước trái cây. Từ nhỏ đã kén ăn, những thứ đầy dinh dưỡng cho vị thành niên lại ghét cay ghét đắng không chịu dùng, chẳng trách không cao nổi. Nếu cậu ta ngoan ngoãn như cô bé đây, hẳn bây giờ cũng cao hơn hai mét rồi, mà không phải là nhóc lùn mét tám, không biết bị bao nhiêu người chê cười rồi...” Rickie khó khăn tìm được một người có thể nói chuyện, bắt đầu lái nhai.

Nguyên Đồng: “...”

“Câm miệng!”

Kết quả của người máy miệng tiện là lại bị đập bẹp đầu, ngoan ngoãn lùi ra một góc chữa trị đầu cho mình, nhỏ giọng lầu bầu đồ cường bạo lực gì đó.

Nguyên Đồng quay đầu lại, nhìn thiếu niên đang đi từ phía hành lang lại. Tuy thân hình thiếu niên có chút đơn bạc, nhưng cốt cách cân xứng, dáng vẻ nhẹ nhàng khoan khoái, dáng người thon dài cao ngất, mặc một bộ trang phục hư nhàn theo phong cách Ả Rập, nghiêm nhiên là một quý công tử tuấn mỹ đẹp như bước ra từ truyện tranh. Hơn nữa chiều cao một mét tám, đối với Nguyên Đồng chỉ cao một mét sáu mà nói, đã là rất cao. Mỗi lần cô nhìn cậu ta đều phải ngẩng đầu, cho nên cô thực sự không hiểu nhóc lùn trong miệng Rickie là tính theo tiêu chuẩn nào.

Hoặc là...người ngoài hành tinh đều rất cao?

Klosters không để ý đến ánh mắt kháng nghị sự bạo lực của cậu từ người máy bảo mẫu. Cậu đi đến trước mặt Nguyên Đồng, đánh giá thần sắc của cô. Thấy sắc mặt của cô tái nhợt, thần sắc mệt mỏi, màu da không hồng nhuận như hôm qua, có chút mất hứng, hỏi thăm: “Thân thể em thế nào rồi? Vẫn không thoải mái sao?”

Nguyên Đồng sờ sờ trán, “Đầu có chút ê ê, thỉnh thoảng có đau chút chút, ngoài ra cũng không sao cả.” Từ bé, cô vốn là một đứa trẻ khỏe mạnh, lên núi bắt chim, xuống sông vớt cá, mọi thứ đều thành thạo. Lớn đến giờ, chưa từng khó chịu chỗ nào, giọng điệu có chút yếu ớt và ủy khuất.

Klosters đột nhiên đưa tay đặt lên trán cô.

Nguyên Đồng hoảng sợ, ánh mắt mở to. Trừ bỏ biểu đồ con của dì, đây là lần thứ hai cô tiếp xúc nam giới ở khoảng cách gần như thế, mà cả hai lần đều là cũng một người, có chút không quen. Được rồi! Bị ảnh hưởng bởi nền giáo dục bảo thủ, người lớn thường dặn đám trẻ con đừng yêu sớm. Vì vậy đến giờ cô chưa từng nghĩ đến chuyện yêu sớm, lúc nói chuyện với người khác phải đều giữ khoảng cách, ngay cả tay cũng không chạm vào đầu.

“Vẫn có chút nóng.” Klosters thu tay về, nói với Rickie: “Lấy thuốc hạ sốt lại đây.”

Rickie cuối cùng cũng phục hồi xong cái đầu bị đập bẹp của mình, nghe được mệnh lệnh thì nhanh chóng đến kho đông lạnh lấy thuốc, nhanh chóng cầm thuốc hạ sốt lại. Trong nhà có trẻ nhỏ vị thành niên, tuy là ở một hành tinh nổi danh hung tàn, nhưng thuốc cũng phải chuẩn bị đầy đủ.

“Cám ơn.” Nguyên Đồng cười với thiếu niên. Tuy cậu ta luôn trưng ra bản mặt lạnh

nhưng hành động lại vô cùng ôn nhu. Thật sự không thể chán ghét cậu ta được, ngược lại, đối mặt với sự ôn nhu như vậy, lại làm người ta nhìn không được mà muốn thân thiết với cậu.

Klosters không nói gì, chờ cô uống thuốc xong, phân phó Rickie chăm sóc cho cô, lại tiếp tục chui vào phòng làm việc bận rộn.

“Cậu Klos gần đây đang bận nghiên cứu một loại súng năng lượng kiểu mới. Thử nghiệm vài lần cũng không thành công. Vì thế khiến cậu ấy có chút khó chịu, tính tình cũng không được tốt lắm!” Rickie thực sự làm hết phận sự giới thiệu chủ nhân nó cho cô em Trái Đất. Hai ngày nay, nó đã nghiên cứu khá nhiều tư liệu về Trái Đất cổ đại đại. Nó biết được, muốn tạo thành gia đình, thông thường giống đực sẽ báo cáo cho giống cái biết cuộc sống của bản thân, công việc, tài sản cùng mối quan hệ xã hội... Vì thế Rickie vô cùng uyển chuyển áp dụng thực tế với cô em Trái Đất này.

Nguyên Đồng không biết súng năng lượng là gì, nhưng mà nghe có vẻ giống như là nghiên cứu khoa học kỹ thuật. Trước giờ cô luôn cảm thấy những nhân tài nghiên cứu khoa học kỹ thuật vô cùng đáng ngưỡng mộ.

Rickie vừa thấy, càng có gan, tận lực tạo hảo cảm cho chủ nhân trước mặt cô bé nhà người ta. Bàn tính trong lòng đánh vang, chỉ cần chủ nhân nhà mình tiến vào thời kỳ trưởng thành thì bọn họ có thể kết hôn sinh trứng, nó rất nhanh sẽ có tiểu chủ nhân... Ah, phải rồi! Chờ khi hai người họ kết hôn, việc đầu tiên phải làm là phải mua một cái máy ấp trứng để sử dụng nữa. Máy ấp trứng của nhãn hiệu nào thì tốt nhỉ?

“Người đang suy nghĩ cái gì vậy?”

“Máy ấp trứng!”

“...”

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn sang thiếu niên, lại nhìn người máy đáng thương lại bị đập bẹp đầu. Không hiểu vì sao khi Rickie nhắc đến máy ấp trứng, cậu ta lại đỏ mặt như thế. Là thẹn quá hóa giận mà đi đánh Rickie à? Không lẽ máy ấp trứng có ẩn ý gì đó mà cô không biết?

Nguyên Đồng yên lặng ghi nhớ trong lòng. Về sau tuyệt đối không nhắc đến máy ấp trứng trước mặt Klosters.

Klosters không thèm để ý tới tên người máy đánh mãi không chữa này nữa. Cậu ta nói với Nguyên Đồng: “Vừa rồi Fergus có liên lạc với tôi, một tháng nữa có thể lấy được quang não cho em rồi!”

Nghe nói như thế, Nguyên Đồng có chút vui mừng. Cô đã biết quang não không chỉ tương đương với thể căn cước của người Trái Đất lại còn có chức năng lên mạng. Khi một công dân của Đế quốc sinh ra, sẽ được lập hồ sơ trong đầu não trung tâm và nhận được một quang não. Có quang não mới được xem là có hộ khẩu.

Nguyên Đồng lại cẩn thận nói cảm ơn, Klosters đã giúp cô rất nhiều, không biết phải cảm ơn cậu ta như thế nào nữa.

Klosters khoát tay, quay trở lại phòng làm việc.

Chờ Klosters đi khỏi, Rickie lại quay lại tiếp tục bắt quái, “Cô bé! Không nghĩ đến chủ nhân lại có thể khiến cho tên quỷ keo kiệt Fergus kia mua được quang não cho cô nha! Nhất định hẳn ta sẽ chém chủ nhân không thương xót! Hẳn ta là gian thương rút máu nổi tiếng tinh tế đó, rất nhiều người ở các tinh cầu ghét hẳn đến mức muốn tuyệt giao với hẳn đó...”

Tiếp theo nó lại đem lại lịch cùng chiến tích vĩ đại của vị tinh tế gian thương Fergus kia kể cho Nguyên Đồng. Nghe được mà Nguyên Đồng cảm thấy ngạc nhiên, nhìn không được mà vỗ trán, cảm thấy bản thân mình thật sự không hiểu nổi người ngoài hành tinh, cảm giác thiệt kỳ lạ. Mà trên thực tế, trong mắt người ngoài hành tinh, cô cũng rất kỳ lạ.

Ban ngày cô nói chuyện phiếm với Rickie, thuận tiện học tinh tế ngữ, vậy là xong một ngày.

Buổi tối tình huống vẫn như cũ, không khác tối qua cho lắm, Klosters bị năng lượng dao động đánh thức. Sau đó cho Nguyên Đồng đang hôn mê uống thuốc giảm đau. Nhìn bộ dạng thống khổ của cô, mặt mày cậu nhăn nhó hết cả. Trong lòng cân nhắc đến chuyện nên sắp xếp thời gian đưa Nguyên Đồng đến tinh cầu khác để khám thử xem.

“Chủ nhân, tình trạng của cô bé thật kỳ quái.” Rickie dùng thiết bị kiểm tra cao cấp để khám cho Nguyên Đồng, “Độ sinh động của tế bào cô bé rất cao, tinh thần cũng không ổn định, nhưng cũng không giống bộ dạng tinh thần lực thức tỉnh... Còn nữa, chủ nhân đừng tiếp tục ôm cô bé nữa, cậu lại bị thương rồi!”

Klosters không để ý đến nó, ôm chặt người trong lòng, cho đến khi cô thanh tỉnh, lại làm ra vẻ không có việc gì mà buông ra, bộ dạng rụt rè.

Tình trạng này diễn ra hết mấy ngày, cho đến nửa tháng sau, cuối cùng thì Nguyên Đồng cũng không đau đầu nữa. Rickie lại kiểm tra cho cô, phát hiện

tình trạng cơ thể của cô đã ổn định lại, số liệu thân thể vẫn là số liệu yếu ớt của người Trái Đất cổ đại, mềm mềm mại mại, chẳng có gì khác biệt.

Rickie cảm thấy đây là vấn đề khó giải quyết đầu tiên trong kiếp sống người máy của mình.

Cô bé yếu ớt như vậy, vậy vào thời kỳ động dục của chủ nhân sau khi trưởng thành, thể lực hai người không cân xứng như thế này, căn bản không tính phúc nha.

Vì thế, trong kế hoạch học tập của Nguyên Đồng, Rickie lại xếp thêm hạng mục rèn luyện thân thể.

Đối với việc này, Nguyên Đồng vui vẻ chấp nhận không chút phàn nàn. Nguyên nhân khiến cô vui vẻ chấp nhận như vậy, chính là vì cái ngày cô xuyên qua gặp được con dị thú cấp ba sói Mordolo, cô đã xem trong quyển bách khoa toàn thư về dị thú. Sự tuyệt vọng và đau đớn lúc đó vẫn luôn khắc sâu trong tâm trí cô, khiến cô không thể nào quên được.

Bản thân là một thiếu nữ mười sáu như hoa như ngọc, thích đọc tiểu thuyết võ hiệp và xem truyền hình, đôi khi cũng mơ mộng giang hồ võ hiệp. Thời điểm học cấp hai, lúc đó vẫn chưa có nhiều bài tập, cũng từng cùng mấy cô bạn đăng ký học quyền đạo. Đây cũng là nguyên nhân khiến cô có thể linh hoạt chạy thoát khỏi con sói Mordolokia.

Rickie là một người máy bảo mẫu trí năng hạng nhất. Trong hệ thống đã được lập trình bảo hộ cho vị thành niên. Nhưng mà từ khi Klosters cảm thấy mình đã trưởng thành, không thích nó xen vào việc của cậu nữa, Rickie đã vô cùng mất mát. Nhưng mà hiện tại lại có một thiếu nữ vị thành niên đến từ Trái Đất cổ đại, vừa mềm mại lại ngoan ngoãn. Cuối cùng nó cũng đã có đất dụng võ.

Nó căn cứ vào số liệu thể chất của Nguyên Đồng mà đặt ra một kế hoạch học tập và rèn luyện vô cùng thích hợp. Chỉ cần Nguyên Đồng không lười biếng, cứ theo kế hoạch đã định, tuy không thể trở thành cường giả tối cao nhưng vẫn thi Harvard, võ khảo Olympic, tuyệt đối không thành vấn đề.

Một thiếu nữ Trái Đất cổ đại, một người máy bảo mẫu ngoài hành tinh, hai người vô cùng ăn nhịp với nhau.

Rickie tràn đầy vui mừng, dĩ nhiên đem chủ nhân trước mắt qua một bên, chuyên tâm chăm sóc cho thiếu nữ vị thành niên đang cần nó.

Nhưng mà, rất nhanh chóng, Rickie đã gặp vấn đề khó khăn liên quan đến Nguyên Đồng, thiếu chút nữa khiến cho trình tự hệ thống đã được thiết lập rối loạn, kinh động đến cả Klosters.

Lại một lần nữa, bọn họ nhận thức được cô bé đến từ Trái Đất cổ đại là một loại sinh vật đặc thù đến cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Không cần biết là người Trái Đất hay người ngoài hành tinh, khi rèn luyện thể năng đương nhiên phải xây dựng nền móng tốt.

Nền móng thứ nhất đương nhiên là chạy bộ.

Mỗi sáng thức dậy lúc bây giờ, dưới sự giám sát của Rickie, Nguyên Đồng sẽ chạy dọc theo nhà Klosters một giờ. Những sinh vật gọi là học sinh cấp ba tiêu chuẩn như Nguyên Đồng đều thức dậy vào lúc sáu giờ sáng. Nhưng Rickie cho rằng vị thành niên phải ngủ đầy đủ thì mới có lợi cho việc phát dục của cơ thể. Vì thế, cô được ngủ nhiều hơn một giờ, bây giờ mới phải thức dậy.

Rickie dành trọn một ngày, để người máy giúp việc làm một đường băng chạy bộ, ngoài ra còn làm thêm một sân thể dục, chỉnh sửa sân nhà Klosters một lần luôn. Dù sao chỗ này cái gì cũng thiếu, chỉ là không thiếu đất. Nhờ vào công nghệ cao, không mất bao lâu là có thể hoàn tất.

Từ nay về sau, đây sẽ là sân huấn luyện của Nguyên Đồng.

Mỗi ngày, khi cô chạy bộ dọc theo đường băng thì sẽ thấy Klosters đứng ở chỗ tối trên nóc nhà hình vỏ trứng thấp nhất nhìn hai người chạy bộ. Chỉ cần ngẩng đầu là có thể trông thấy cậu ta. Bị một người khác phái không quen thuộc lăm lăm nhìn chăm chăm như thế, trong lòng Nguyên Đồng có chút cảm giác lạ, thiếu chút nữa là cùng tay cùng chân, đến khi quen thì cũng chẳng cảm thấy gì nữa.

Sau khi chạy bộ, quay về ăn sáng, tiếp đó là học văn hóa.

Học văn hóa bắt đầu từ chương trình của nhà trẻ. Tuy chỉ số thông minh của cô không phải của trẻ con, nhưng không có cách nào khác, ngay cả ký âm tinh tế đơn giản nhất cô cũng không biết, đành bắt đầu từ chương trình nhà trẻ vậy. Nội dung học bao gồm ngữ văn, số học, lịch sử, được học, lễ nghi,

khoa học xã hội, lý luận về máy móc.

Giữa trưa nghỉ ngơi một giờ, ăn cơm hoặc làm việc bản thân cảm thấy hứng thú.

Buổi chiều là học thể dục, lý thuyết cận chiến làm chủ, các loại vũ đạo của tinh tế, động tác trụ cột cơ giáp là thứ yếu.

Tuy thứ cần học rất nhiều nhưng là một học sinh trung học lấy học hành làm trọng, Nguyên Đồng đã quen với kiếp sống học tập chặt chẽ này. Ngủ trễ hơn chó, dậy sớm hơn gà. Tất cả tuân theo từng bước, không ghét bỏ bất kỳ cái gì. Hơn nữa khi biết vị thành niên ngoài hành tinh đều học như vậy, bản thân đã mười sáu tuổi, tự nhiên không thể để thua kém vị thành niên nhà người ta được. Vì thế không hề kháng nghị gì hết.

Mỗi khi cô đi theo Rickie học, đôi lúc Klosters sẽ ra khỏi phòng làm việc của cậu mà nhìn một chút. Hoặc là mặt lạnh ngồi im lặng bên cạnh nhìn xem. Có đôi lúc tâm huyết dâng trào lại thấy bộ dạng rồi rầm khi khác biệt văn hóa của Nguyên Đồng thì cũng chỉ điểm một chút, không cần biết đó là văn hóa hay thể dục. Nói về văn hóa, cậu ta chính là Học Thần, nói về thể dục thì cậu ta chính là cao thủ võ lâm. Chỉ điểm cho một học tra yếu ớt như cô thì hoàn toàn không thành vấn đề.

Người so với người luôn khiến người tức chết. Có người đối lập như vậy, Nguyên Đồng thập phần chịu đả kích.

Rõ ràng khi ở Trái Đất, cô chính là học sinh ưu tú khiến người ngược nhìn. Tại sao đến nơi này, ngay cả trẻ con nhà trẻ cũng không bằng?

Rickie an ủi cô: “Không sao đâu. Đồng Đồng mới 16 tuổi thôi mà! Lúc chủ nhân 16 tuổi chỉ biết đánh nhau khắp nơi, đuổi thú đuổi chim, còn chẳng hiểu biết bằng cô bé đâu!”

Nguyên Đồng: “...” Vì sao cô lại cảm thấy lời an ủi này vô cùng kỳ quái nhỉ?

Được rồi! Tuy rằng ngay từ khi bắt đầu là đã bị đả kích, lâu dần cũng thành thói quen. Có Klosters chỉ điểm, Nguyên Đồng học được nhanh hơn, trong lòng cũng thập phần cảm kích cậu, thường xuyên qua lại, hai người từ xa lạ cũng trở nên quen thuộc hơn. Bước đầu tiên là xưng hô giữa hai người đã thay đổi.

Hiện tại Klosters và Rickie đều trực tiếp gọi cô là “Đồng Đồng”, Nguyên Đồng cũng không cần trọng từng lời nói hành động lúc mới đến nữa.

Đó là một khởi đầu tốt.

Đối với hành vi thường xuyên đi xem Nguyên Đồng học tập của Klosters, trong

lòng Rickie vô cùng mỉa mai.

Nó có thể nói là chủ nhân nó đang dùng phương pháp của chính cậu ta để ngấm bồi dưỡng tình cảm cùng với con gái nhà người ta sao? Trước kia rõ ràng là một kẻ cuồng công việc, mỗi lần vào phòng làm việc là một tháng không thấy mặt hoặc là chạy vào rừng rậm mà đuổi thú đuổi chim. Bây giờ mỗi ngày lại ngoan ngoãn đứng giờ ra khỏi phòng làm việc, cũng chẳng chạy vào rừng. Cái loại hành vi khác thường này, rõ ràng là bị con gái nhà người ta câu ra mà.

Tuy chỉ là một cô nàng Trái Đất cổ đại yếu ớt nhưng nó cũng chẳng có cách nào khác. Ai bảo chủ nhân của nó lại nhạt được cô, lại này sinh hảo cảm bất thường với cô chứ! Nếu không phải cả hai đều chưa trưởng thành, chưa thể gì gì kia, mới không rụt rè giống như vậy đâu.

Rickie là một người máy trí năng dạng người, dù chỉ số thông minh không thua kém nhân loại nhưng vẫn không phải sinh vật có máu thịt, không có tập tính của sinh vật, này nó đều không có, cho nên không cách nào hiểu được vì sao chủ nhân lại này sinh ý tưởng với giống cái Trái Đất cổ đại. Nhưng điều này cũng chẳng ảnh hưởng đến việc phân tích số liệu của nó. Kết quả phân tích phát hiện, giống cái Trái Đất cổ đại luôn có một loại hấp dẫn tự nhiên với những chủng tộc sinh vật trí tuệ, đặc biệt với chủng tộc của chủ nhân nó, sức hấp dẫn lại càng cường đại hơn nữa.

Rickie tạm thời không thể giải thích nguyên nhân. Trong hệ thống của nó, tư liệu về chủng tộc của chủ nhân nó cũng không hoàn thiện. Chủ nhân của nó lại ngại nó thường lải nhải, không thêm nghe nó nói. Nhưng việc này cũng chẳng ảnh hưởng gì đến việc nó chăm sóc cho Nguyên Đồng, và nó hoàn toàn xem cô là đối tượng kết hôn của chủ nhân nó.

Có một ngày, lúc Nguyên Đồng rời giường liền cảm thấy thân thể có chút mỏi mệt, cả người khó chịu, lúc đi học cũng không có tinh thần.

Đến thời điểm học thể dục, Nguyên Đồng vẫn không có tinh thần như thế. Khi Rickie đang hướng dẫn cô lặp lại một động tác, Klosters đi xem cô tập luyện như mọi lần. Nhưng khi vừa bước đến, sắc mặt cậu biến hóa ngay lập tức. Đôi mắt vốn sáng ngời lập tức biến thành màu đỏ sậm, đồng tử thu hẹp lại thành một đường thẳng đứng.

“Chủ nhân!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp, phát hiện thần sắc của cậu bất thường, ánh mắt cậu đã biểu thị đặc trưng khi thú tính bị kích thích.

“Có mùi máu tươi.”

Klosters nói, khi vừa đến gần, cậu đã ngửi thấy mùi máu tươi lúc có lúc không. Tuy rất nhạt nhưng đối với khứu giác phát triển của thú nhân, mùi này lại tràn ngập trong không khí, rất dễ dàng nhận ra. Mà nơi phát ra mùi máu tươi lại là từ người của cô nàng đến từ Trái Đất.

Klosters bước qua, giữ chặt Nguyên Đồng vẫn đang lặp lại động tác trụ cột.

Nguyên Đồng kinh ngạc nhìn cậu, “Sao vậy?” Phát hiện ánh mắt cậu ta có chút đáng sợ, hơn nữa cả màu mắt cũng thay đổi, trong lòng Nguyên Đồng cũng phát sợ.

“Em chảy máu!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng mờ mịt, rất nhanh liền nghĩ ra nguyên nhân, cả khuôn mặt đỏ bừng. Không cần người nhắc nhở, cô cũng đã cảm nhận được rồi! Chỗ nào đó trên người cũng đã ẩm ướt, đương nhiên là đã hiểu ra. Một cô gái mười sáu tuổi bình thường, đương nhiên phải phát dục trở mã, đi cả nên đến cũng phải đến. Chẳng qua vì trong khoảng thời gian gần đây, cô gặp quá nhiều chuyện nên gần như đã quên mất chuyện này.

Nhìn thiếu niên dùng vẻ mặt thành thật nói “em chảy máu”, nhất thời Nguyên Đồng lại có cảm giác xúc động muốn chết.

“Chảy máu?” Rickie lập tức lại đây, lấy ra dụng cụ kiểm tra xem xét toàn thân cô, ánh đèn trong đôi mắt chớp nháy liên tục, miệng còn lải nhải: “Làm sao có thể chảy máu được? Tôi vẫn luôn quan sát, cô bé không hề bị thương cũng không bị bất cứ thứ gì công kích...”

Nguyên Đồng quần bách muốn chết, muốn bỏ cái tay của Klosters đang nắm tay cô ra, nhưng lực lượng không đủ. Cậu ta chỉ nhẹ nhàng nắm lấy, còn cô thì vùng vẫy đồ mồ hôi cũng không làm gì được. Trong lòng vô cùng lo lắng, đang muốn giải thích thì Rickie đã lớn giọng thông báo tình trạng của cô.

“Đồng Đồng, bộ phận sinh dục của cô chảy máu, trong máu có chứa thành phần nhân của người...”

Tuy rằng không hiểu thuật ngữ chuyên môn mà Rickie đang nói, nhưng trước mặt người khác phái lại bị người khác lớn giọng mà nói “bộ phận sinh dục của cô chảy máu”. Quả thực là không còn chút mặt mũi nào, cuối cùng không thể chịu nổi nữa mà quát một tiếng: “Câm miệng!”

Rickie đột nhiên ngừng lại, ánh sáng trong đôi mắt máy nhấp nháy lợi hại. Sau đó một tiếng “xì” vang lên, một luồng khói trắng toát ra từ miệng nó, ánh sáng đỏ trong mắt tắt hẳn. Cứ như vậy, giống như lúc nó tắt máy, không có động tĩnh gì.

“Rickie?” Nguyên Đồng hoảng sợ, nhìn không được mà nhìn Klosters.

Klosters cũng kinh ngạc, nhìn Rickie, lại nhìn cô em Trái Đất cổ đại, thấy vẻ kinh hoàng trong mắt cô, bình thần nói: “Rickie chết máy!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng cảm thấy chuyện ngày hôm nay tuyệt đối là chuyện cô cảm thấy ngượng nhất trong đời. Tuyệt đối phải phong ấn cái đoạn lịch sử đen tối này lại, cả đời không muốn nhớ đến.

Sau một lúc rối loạn, Nguyên Đồng bị đuổi về phòng, Klosters thay cho Rickie vài cái linh kiện hỏng, rốt cuộc có thể khởi động lại một lần nữa.

Sau khi Rickie khởi động lại, lập tức nói với Nguyên Đồng, “Đồng Đồng cô thật là vô cùng lợi hại! Cô có thể khiến tôi trực tiếp chết máy, ngay cả chủ nhân cũng không làm được đâu!”

Nguyên Đồng: “...” Không! Cô thật sự không biết xảy ra chuyện gì, Rickie chết máy thì liên quan gì đến cô?

Không nói đến vì sao Rickie chết máy, dưới sự nghiên cứu của một người ngoài hành tinh cùng một người máy trí năng, rốt cuộc cũng biết được nguyên nhân chảy máu của Nguyên Đồng. Cả hai đều kinh ngạc, trình tự hệ thống của người máy trí năng Rickie cũng xuất hiện hỗn loạn.

“Tôi hình như chưa từng nghe giống cái của chủng tộc nào mỗi tháng đều chảy msu như vậy cả. Tư liệu của Trái Đất cổ đại không có lưu lại, chảy nhiều máu như vậy có thể xem như một loại trao đổi chất đặc thù sao...” Rickie vừa lải nhải vừa tiến vào hệ thống tư liệu của Đế quốc, đem tư liệu về Trái Đất cổ đại tra đủ một lần nhưng cũng không tìm được tin tức tương quan. Nó bắt đầu cảm thấy kho tư liệu của Đế quốc cũng không đầy đủ như nó nghĩ, đành phải nói chuyện này cho chủ nhân nó biết.

Klosters suy nghĩ một hồi mới nói: “Có thể là trước khi Trái Đất cổ đại gia nhập vào thời đại vũ trụ, cơ thể nhân loại đã trải qua cải tạo gene cho nên giống cái nhân loại mới không xảy ra hiện tượng chảy máu mỗi tháng một lần nữa...”. Cậu liếc nhìn cô gái đến từ Trái Đất cổ đại đã ngượng đến mức mặt không đổi sắc, tiếp tục nói: “Hoặc là lúc trước đã có chuyện gì đó xảy ra khiến cho tư liệu về Trái Đất cổ đại bị mất một phần, vì vậy mới không có đầy đủ tư liệu.”

Hai chủ tớ đem chuyện này triển khai thành phân tích khoa học, vô cùng đứng đắn nghiêm túc, căn bản là không cảm thấy chuyện này có gì không tiện mở miệng.

Nghe được đoạn đối thoại của hai chủ tớ nhà này, tuy Nguyên Đồng quần bách vạn phần, nhưng trong lòng mơ hồ có dự cảm không tốt, nhìn không được yếu ớt nói: “Cái kia, có phải là không có cái kia hay không?” Khoa học kỹ thuật phát triển như thế, chắc là phải có chứ nhỉ?

“Cái kia là cái gì?” Klosters kinh ngạc nhìn cô.

“Chính là... chính là...”

Chờ Nguyên Đồng ấp a ấp úng đem thứ cô cần nói rõ. Người ngoài hành tinh và người máy ngoài hành tinh đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ đáng tiếc là thực sự không có cái loại đồ vật đó. Thậm chí cả nghe cũng chưa từng nghe qua, nghe qua thì cảm thấy thứ đó thật thần kỳ. Càng thần kỳ hơn nữa là giống cái của

Trái Đất cổ đại. Cái loại hiện tượng sinh lý mỗi tháng phải chảy máu một lần này, nghe qua có chút bệnh tật, nhưng ý nghĩa của hiện tượng này quả thật là sự ban ân của tạo hóa.

Giờ khắc này, Nguyên Đồng cảm thấy thế giới công nghệ cao của tương lai cũng không tốt như cô tưởng tượng, ngay cả băng vệ sinh cũng không có. Quả thật muốn chửi thề mà! Nhưng đám người ngoài hành tinh này, ngay cả đi cả cũng không có, thật hâm mộ chết đi được! Nhưng mà, dù hâm mộ đến mức nào, chuyện nên giải quyết cũng phải giải quyết.

Không có băng vệ sinh, không lẽ cô cứ phải để mặc như thế?

Cả người Nguyên Đồng cũng bắt đầu cảm thấy không ổn rồi.

Cuối cùng, Rickie an ủi nói: “Không sao đâu! Năng lực động thủ của chủ nhân rất tốt! Cô cứ chờ đó, chủ nhân sẽ làm băng vệ sinh cho cô! Cô thích kiểu dáng gì cứ việc nói!”

Klosters gật đầu, tỏ ý cậu sẽ bao hết, thuận tiện mở ra quang não, chuẩn bị đồ án thiết kế tương quan.

Nguyên Đồng: “...”

P/s: chết cười với đoạn Klos chế tạo BVS cho Đồng đồng. Ôi, cười đau cả ruột

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Năng lực động thủ của Klosters quả nhiên rất tốt, chưa đầy nửa giờ, cậu ta đã đem hàng mẫu của thứ mà các cô gái Trái Đất cổ đại không thể thiếu hàng tháng đến cho Nguyên Đồng xem.

“Em xem xem có thể dùng được hay không. Nếu không thoải mái thì cứ nói, tôi sẽ sửa lại!” Klosters nghiêm trang nói, trên mặt không có một chút xấu hổ hoặc kiêng dè nào cả. Cả người thần nhiên tựa như đang thí nghiệm đồ thủ công nào đó, căn bản không biết thứ nào đó rất khó để mở miệng bàn luận nha.

Nguyên Đồng vốn dĩ xấu hổ muốn chết. Nhưng Rickie nói với cô đây chỉ là hiện tượng sinh lý bình thường. Trong tinh tế cũng có một ít chủng tộc trí tuệ có hiện tượng sinh lý cổ quái như thế. Đây là món quà của tạo hóa, là thành quả tiến hóa của giống loài. Nếu có ai đó cười nhạo chủng tộc người ta vì hiện tượng sinh lý bình thường của họ. Như thế kẻ đó sẽ bị toàn bộ tinh tế khinh bỉ chê cười hắt ánh mắt hạn hẹp, không học sinh vật học cho tốt, ngu dốt không biết xấu hổ, quả thật đã lãng phí đầu óc mà cha mẹ hắn đã ban tặng.

Lúc này lại nhìn bộ dạng thần nhiên của Klosters, trong lòng cô cũng cảm thấy dễ chịu hơn, không cảm thấy ngượng quá mức nữa.

Nhưng mà tuy không ngượng quá mức nữa nhưng quan niệm đã hình thành mười mấy năm cũng không thể thay đổi trong sớm chiều, đành phải cố gắng để bản thân đừng để ý quá mức như thế nữa. Nhìn về hàng mẫu Klosters mang đến, đột nhiên nhận ra có chút giống trong ấn tượng của cô nhưng cũng có vẻ hơi khác.

“Mặt này là mặt khô thoáng mềm mại. Được tổng hợp từ một loại cao phân tử có tính chất vô cùng mềm mại. Thành phần chủ yếu có nhiều Amonium Natri, đã được thí nghiệm qua. Độ hấp thụ cũng không tệ lắm, sẽ không khiến da của em bị tổn thương, em cứ tạm thời dùng thử. Tôi sẽ thiết kế thêm vài loại khác để em có thể lựa chọn được loại em thích!” Klosters nói xong, mờ mịt nhìn chỗ nào đó trên người cô, chỉ cần nghĩ đến tác dụng của vật nào đó, trong lòng cũng có chút xao động.

Nguyên Đồng mơ mơ màng màng nhận lấy, như mất hồn mà biến vào WC giải quyết vấn đề sinh lý.

Nguyên ngày hôm sau, Nguyên Đồng liên tục nhận được vài loại bất đồng kiểu dáng, loại hình, tác dụng với đi cả. Điều này khiến Nguyên Đồng nhận thức được năng lực động thủ của Klosters cường hãn biết bao. Cậu ta thậm chí căn cứ vào số liệu thực của cơ thể Nguyên Đồng để thiết kế ra. Thành phẩm tạo ra, cho dù là hiệu quả, tính tiện lợi, độ thoải mái... tuyệt đối bỏ xa thế kỷ 21 một khoảng cách lớn bằng vũ trụ luôn.

Dùng đồ thiết kế riêng, còn dùng tài liệu công nghệ cao vô hại, đương nhiên rất thư thái.

Nguyên Đồng đỏ mặt, tiếp nhận thứ cậu ta đưa đến, chân thành nói cảm ơn.

Đây là lần đầu tiên có người vì cô mà thiết kế đồ. Tuy rằng thứ này rất khó nói, nhưng ở ngoài hành tinh này thì chỉ nghĩ đến việc lén lút đi mua về cũng không có cách, cho nên thực sự là vô cùng cảm động.

Nguyên Đồng vụng trộm thử vài loại. Phát hiện loại cô thích nhất là một loại có thể tự động dính vào, rất mỏng, độ thấm hút rất cao, cho dù không mặc nội y cũng sẽ không rớt ra. Hơn nữa trong lúc sử dụng, cho dù có làm việc cũng không có cảm giác khó chịu nào.

Rickie hỏi được cô thích vật thử nghiệm số 3. Thế là nó ghi chú lại, về sau sẽ chuyển chế tạo loại này. Klosters chỉ cần thiết kế ra là được. Sau đó giao cho người máy tự sản xuất là xong, nguyên vật liệu cũng rất dễ tìm kiếm, chẳng khó khăn gì. Chỉ sản xuất trong ba ngày đã tạo ra được số lượng Nguyên Đồng có thể dùng trong ba mươi năm.

Nguyên Đồng: "..."

Khi phát hiện giống cái của Trái Đất cổ đại mỗi tháng phải chảy máu một lần, Rickie cũng cẩn thận kiểm tra thân thể cho Nguyên Đồng. Nó phát hiện, vào thời điểm này, miễn dịch của cơ thể xuống thấp, có vài hạng mục chỉ tiêu của số liệu thân thể cũng thấp hơn thông thường, thể hiện trạng thái suy yếu tạm thời.

Kết quả kiểm tra cho thấy, thời điểm này, con gái cần được che chở, không thể tiếp tục thao luyện giống hán tử, dinh dưỡng cũng cần bổ sung.

"Hóa ra các cô bé Trái Đất cổ đại còn có lúc phức tạp như thế! Trước kia còn nghĩ chỉ có một vài loại động vật có vú mới phức tạp như thế, giống như bò cái, ngựa cái, lạc đà cái vậy. Cứ nghĩ nhân loại không phức tạp như vậy. Chẳng lẽ đây là kết quả tiến hóa của nhân loại? Quả nhiên sự tiến hóa của sinh vật rất kỳ diệu. Mỗi chủng tộc trí tuệ đều có quá trình tiến hóa riêng biệt của mình. ..."

Rickie và Klosters cùng cảm thán, quyết định thời điểm này chỉ để Nguyên Đồng học văn hóa, thể dục tạm ngừng lại, chờ kỳ sinh lý qua đi mới tiếp tục.

Klosters mặc kệ nó, kiểm tra số liệu thân thể của Nguyên Đồng rồi nói với Rickie: "Người tìm Fergus đặt mua một ít dịch dinh dưỡng, đồ ăn vặt và hoa quả thích hợp cho vị thành niên hành tinh Anndames. Nếu hần không có thì ta sẽ vào rừng tìm một ít."

Tuy rằng bình thường làm mặt lạnh, thường xuyên ở phòng làm việc, nhưng Klosters chú ý đến Nguyên Đồng không kém gì Rickie, chỉ không biểu hiện rõ ràng thôi. Cậu chỉ cảm thấy nếu mình biểu hiện rõ ràng như thế sẽ dọa cô sợ. Đây là một loại trực giác của dã thú, cho đến lúc này, cậu luôn tin tưởng vào trực giác của mình, nhất là trong lúc này.

Cho nên, Klosters đành phải kiềm chế tính tình lại, bất động thanh sắc tiếp cận cô. Dù sao hiện tại cả hai vẫn chưa trưởng thành, vẫn chưa cần lo lắng quá nhiều.

Rickie nhanh chóng liên hệ Fergus, lại bị hần chém một chút. Nhưng rất sớm nhận được hàng hóa do người máy giao đến. Klosters tự mình ôm đồ ăn vặt và hoa quả đến cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngồi trên ghế sa lon mới được mang thêm vào phòng xem sách điện tử, ôn tập lại bài học mấy ngày nay. Thấy Klosters ôm đồ vào phòng không khỏi có chút kinh ngạc. Nhưng mà mấy ngày nay, cô đã quen với bản mặt lạnh của Klosters, kỳ thật tâm địa của cậu ta cũng tốt lắm. Lúc gặp cậu ta cũng không quá lo sợ lo lắng, đây cũng là công lao của Rickie không ngừng tẩy não cô.

Ít nhất nhờ Rickie tẩy não, ấn tượng của Nguyên Đồng dành cho Klosters là người ngoài lạnh trong nóng. Nguyên văn lời của Rickie là: "Ngoại lạnh nội rối loạn" là người tốt luôn vui vẻ giúp người khác.

"Tốt hơn chút nào không?" Klosters hỏi.

Nguyên Đồng vẫn có chút khó nói, thanh âm hơi nhỏ, "Kỳ thật cũng không trở ngại gì, chỉ có chút không thoải mái thôi."

Bà nội Nguyên là một vị thầy thuốc trung y, luôn chú trọng dưỡng sinh. Nguyên Đồng được bà nội nuôi lớn, dưỡng thân thể cô rất khỏe mạnh. Ngay cả đau bụng kinh cũng không có, mỗi lần đến kỳ, chỉ có chút không thoải mái thôi. Ngoại trừ trước khi đến kỳ có làm gì khiến thân thể không khỏe thì mới bị đau.

Klosters nhìn kỹ gương mặt cô, không có nét hồng hào thường thấy, trong lòng có chút không vui, cảm thấy nhất định là cô rất khó chịu.

Rickie theo sau. Đem đồ Klosters mang đến xếp vào ngăn kéo, tận lực xoát hảo cảm cho chủ nhân nó với Nguyên Đồng, "Cô bé! Đây là thực phẩm dinh dưỡng hoa quả và đồ ăn vặt chủ nhân mua cho cô từ chỗ Fergus. Có thức uống dinh dưỡng, có quả ca cao, quả sữa, mật mai. ..."

Nguyên Đồng tự nhiên lại cảm động. Cô đã biết được tên gian thương Fergus này ác độc biết bao nhiêu từ Rickie. Mấy thứ này nhất định tốn rất nhiều tiền. Trong lòng vô cùng áy náy, đột nhiên cảm thấy bản thân hần là phải nghĩ cách kiếm tiền, để tránh ăn bám Klosters. Hai người bọn họ vốn là không thân không quen, vậy mà cô lại ăn chùa ở chùa, chẳng có chút mặt mũi nào cả! Klosters là một cô nhi lại vẫn chưa thành niên, chắc chắn là cũng chẳng có nhiều tiền. ...

Nguyên Đồng chưa từng lẫn lộn ngoài xã hội, chỉ là một học sinh đơn thuần, vẫn chưa học cách giấu diếm cảm xúc của bản thân. Thần sắc trên mặt cô, chỉ qua một cái liếc mắt, Klosters đã nhìn thấu, cậu nhủ mày, nghĩ nghĩ một lát rồi nói: "Em không cần để ở trong lòng! Mấy thứ này cũng không tốn bao nhiêu tiền tệ." Để cho cô em tiêu tiền thì đã sao, cậu cũng không thiếu số đó.

"Gạt người, Rickie nói Fergus là kẻ keo kiệt nhất tinh tế." Nguyên Đồng không chút do dự vạch trần lời nói của cậu.

Klosters: "...Không sao cả! Hần ăn bao nhiêu thì sau này phải trả lại bấy nhiêu!"

Nguyên Đồng: "..."

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ trong chốc lát, Klosters đột nhiên vươn tay sờ sờ đầu cô, trên mặt lộ ra tươi cười.

Nụ cười này thật sự là phi thường khó có được. Khi xuất hiện trên gương mặt tuấn mỹ khiến cả người thiếu niên luôn lạnh lùng đột nhiên tràn đầy sức sống, giống như mái tóc màu đỏ ánh kim điểm lẹ chói mắt kia. Trong nháy mắt, cả thế giới dường như sống động hẳn lên. Chỉ là một nụ cười lại có thể khiến thế giới thay đổi, đủ thấy được hiếm thấy biết bao.

Trong quyển “Khởi nguyên của các chủng tộc trong vũ trụ” từng nhắc đến, càng là chủng tộc trí tuệ cường hãn thần bí tối cao, nhân hình của họ lại càng hoàn mỹ. Sự hoàn mỹ đại biểu cho cường đại. Đây là vốn liếng tạo hóa ban cho họ.

Nguyên Đồng nhìn đến ngây người.

Klosters lập tức khôi phục bản mặt lạnh, chỉ là lỗ tai có chút ửng hồng, dặn dò cô nghỉ ngơi, xoay người rời đi.

Nguyên Đồng nhanh chóng hoàn hồn, muốn nói cô không có ý nhìn đến ngây người như thế, không có ý mạo phạm cậu. Nhìn cậu nhanh chóng rời đi nhưng cô vẫn không nói được câu nào.

Rickie rời đi cùng chủ nhân của nó, đôi mắt máy nhấp nháy liên tục, “Chủ nhân! Chủ nhân! Quả nhiên cậu nên cười nhiều hơn! Cậu thấy đó, cô bé nhìn đến ngây người luôn! Về sau đừng xụ mặt như mấy người mắc chứng lão niên nữa, rất phí phạm của trời, lãng phí gene vĩ đại chủng tộc của cậu ban tặng lắm! Cậu không biết đâu. Trên tinh vông có vô số người suy đoán chủng tộc nguyên hình của cậu, bọn họ nói nhân hình của cậu có thể đạt điểm tuyệt đối của dụng cụ khảo nghiệm độ bất chúc nhân hình hà khắc nhất tinh tế, chứng tỏ nhân hình của cậu là hoàn mỹ mười phần. Cậu đừng che giấu nữa! Đây là vốn liếng đầu tiên để cậu có thể thành công lấy lòng cô bé đó nha! Nghe nói nhân loại Trái Đất cổ đại khi muốn kết hôn thường quan tâm đến ngoại hình đầu tiên, sau đó mới đến năng lực cá nhân và tài sản...”

“Câm miệng!”

Klosters mắng một câu nhưng không như bình thường là trực tiếp thi hành bạo lực. Hiện giờ tâm tình cậu rất tốt, mặc kệ tên người máy miệng tiện. Nghĩ lại ánh mắt cô bé nhìn hắn, nhìn không được mà nghiêng đầu nhìn hai vách kim loại bóng loáng của hành lang, nhìn thấy ảnh phản chiếu của mình, nhàu mày, vô cùng hài lòng.

Trong tự nhiên, bước đầu để giống được hấp dẫn giống cái đó là điều kiện hoàn mỹ hoa lệ bên ngoài: ngoại hình dung mạo, tức là dùng hình thể quyến rũ đối phương, giành được niềm vui cho kẻ khác phái.

Hiện tại dung mạo của cậu đã đủ tư cách. Như thế bước thứ hai chính là vũ lực cường hãn.

Đúng rồi, phải tìm lúc nào đó để triển lãm giá trị vũ lực cường hãn của chính mình mới được.

Mà cơ hội này, rất nhanh đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Trải qua một lần xấu hổ như thế, phải mấy ngày sau Nguyên Đồng mới dám nhìn thẳng mặt Klosters.

Ngược lại, Klosters căn bản không để trong lòng. Nhưng khi đối mặt với cô, thần sắc cũng dịu hơn rất nhiều, cũng không trung bản mặt lạnh như lúc ban đầu khiến người ta không đoán được cậu đang nghĩ cái gì. Đương nhiên, hơn phân nửa thời gian, cậu vẫn giữ bản mặt lạnh theo thói quen, làm người ta cảm thấy cả người nghiêm túc.

Chờ khi đi cả rồi đi, Nguyên Đồng lại khôi phục chương trình học bình thường.

Đúng lúc này, người hàng xóm của Klosters, Fergus liên lạc đến, bảo cậu đưa người đi tiếp quang não, thuận tiện buộc định thân phận cho chủ nhân quang não. Nếu muốn một cái quang não tạm thời thì không cần phiền toái như thế nhưng nếu muốn một cái quang não có hồ sơ mang tính hữu hiệu vĩnh viễn trong hệ thống đầu não trung ương thì chủ nhân quang não nên tự đi một chuyến.

Theo ý của Klosters, đương nhiên muốn Nguyên Đồng có thể có một thân phận quang minh chính đại ở Đế quốc, hơn nữa phải có tính vĩnh cửu. Tuy cậu không cần thận nghiên cứu lại lịch của Nguyên Đồng nhưng sự tồn tại của cô cũng đầy bí ẩn và điểm đáng ngờ. Chỉ cần cô sở hữu gene thuần nhân loại cũng khiến cho Viện nghiên cứu gene tinh tế điên cuồng. Cậu là giống được của chủng tộc tối cao, đương nhiên cậu cảm nhận được lực hấp dẫn cường đại trên người cô nhiều hơn bất kỳ ai.

Đây là một loại kích thích tố kỳ diệu, không thể hình dung nhưng vô cùng hấp dẫn.

Klosters nếu muốn bảo hộ cô, trừ phi để cô cả đời chỉ quanh quẩn ở hành tinh Ural, không tiếp xúc với tinh tế. Nhưng vũ trụ rộng lớn như thế, chẳng ai muốn ở mãi một tinh cầu đến già. Hành vi đó đối với những chủng tộc trí tuệ theo đuổi tự do mà nói là chuyện tàn nhẫn nhất.

Vì vậy, Klosters đã có dự định xong xuôi.

“Tôi cũng phải đi sao?” Nguyên Đồng nghe được an bài của Klosters, có chút kinh ngạc, nhưng cũng có chút do dự.

Mấy ngày theo học cùng Rickie, Nguyên Đồng đã có hiểu biết nhất định với thế giới tinh tế tương lai này. Càng hiểu biết thì tam quan của cô lại thay đổi thêm lần nữa. Thậm chí cô còn nhận ra một người Trái Đất cổ đại như cô yếu đuối đến mức nằm trong nhóm năm chủng tộc cận kề nhất. Bất kỳ lúc nào ra cửa cũng có thể bị dị thú cấp một nuốt sống chứ đừng nói gì đến những loại dị thực đáng sợ, mà ngay cả là tùy tiện một hình người của các chủng tộc trí tuệ cũng có thể bóp chết cô ngay lập tức.

Khi Nguyên Đồng phát hiện người Trái Đất cổ đại hóa ra yếu ớt đến thế, cô nảy sinh một chút tuyệt vọng với cái thế giới tương lai này.

Cho nên, khi nhắc đến chuyện ra khỏi cửa, Nguyên Đồng cũng có vài phần lo lắng. Hiện tại cô quá yếu, lại thêm bóng ma của chuyện suýt mất mạng do bị sói Mardolo truy đuổi ngay khi vừa mới đến thế giới này. Nhưng nguyên nhân quan trọng nhất là cô biết bản thân mình có rất nhiều chỗ không phù hợp với thế giới tinh tế tương lai. Trước khi hoàn toàn hòa nhập được vào thế giới này, cô có chút lo sợ khi phải gặp người lạ, sợ hãi nếu đối phương phát hiện ra lai lịch của cô, có khi nào sẽ đem cô đi giải phẫu không?

“Đương nhiên là phải đi!” Rickie giải thích với Nguyên Đồng, “Chỗ Fergus có công cụ chuyên môn, có thể giúp cô làm giả tư liệu, có thể trực tiếp nhập vào trình tự hệ thống của đầu não, khiến đầu não trung tâm thừa nhận thân phận của cô. Trình độ của tôi tuy không kém, nhưng chỉ đến mức trộm được tư liệu ở trung ương đầu não, muốn làm trung ương đầu não thừa nhận thân phận hợp pháp thì lại không được.”

Nguyên Đồng tuy rằng nghe cũng không hiểu lắm, nhưng nếu không thể lùi bước thì chỉ có thể đối mặt.

Sau bữa sáng, bọn họ liền xuất phát.

Phương tiện giao thông là một loại xe bay, so với xe hơi của Trái Đất thì lớn hơn. Bề ngoài hơi đẹp, màu sắc đương nhiên là màu đỏ ánh kim. Khi Rickie lấy nó ra từ trong kho, ánh mắt Nguyên Đồng có chút thất thần, yên lặng đánh giá loại phương tiện giao thông của tương lai này.

Lúc xe bay xuất phát, Nguyên Đồng nhanh chóng phát hiện cái xe bay này “vèo” một cái liền bay lên trời, sát mặt đất bay đi, tốc độ thật nhanh, cảnh vật ngoài cửa sổ hóa thành hư ảnh.

Lần đầu tiên ngồi xe bay, Nguyên Đồng có chút hưng phấn. Đây là thể nghiệm khó có được. Cho nên dọc theo đường đi, cô đều ghé vào cửa sổ nhìn xung quanh, dù chẳng nhìn thấy phong cảnh gì nhưng trong lòng rất vui vẻ, tùy tiện đáp lời với Rickie.

“Đồng Đồng, trước giờ cô chưa từng ngồi xe bay à?”

“Ừ, chưa từng ngồi qua.”

“Vậy trước kia khi cô ra ngoài thì dùng phương tiện giao thông nào?”

“À... cũng là một loại xe...”

“Là loại nào?”

“So với cái này thì chậm hơn rất nhiều.”

“Chắc là tương tự như phương tiện giao thông của các tinh cầu có khoa học kỹ thuật lạc hậu chẳng? Những tinh cầu đó rất lạc hậu, mà chính phủ địa phương lại vô cùng cố chấp, không chịu áp dụng thiết bị công nghệ cao, toàn sử dụng loại phương tiện đã bị đào thải cả ngàn năm rồi. Tốc độ rất chậm, chỉ có 300 km/h...”

Nguyên Đồng ừ ừ à à đáp lời, rất nhiều chỗ chỉ mập mờ đáp lời, không lộ ra mấu chốt nào. Giấu điểm bọn Klosters về lai lịch của bản thân như vậy, cô cũng có chút áy náy. Nhưng cô không biết nếu lai lịch mình bị người ngoài hành tinh phát hiện thì sẽ có chuyện gì xảy ra. Cô không có cảm giác an toàn với cái thế giới này, chỉ đơn giản dùng sự trầm mặc của bản thân mà chống đỡ, khi họ nghĩ cô là nhân hình trí tuệ sinh vật đến từ tinh cầu lạc hậu, cô cứ trầm mặc chấp nhận.

Cho dù có nghi hoặc, nhưng hai bên cứ kiềm chế không vạch trần.

Rickie lái xe, Klosters ngồi ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, nghe mẩu đối thoại thiếu chất xám của một người với một người máy, ngẫu nhiên mở mắt nhìn Nguyên Đồng. Đôi mắt trầm tĩnh mà lạnh nhạt, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì. Mỗi khi Nguyên Đồng bắt gặp ánh mắt của cậu cũng chỉ cảm thấy áp lực như núi.

Xe bay mất nửa ngày mới đến nơi, có thể thấy được nhà Fergus và nhà Klosters xa đến mức nào, thế nhưng bọn họ vẫn xem là hàng xóm đấy.

Bây giờ Nguyên Đồng vẫn còn chưa biết sự bá đạo của những chủng tộc trí tuệ cường hãn, không ai có thể quản được bọn họ. Nếu ở gần thì rất dễ xảy ra chuyện. Nếu không phải hành tinh Ural đủ lớn và tài nguyên cũng phong phú thì cũng chẳng thể nuôi nổi nhiều sinh vật hung tàn như vậy, nhờ thế mà cũng khiến hung danh của hành tinh Ural vang xa trong tinh tế. Là một cô gái Trái Đất cổ đại chiến lược bằng không, cô là sự tồn tại bất thường nhất trên

cái hành tinh hung tàn này.

Nhà của Fergus, thương nhân nổi tiếng khắp tinh tế khác biệt hoàn toàn so với nhà của Klosters. Nếu nói nhà của Klosters là những quả trứng màu đỏ vây quanh một chỗ thì nhà Fergus nhìn từ xa như một đồng thủy tinh hợp thành, tựa như cung điện thủy tinh. Dưới ánh mặt trời chiếu xạ thành cầu vồng bảy màu mộng ảo như tòa thành trong thế giới cổ tích.

Chỉ là... phòng ốc ở đây hình như có chút yếu ớt, chính thể có vẻ hơi bị nghiêng lệch, trên tường cũng có vài khe nứt, có chút giống tòa lâu đài nguy hiểm.

"Fergus vô cùng keo kiệt, không chỉ keo kiệt với người khác mà keo kiệt với chính bản thân hắn. Cô xem đó, vật liệu làm nhà là một loại chất liệu thủy tinh rẻ tiền, chủ nhân chưa cần dùng đến hai triệu là cũng đủ phá hư..." Rickie nói nhỏ với Nguyên Đồng, hiển nhiên rất oán hận với sự keo kiệt của Fergus.

"Cho nên người trăm ngàn lần đừng để chủ nhân người phá nhà của ta!"

Một giọng nam nhu hòa đột nhiên vang lên, Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một cánh cửa của cung điện thủy tinh mở ra. Một người đàn ông có thân hình cao lớn, tóc màu lam, mắt màu tím, ngũ quan thanh tú rõ ràng, nụ cười ôn hòa, thần sắc thân thiết, khiến cho người ta cảm thấy rất dễ thân cận.

Đây là người thứ hai mà Nguyên Đồng gặp từ khi đến hành tinh Ural, hoặc nói chính xác hơn là nhân hình sinh vật trí tuệ, không khỏi nhìn nhiều hơn chút. Nhưng đã bị một bàn tay che mắt lại.

"Đừng nhìn! Hắn ta là gian thương, thích dùng bề ngoài mê hoặc người đối diện. Nhìn nhiều sẽ bị hắn chém đến mức lột da mà đền cho hắn đấy!"

Thanh âm của Klosters vang lên ngay bên tai cô. Cô có thể cảm nhận được hơi thở trên người cậu, hơi thở có mùi hương thảo thơm mát, khiến cho gương mặt cô ửng đỏ.

"Này nha! Nhóc con Klos, vị thành niên bé nhỏ này đến từ đâu đó? Hay... đây là giống cái cậu trộm được?" Fergus có hứng thú hỏi.

Klosters nhìn hắn, đột nhiên thay đổi ngôn ngữ khác, nghiêm túc nói: [Cô ấy là của ta!]

Fergus "phốc" một tiếng cười rộ lên. Đây là ngôn ngữ gốc của thú nhân, chỉ có thú nhân mới nghe hiểu được, Rickie và Nguyên Đồng chỉ nghe được một loại âm thanh kỳ quái mà thôi.

[Cậu vẫn còn là vị thành niên. Cho dù tìm được giống cái, cũng chưa thể sinh trứng được! Cậu gấp gấp cái gì?] Fergus cười hi hi nói.

Klosters buông cái tay đang che mắt Nguyên Đồng ra, lạnh lùng nhìn hắn, giống như hắn chỉ cần nhiều lời thêm một câu, lập tức phá nát cung điện thủy tinh nhà hắn ngay. Fergus biết rõ tính tình hung tàn của người này, tuy mấy năm gần đây có thu liễm chút, nhưng bản tính khó sửa, cần phải biết điểm dừng. Hắn liền dời tầm mắt, chuyển sang đánh giá nhân loại mà Klosters mang đến.

Phát hiện ánh nhìn của hắn, mặc dù trong lòng có chút không yên nhưng Nguyên Đồng vẫn lễ phép cười một cái.

Cô đang mặc một trường bào màu đỏ của người hành tinh Anndames, bên hông là những nút thắt bằng dây rất nghệ thuật. Cổ áo và tay áo đều có những hoa văn tinh mỹ. Dáng người cô gầy gầy nhỏ xinh. Cô chỉ cần đứng yên ở đó, một làn gió nhẹ thổi đến, tay áo nhẹ bay, lúc mỉm cười mang theo hơi thở dịu ngọt nữ tính. Cho dù dung mạo cô không đạt đến tiêu chuẩn trung bình của dụng cụ đo lường thẩm mỹ tinh tế nhưng cũng khiến thị giác của người đối diện được thỏa mãn.

Fergus hơi hơi rù mắt, có chút đắm chiêu. Chỉ liếc nhìn cô bé đó một cái, trong lòng đã có một cảm giác rất kỳ lạ.

"Ngài Fergus! Đừng có nhìn nữa! Quang nào đã chuẩn bị xong chưa?" Rickie mở miệng nói, tiến lên che trước mặt Nguyên Đồng.

Fergus có chút kỳ quái hỏi: "Người không phải người máy bảo mẫu của Klos sao? Đối chủ nhân rồi à?"

Mắt Rickie chớp chớp, nói: "Người quản được à? Biến!"

Một người một người máy nhìn nhau trừng trừng, cho đến lúc Klosters mất kiên nhẫn, bước lên đá một cước vào cây cầu thủy tinh thông đến bên hồ khiến cây cầu vỡ nát. Những mảnh thủy tinh trong suốt rơi vào trong nước làm nước bắn tung lên, hai kẻ kia mới quay lại nhìn cậu, ánh mắt tràn đầy khiên trách tình tình bạo lực của cậu.

"Quá bạo lực! Cậu không thể sửa đổi tính tình sao..." Fergus vô cùng đau đớn, đó là tiền đó QAQ.

"Thối quen!" Klosters không có thành ý nói, "Quang nào!"

Fergus vẫn còn thương tiếc cho cây cầu thủy tinh đã bị hủy đó, giận dữ nói: "Tự mình đi vào!"

Klosters nhún nhún vai, ôm lấy Nguyên Đồng, từ trên bờ nhảy xuống, rơi xuống ngay trên đài trước cửa cung điện thủy tinh.

Nguyên Đồng bị động tác đột ngột của cậu làm giật mình. Chờ nhìn lại khoảng cách từ bờ bên kia đến chỗ vừa đáp xuống, cũng có hơn mười mét đó. Cậu ta vậy mà trực tiếp nhảy qua, loại sức bật này... rút cuộc thì mấy người ngoài hành tinh này đã lớn lên như thế nào vậy?

Nguyên Đồng lại cảm thấy chính mình vô cùng yếu ớt!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Trong cung điện thủy tinh mộng ảo, nhiều không hề được bài trí hoa mỹ mà có thể là giống như trạm trung chuyển vật tư nha.

Cách này vô cùng thích hợp với nhà Fergus, Nguyên Đồng vừa vào cửa đã bị những đồng đồ chất cao đến tận trần nhà làm ngất ngẫn cả người. Đặc biệt là những thùng hàng được chất cao nghiêng ngả kia, có cảm giác vừa đi qua thì sẽ rơi xuống, áp lực rất lớn. Cứ mỗi bước đi lại cảm giác được sinh mệnh đang bị uy hiếp.

Sắc mặt của Klosters và Fergus rất bình tĩnh, không thấy có gì kỳ lạ, hoặc là đã quen rồi.

Nhưng Klosters có chú ý đến thần sắc lo lắng trên mặt Nguyên Đồng, nghĩ nghĩ một chút, trực tiếp nắm lấy tay cô, về mặt thần nhiên tự tại. Tay cậu ta to lớn nhưng ấm áp, làm cho Nguyên Đồng cảm thấy an toàn. Lo lắng do hoàn cảnh nên cũng không buông tay cậu ra, ngược lại cũng nắm chặt tay cậu.

Fergus liếc nhìn bọn họ một cái, nụ cười trên mặt như có như không, thoạt nhìn có chút bất lương.

Xuyên qua một không gian tràn ngập thùng hàng, liền đến một không gian hoàn toàn khác biệt. Nếu nói trong gian phòng vừa rồi là trạm trung chuyển vật tư thì gian phòng này là phòng thí nghiệm của nhà khoa học điên. Khắp nơi đều là máy móc, dụng cụ kim loại và dây dẫn, rậm rạp, giăng khắp nơi, khiến người xem choáng váng.

“Những thứ kia đều là bảo bối của ta! Máy người đừng có tùy tiện đụng vào, làm hỏng là phải bán mình trả nợ đó!” Fergus lẩm miệng nói ra một câu.

Hắn không đề cập tới còn được, vừa nhắc đến thì Klosters và Rickie đều động thủ bẻ một thanh kim loại cầm trong tay. Sau đó thần nhiên quay nhìn hắn.

Fergus: “...”

Nguyên Đồng: “...”

Fergus gần như nghẹt thở, ôm ngực đau đớn ngã xuống, Rickie cầm thanh kim loại đến giúp hắn ta thuận khí, nhanh chóng trở lại bình thường, gào toáng lên: “Hai tên vô lại các ngươi... chủ nào tớ này, ta cảnh cáo các ngươi, các ngươi còn dám phá hỏng đồ của ta, ta sẽ bắt các ngươi đền một trăm khối nguyên thạch...”

Trong lúc hắn đang bủi môi lâu bầu, mọi người theo đường đi thu hẹp dần đến cuối gian phòng. Ở đó có những thiết bị máy móc rất lớn, trong không trung có một màn hình ảo 3D, trên màn hình đang nhảy lên những biểu đồ và số liệu gì đó mà Nguyên Đồng không hiểu.

Fergus lấy từ trong máy ra một quang não đã được chế tạo tốt. Cái quang não dành cho Nguyên Đồng này trông rất giống một cái đồng hồ đơn giản, có màu bạc, ngoại hình rất đẹp, mặt trên còn có một ít hoa văn hoa cỏ gì đó. Nghe nói đây là kiểu dáng quang não được giống cái trong tinh tế hoan nghênh nhất, chống nước chống ánh sáng chống nhiệt, chất liệu rất bền, cả đời không lấy ra cũng không thành vấn đề.

Fergus cầm quang não lại, muốn lấy số liệu từ mẫu máu của Nguyên Đồng. Nhưng lại bị Klosters giành trước, cậu đoạt lấy quang não, kéo tay Nguyên Đồng, xoa bóp nhẹ trên tay cô, hơi nhói đau một cái thì thấy một giọt máu xuất hiện trên đầu ngón tay cô. Ngay khi giọt máu vừa xuất hiện, Klosters nhanh chóng đặt quang não lên trên, số liệu được thu thập trong nháy mắt.

Tuy chỉ là một giọt máu nhỏ nhưng với khứu giác linh mãnh của thú nhân thì vô cùng dễ dàng cảm nhận được. Fergus ngửi được một mùi ngọt ngào tinh thuần thoảng trong không khí. Ánh mắt có chút biến hóa, cảm thấy mùi vị này quả thật rất tuyệt vời, thuần khiết hơn hẳn những nhân hình sinh vật trí tuệ khác, rất dễ khiến lòng người rung động.

Bất luận nhân hình của thú nhân lý trí biết bao nhưng bản năng vẫn lưu lại thú tính. Từ xưa đến nay, máu luôn dễ dàng kích phát thú tính của họ. Máu càng ngon lại càng kích thích.

Fergus nhìn không được nhìn về phía thiếu nữ đang ngoan ngoãn mặc Klosters đùa nghịch, nghi hoặc trong lòng càng lớn.

Tính danh: Nguyên Đồng

Chủng tộc: Loài người vượn

Giới tính: Giống cái

Nhóm máu: Bí mật

Địa chỉ: hành tinh Ural, tinh hệ Montmartre

Ngày sinh: tháng năm, năm 7741 lịch Tinh tế

Đặc thù: Nhân hình sinh vật trí tuệ

.....

Trên quang não hiện lên một màn hình 3D lớn chừng bàn tay, Klosters nhanh chóng nhập dữ liệu vào. Tinh tế thông dụng ngữ mà Nguyên Đồng học được có chút hữu hạn, chỉ xem hiểu được vài từ, những từ khác thì đành chịu. Nhưng mà cũng có thể hiểu cậu đang điền thông tin cơ bản giúp cô, giống như thẻ căn cước của Trái Đất. Cuối cùng cũng đã có thông tin cơ bản của cá nhân.

Fergus cũng lại nhìn ké, nhìn thấy tin tức trên màn hình, nhú mồm, đăm chiêu nhìn Nguyên Đồng.

Tuy những tư liệu này nhìn thực bình thường, nhưng khi nhìn kỹ liền phát hiện địa chỉ không bình thường, lại nhìn tiếp, Fergus đột nhiên kêu lên: “Ồ, vị tiểu thư này mới 16 tuổi, Klos, cậu thật sự rất biến thái, cậu lớn hơn cô ấy những...”

“Không phải chuyện của người!” Rickie giờ giờ thanh kim loại trong tay lên, “Tự lo cho mình đi! Còn lắm miệng nữa thì chủ nhân sẽ phá tan nhà người đấy!”

“Đây là sự thật!Mấy người không thể lừa gạt giống cái nhà người ta chứ!”Fergus chỉ sợ thiên hạ không loạn.

“Klos vẫn là vị thành niên! Đầu giống như người, một lão độc thân! Trưởng thành lâu như thế rồi mà ngay cả kỳ phát tình cũng chưa đến! Nhất định là có khiếm khuyết ở đâu đó, chẳng trách ngay cả tiểu thư Tasym cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái chứ đừng nói là giống cái khác! Ta cảm thấy mắt mặt giùm người đấy!”

“Không được đăm chiêu nỗi đau của người ta chứ!Trình tự hệ thống của người không có tiêu chuẩn đạo đức cơ bản à?”Fergus tức giận đỏ mặt lên.

“Trình tự hệ thống của ta vẫn rất tốt!Là thiết kế vĩ đại nhất!”

Một người một người máy lại tiếp tục cãi vã, Klosters mất kiên nhẫn, lại đá thêm một cước, rốt cuộc thái bình.

Klosters đem tư liệu điền đầy đủ xong, lại đem quang não trả lại cho Fergus, Fergus lại bỏ vào trong máy, hai tay nhanh chóng lướt trên bàn phím ảo. Màn ảnh 3D lại xuất hiện số liệu dày đặc, tốc độ thay đổi không thể nhìn bằng mắt thường. Chỉ mới nhìn chừng một phút đồng hồ mà mắt Nguyên Đồng đã cay xè, nhanh chóng nhắm lại.

“Ngài Fergus! Ngài thật lợi hại! Nếu ngày nào đó ngài không làm thương nhân nữa thì có thể đổi nghề làm hacker rồi! Cái đám người thích làm chuyện phi pháp như đánh cắp số liệu, sửa chữa trình tự, trộm dữ liệu của người khác...” Lúc này, Rickie là thật lòng khen ngợi Fergus.

“Phi!Cái tên người máy như người nói chuyện thế à?” Hai tay Fergus bận rộn, miệng cũng không ngừng, “Ta là lương dân an phận thủ thường, ta mà lại làm chuyện phi pháp sao? Ta cũng không muốn để bọn tinh tế hình cảnh suốt ngày chỉ biết dựa vào vũ khí năng lượng chạy đến oanh tạc nhà của ta, đó là tiền đó!”

Bộ máy phát ra một tiếng “ding”, Fergus nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi, mở miệng nói: “Đại công cáo thành!”

Sắc mặt Klosters trở nên có vài phần thoải mái, lấy quang não lại, tự mình đeo lên tay Nguyên Đồng, nói với Fergus: “Ngày mai ta sẽ cho người máy mang đến một trăm khối nguyên thạch.”

Nguyên thạch là một loại đá năng lượng thập phần sang quý. Tinh hạm, chiến hạm, cơ giáp, thiết bị phi hành, súng năng lượng và các loại máy móc dụng cụ không thể thiếu được nguồn năng lượng. Năng lượng mà một viên nguyên thạch chứa đựng gấp một ngàn lần so với các loại đá năng lượng khác.Trong tinh tế, có được một quặng nguyên thạch loại nhỏ thì đã là đại phú hào.

Fergus cười toe toét. Diện mạo của hắn nhả nhún tuấn tú. Chỉ nhìn dung mạo hắn một cách đơn thuần, sẽ khiến người khác nghĩ nhầm là sinh vật giống cái. Khi cười lộ lên trông thân thiết đáng yêu.Đáng tiếc, chỉ cần tiếp xúc với hắn một lần thì sẽ biết kẻ này là người trong ngoài bất nhất.Cuối cùng sẽ bị tính keo kiệt của hắn dọa chạy.

“Vậy ta chờ!Nhớ rõ, một khối cũng không được thiếu!”

Fergus trong lòng rất vừa lòng. Tuy bản tính Klosters có hung tàn chút, nhưng chưa bao giờ nuốt lời. Đã nói thì chắc chắn làm được. Cũng chính vì thế, hắn thích làm ăn buôn bán với Klosters nhất. Trước kia đã thu được không biết bao nhiêu thứ tốt từ cậu ta. Lần này bên cạnh cậu ta lại có một giống cái không biết từ đâu ra, vì giống cái này, chắc hẳn Klosters sẽ không ngại trích thêm chút máu nhỉ?

Bản tính trong lòng Fergus gõ vang, cười tủm tỉm nhìn Nguyên Đồng: “Nguyên tiểu thư, nếu có cần gì, cứ việc đến tìm ta! Đây là sổ quang não của ta, nhớ giữ cho kỹ. Chỗ ta có đầy đủ thực phẩm và phục vụ chu đáo nhất! Chỉ có thứ cô không nghĩ ra chứ không có thứ tôi làm không được...”

Nguyễn Đồng: "...Cảm ơn." Cái giọng điệu đầy mạnh mẽ này, xem ra là không cần biết ở thế giới nào, chỗ nào cũng có.

Cầm quang não, liền chuẩn bị rời đi. Theo như lời Rickie thì Fergus hẹp hòi như vậy. Hắn sẽ không đãi bọn họ cơm trưa, ở đâu thì mau biến về chỗ đó đi.

Fergus tự mình tiễn họ ra cổng, đột nhiên nhớ đến gì đó, nói: "Gần đây ta mới nhận được một đoạn tín hiệu mã hóa từ bên ngoài hành tinh Ural, nghe nói có trộm tinh chạy trốn đến phía bên này tinh hệ Montmartre, rất có khả năng sẽ đến Ural. Nếu cậu thấy người lạ không phải người Ural, nhớ xử lý."

Klosters gật gật đầu.

"Còn nữa, cậu có rảnh thì đến chỗ Tasym thông báo một tiếng." Nói xong, lại oán giận nói, "Tasym thật là. Đã là niên đại nào rồi mà chẳng khác gì thô dân nguyên thủy, không trang bị thiết bị liên lạc, quang não cũng đóng, không biết có phải ngủ đến chết rồi hay không nữa..."

Lười nghe hắn oán giận lại nhai, đám người Klosters xe bay, xe bay về một cái nhảy lên thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Trên đường trở về, bọn họ rẽ qua một hướng khác, đến nhà Tasym, một hàng xóm khác.

"Ngài Fergus và tiểu thư Tasym đều là hàng xóm của chủ nhân, một người ở hướng đông, một người ở hướng tây nam. Hiếm hoi lắm mới ra ngoài một lần, thuận tiện đi thăm tiểu thư Tasym một chút. Xem như là làm quen với hàng xóm láng giềng. Chỉ có điều, như thế thì không kịp thời gian, có thể tối nay chúng ta phải cắm trại qua đêm rồi!" Rickie giải thích cho Nguyễn Đồng.

Nguyễn Đồng cũng không có ý kiến gì. Thế giới này rất xa lạ với cô, có thể không mở miệng thì cô sẽ không mở miệng, đỡ phải nói sai điều gì. Nhưng mà cô thật sự thích nghe Rickie nói chuyện, có thể khiến cô từng bước hiểu rõ về thế giới tương lai. Chỉ đáng tiếc là Klosters lại không thích nói chuyện.

"Xe bay tốc độ chậm hơn nhưng lại vững vàng thoải mái hơn. Nếu sử dụng cơ giáp thì chỉ cần một giờ là đến được nhà tiểu thư Tasym. Nhưng mà ở Ural thì tốt nhất là hạn chế sử dụng cơ giáp."

Nếu nói tương lai này có điều gì thần kỳ, thì đó chính là cơ giáp. Đây mới là yếu tố đại diện cho nền khoa học kỹ thuật của tương lai, đại diện cho vũ lực và thực lực cường đại. Nguyễn Đồng cũng âm thầm chờ mong sẽ có ngày cô cũng có thể điều khiển được cơ giáp, như vậy thì an toàn của cô có thể được đảm bảo hơn. Thật ra cô cũng không còn cách nào khác, một thiếu nữ Trái Đất cổ đại yếu ớt như sên là cô, điều kiện thể chất và sức chiến đấu vô cùng hạn chế, chỉ có thể dựa vào công cụ hỗ trợ mà thôi.

Mấy ngày qua, công sức mà Nguyễn Đồng bỏ ra để học tập không phải lãng phí. Cô cũng từ miệng Rickie mà biết được thuần nhân loại chênh lệch với nhân loại của tương lai đến độ nào. Khô nổi, sự chênh lệch này lại là trời sinh. Cho dù trong tương lai cô có thể được cải tạo gene nhưng vẫn có giới hạn, cũng không thể lợi hại hơn nhân loại của tương lai.

Hiện tại, Nguyễn Đồng vẫn chưa biết nhân loại của tương lai đã không còn được xem là thuần nhân loại nữa, còn có những chủng tộc không thể tương tượng nổi. Đây cũng là kết quả của tiến hóa, bọn họ có được gene vượt trội bẩm sinh, không phải là loại gene được cải tạo của người Trái Đất có thể so sánh được.

Nếu tổ chất thân thể của mình bị hạn chế, nhờ sự phân tích của Rickie, Nguyễn Đồng dần đo hỏi lâu cũng quyết định lựa chọn công cụ hỗ trợ. Cũng chính vì vậy mà trong khóa huấn luyện thể dục của cô, Rickie tăng thêm hạng mục thuật cận chiến và động tác trụ cột của cơ giáp.

Cơ giáp đã trở thành chủ lưu của thế giới. Chỉ cần là nhân hình sinh vật trí tuệ, đều thích sử dụng cơ giáp, kết hợp với sức chiến đấu của cơ giáp, có thể khiến thực lực của họ tăng thêm một bậc. Thậm chí trong hành trình giữa các vì sao, cơ giáp cũng công cụ thiết yếu.

Lúc này, nghe được lời của Rickie, Nguyễn Đồng không thể không ngạc nhiên, "Vì sao?"

Mắt Rickie chớp chớp ánh đỏ, dường như liếc nhìn chủ nhân nó một cái, trả lời: "Bởi vì Ural là hành tinh có hung danh lan xa trong tinh tể."

Nguyễn Đồng mờ mịt, chuyện đó và chuyện hung danh của Ural lan xa thì có quan hệ chỗ nào? Nhớ đến con sói Mardolo đã gặp lúc mới đến, còn có sức chiến đấu vượt bậc mà Klosters đã từng biểu hiện, Nguyễn Đồng cảm thấy sinh vật ở thế giới này quả thật vô cùng lợi hại. Vì thế bảo Ural hung tàn cũng là có cơ sở, khiến một người Trái Đất như cô cảm thấy áp lực như núi.

Cho đến lúc chạng vạng, bọn họ mới đến nơi.

Nguyên Đồng lại một lần nữa được trông thấy nghệ thuật phòng ốc của thế giới tương lai.

Vị tiểu thư Tasym này xây nhà trên một con dốc trống trải. Khắp nơi đều là hoa tươi, ánh nắng ngập tràn. Trên sườn núi là những dải dây leo mềm mại được tu bổ kỹ lưỡng, từ xa nhìn lại, trông giống hệt như một tấm thảm xanh biếc trải dài đến tận chân trời. Cánh đồng hoa bát ngát, mỗi khi có gió thổi qua, đem hương thơm lan tỏa khắp nơi.

Phòng ốc trên sườn núi được mô phỏng theo hình đóa hoa. Những dây leo to làm cột trụ, bên trên là những gian phòng như những đóa hoa. Dây leo xanh biếc che kín vách tường, hướng về ánh mặt trời mà sinh trưởng, khẽ lay động trong gió, xinh đẹp như những ngôi nhà của tiên hoa trong truyện cổ tích.

Nguyên Đồng lại được mở rộng tầm mắt. Trong lòng không khỏi tò mò về bộ dạng của vị tiểu thư Tasym này.

Xe bay dừng ở bãi cỏ phía trước nhà, hai người một người máy xuống xe, đi đến trước ngôi nhà.

Đến gần mới có thể biết được những dây leo chống đỡ ngôi nhà kia to lớn biết bao nhiêu, phải mấy người mới ôm hết được một vòng. Nhưng khiến Nguyên Đồng kinh ngạc hơn nữa, chúng hoàn toàn là thực vật sống mà không phải là vật liệu mô phỏng. Cô cũng nhanh chóng hiểu được, đây chắc hẳn là một loại dị thực nào đó. Chỉ có dị thực mới có thể sinh trưởng một cách trái với khoa học như thế, à ý cô là trái với khoa học thường thức của người Trái Đất.

Tuy rằng phi khoa học, nhưng Nguyên Đồng đã đến thế giới tương lai được hơn một tháng rồi, chuyện phi khoa học cũng thấy nhiều rồi, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ngôi nhà cách mặt đất khoảng ba mét, Klosters ôm Nguyên Đồng nhảy lên.

Cửa không khóa, chỉ khép hờ. Sau khi đẩy cửa vào trong, bên trong cũng tràn đầy hơi thở của thiên nhiên, giống như phong cách của tinh linh Tây phương. Cách bài trí cũng không khác biệt với những ngôi nhà bình thường khác, gian phòng này là phòng khách. Tuy đồ gia dụng không nhiều lắm nhưng thứ nên có thì cũng có. Có một vách tường vô cùng hiện đại mang phong cách của phim khoa học viễn tưởng, hiển nhiên vị tiểu thư Tasym này là người thích xem truyền hình.

“Chủ nhân, tiểu thư Tasym không có nhà.” Rickie dạo qua một vòng, báo cáo với chủ nhân, “Thời tiết hôm nay khá tốt, chắc hẳn là sang bên kia sơn cốc phơi nắng rồi! Dù sao thì bên đó không chỉ nhiều nắng, thổ nhưỡng phong phú, độ ẩm cao, là chỗ mà tiểu thư Tasym thích nhất.”

Nguyên Đồng nghe được cảm thấy hồ đồ. Tại sao lời nói này của Rickie lại khiến cô có cảm giác đối phương là thực vật nhỉ?

Klosters hiển nhiên cũng không có vẻ ngoài ý muốn, cậu quay đầu nhìn Nguyên Đồng đang tò mò đánh giá gian phòng, nói với Rickie, “Đi gọi cô ta về đi!”

Rickie nhận được lệnh thì đi ngay.

Nguyên Đồng đang thưởng thức gian phòng tràn đầy hơi thở. Trông thấy Klosters thân nhiên vào bếp, mang ra hai cốc đồ uống có màu sắc vô cùng xinh đẹp mỹ lệ, được rót vào cốc thủy tinh trong suốt. Nhìn xuyên qua lớp thủy tinh, có thể trông thấy được đường cong xinh đẹp của chất lỏng. Màu sắc mỹ lệ như thế đã vượt qua sức tưởng tượng của con người, là màu sắc tự nhiên trời sinh, khiến người nhìn phải mê mẩn.

“Đây là Mật hoa trà do Tasym nhường, nghe nói rất được giống cái yêu thích. Em nếm thử xem!” Klosters đưa cho cô một cốc.

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn cậu. Tuy thiếu niên này lúc nào cũng giữ vẻ lạnh lùng, biểu tình thiếu đến đáng thương nhưng có đôi lúc lại khiến người ta cảm nhận được một loại nhiệt tình. Khiến cô càng ngày càng thả lỏng, thậm chí sinh ra chút ý lại với cậu, cô biết rõ là không thể như thế nhưng lại không thể cự tuyệt.

“Cám ơn.”

Nguyên Đồng uống một ngụm Mật hoa trà. Từ đầu lưỡi truyền đến là vị ngọt trong veo, ngọt mà không ngấy, tràn ngập hương thơm, quanh quẩn không dứt. Những đồ uống từng uống qua trên Trái Đất, không có loại nào sánh được với vị của loại trà này. Uống hết một hơi vẫn chưa thỏa mãn.

Klosters ôm từ trong phòng bếp ra một hũ thủy tinh chứa đầy Mật hoa trà, lại châm một cốc khác cho cô.

Uống xong hai cốc Mật hoa trà, bên ngoài vang lên thanh âm, hiển nhiên chủ nhân đã trở lại, Nguyên Đồng có chút khẩn trương, vội vàng đặt cốc xuống, liếc nhìn thiếu niên một cái.

Klosters không hề có cảm giác gì khi tùy tiện vào nhà người khác như thế, vô cùng bình tĩnh ngồi yên một chỗ chờ chủ nhân về.

Lúc này mặt trời đã ngã về phía tây, ráng chiều đỏ rực chân trời. Toàn bộ thế giới dường như chỉ vì ráng chiều mà tràn ngập màu sắc. Dưới ánh sáng hoàng hôn, một cô gái có mái tóc hồng nhạt bước vào. Một gương mặt xinh đẹp dường như tỏa sáng dưới ánh sáng, xinh đẹp không cách nào tả xiết. Ánh mắt màu mật ong, làn da trắng nõn, đáng người nóng bỏng. Quả thực là vu vật thể gian!

Nguyên Đồng nhìn đến phát ngốc.

Đi đến thế giới này, chỉ mới gặp được ba người, mỗi người đều có giá trị nhan sắc vượt trội xa xa. Nhìn lại, tuy cô được xem là một mỹ nhân tràn ngập hơi thở thanh xuân nhưng nếu đem so với mấy người này, chỉ có âm đạm thất sắc mà thôi.

Nhưng mà khi vị tiểu thư Tasym này đến gần, Nguyên Đồng liền phát hiện cô rất cao, thậm chí còn cao hơn Klosters nửa cái đầu, tuyệt đối phải cao đến mét chín có hơn. Nguyên Đồng đứng bên cạnh cô lại càng giống bé lùn. Nhớ đến Fergus sáng nay mới gặp, hẳn cũng rất cao, ước chừng hơn hai mét. Chẳng lẽ mọi người trong thế giới này đều cao như vậy sao?

Tasym vừa vào liền cười rộ lên, thanh âm sang sảng mang theo vài phần quyền rũ, “Ta đã nghe Rickie nói, phiên cậu phải đến một chuyến!” Sau đó ánh mắt dừng trên người Nguyên Đồng, cười tủm tỉm với cô, “Nguyên Đồng tiểu thư, lần đầu gặp mặt, ta là Tasym, hàng xóm của Klosters!”

Nguyên Đồng ngại ngùng cười, nhẹ nhàng thăm hỏi cô.

“Ôi, thật đáng yêu, nhưng mà...” ánh mắt Tasym chuyển đến Klosters, hít hít một hơi trong không khí, màu mắt dường như sạm lại, “Hương vị thật tuyệt vời.”

Trong nháy mắt, đồng tử Klosters hẹp lại thành đường thẳng đứng, tràn đầy tính công kích, lạnh lùng nói: “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!”

Tasym bị khí thế trên người cậu bức lui ra sau, lập tức giơ tay lên, “Biết rồi! Ta cam đoan không động thủ!”

Thần sắc Klosters có vẻ hòa hoãn, kéo Nguyên Đồng lại gần, nói với cô ấy: “Nếu đã truyền lời, vậy chúng ta về!”

Rickie cũng nói với Tasym: “Tasym tiểu thư, đã quấy rầy rồi. Nhớ đừng ngủ đến chết đấy, nhớ giữ thanh tỉnh đấy!”

Tasym nhún nhún vai, “Không có cách mà! Thời tiết tốt như vậy, lại có mặt trời, đương nhiên ta không thể nào kiềm chế được ham muốn cui vào đất quang hợp. Yên tâm, yên tâm, cho dù ta ngủ đến chết, cũng sẽ không có chuyện gì, sáu bộ nào dám đến, trực tiếp xem như phân bón nuốt luôn!”

Mắt Rickie chớp chớp, không còn lời nào để nói với cô.

Chờ bọn Klosters rời đi, Tasym đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhanh chóng chạy vào hầm chứa kiểm tra. Phát hiện bên trong đã trống rỗng, Mật hoa trà cô nhường thế nhưng bị thăng nhóc Klosters kia gom sạch. Nhất thời nộ khí xung thiên, sương mù màu hồng nhạt “oanh” một tiếng tràn ngập trong không khí, mùi hoa tràn ngập trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Sau khi rời khỏi nhà Tasym, đầu óc Nguyên Đồng đầy mờ mịt, trong lòng rối rắm, có phải máy phiên dịch đã phiên dịch sai rồi hay không? Hoặc là cách dùng từ của Trái Đất cổ đại và hành tinh tương lai khác nhau nên khiến cô hiểu sai ý?

Khác biệt văn hóa những năm ngàn năm chắc là lớn lắm!

Nghĩ mãi, Nguyên Đồng nhìn không được nhìn về phía Klosters, trong lòng cân nhắc ý nghĩa của câu “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!” “Người của ta” gì chứ... nghe ra có chút ngượng ngùng, nhưng mà câu “Không phải phân bón của người”... dường như có cảm giác sờ sợ, cứ cảm thấy ын ý rất hung tàn.

Có thể là do cô nhìn chăm chú quá lâu nên Klosters đột nhiên quay đầu, ánh mắt nhìn thẳng vào cô.

Đôi mắt có cùng màu đỏ với mái tóc, đôi lúc là màu đỏ sậm nhưng không phải là màu đỏ sậm khiến người ta khó chịu mà mang sắc đỏ sậm như ngọc lưu ly trong suốt. Nguyên Đồng cũng không hiểu, rõ ràng là màu sắc mang đến cảm giác nóng, nồng nhiệt như thế, hẳn người có màu mắt đỏ phải là người đa màu đa vẻ. Nhưng chủ nhân của đôi mắt đỏ lại có tính tình lạnh nhạt nghiêm túc, chỉ ngồi yên ở đấy thì không ai có thể đoán được suy nghĩ trong lòng người đó.

Giống như giờ phút này.

“Có chuyện gì sao?” Klosters dò hỏi, cố gắng khiến giọng nói của bản thân nhẹ nhàng một chút. Đáng tiếc! Hiệu quả mang lại không lớn lắm. Trong lòng không khỏi có chút căng thẳng.

Nguyên Đồng ngưng ngưng, có cảm giác bị bắt quả tang. Trong lúc bối rối không biết nói gì thì lại buộc miệng: “Tôi không biết dùng quang nào...cậu có thể chỉ cho tôi không?” Sau khi nói ra, d/đ;l"q"d cô lại càng xấu hổ, loại chuyện này hỏi Rickie là được, hoàn toàn không cần hỏi cậu ta, ngược lại có vẻ bản thân làm chuyện thừa thãi, giống như có âm mưu gì đó.

“Có thể!”

Klosters cũng không để ý. Trong lòng rất cao hứng, kéo tay cô qua, nghiêm túc dạy cô sử dụng quang nào như thế nào. Thậm chí còn chỉ cho cô che chắn tín hiệu để tránh bị người khác theo dõi, bảo vệ tín tức quang nào và bản thân. Khiến Nguyên Đồng rất nhanh đã vứt bỏ cảm giác ngưng ngưng, chỉ cảm thấy choáng váng cả đầu, cảm thấy đầu óc bản thân không đủ dùng.

Đây giống như tình cảnh của bạn nhỏ đang đi nhà trẻ bị tóm đến Đại học học lập trình máy tính. Chênh lệch trình độ quá lớn, trụ cột không có, làm sao mà lập trình được cái gì! Chính là ý tứ này đây!

Xe bay xuyên qua rừng rậm, Nguyên Đồng nhanh chóng bị đánh bại.

Sau khi rời khỏi nhà Tasym không lâu, mặt trời đã sắp lặn hẳn. Ánh nắng chiều sáng lạng cũng mất dần độ sáng, sắc trời dần tối lại.

Xe bay di chuyển được khoảng ba giờ, trời cũng sắp tối hẳn, Rickie quay sang nhìn cô em Trái Đất đầu đầu mồm hời, ánh mắt nhấp nháy, hỏi: “Chủ nhân! Trời đã tối hẳn. Đi đường ban đêm nguy hiểm, có dừng lại hạ trại hay không?”

Klosters quay đầu nhìn nó, gật gật đầu.

Rickie xem xét xung quanh một lần, nhanh chóng tìm được một chỗ trống trái thích hợp để hạ trại, lái xe bay qua đó.

Sau khi xuống xe, người máy giúp việc bắt tay vào việc. Không đến nửa giờ, lều cắm trại đã chuẩn bị xong, ngay cả thức ăn cũng chuẩn bị tốt, rất có năng lực.

Nguyên Đồng chẳng cần phải làm cái gì, chỉ cần ngồi một bên chờ ăn là được. Có người máy giúp việc ở đây, mọi việc đều được xử lý thỏa đáng. Klosters chỉ rời đi khoảng mười phút, sau đó đem về một con dị thú trông giống lợn rừng. Nguyên Đồng thấy y phục anh ta vẫn thẳng như mới, chẳng có chút xộc xệch nào.

Rickie vừa nhìn thấy con lợn rừng này, đôi mắt lại nhấp nháy, nói với Nguyên Đồng: “Đồng Đồng, đây là * trư, chất thịt rất ngọt, lượng anbumin phong phú, cô cũng có thể ăn được.” Sau đó lập tức khích lệ chủ nhân nó, “Nhất định là chủ nhân bắt riêng cho cô rồi! Chủ nhân đối với cô thật tốt!”

Trong lòng Nguyên Đồng rất vui vẻ nhưng cũng có chút ngưng ngưng, cảm ơn Klosters.

Klosters rụt rè đứng yên một chỗ, bộ dạng “chẳng có gì”.

Trong lòng Nguyên Đồng quả thực vô cùng cảm kích sự săn sóc của Klosters. Có trời mới biết, suốt một tháng qua, mỗi bữa của cô chỉ là một túi dịch dinh dưỡng. Chuyện này đối với người đến từ một quốc gia có nền văn hóa ẩm thực đa dạng như cô, d/đ;l;q"d mỗi bữa chỉ có thể ăn cháo trắng vô vị, quả thực là khổ hình. Nếu không phải mới đến, cái gì cũng không hiểu, lúc nào cũng lo lắng bản thân làm sai nói sai cái gì, căn bản là không thể chịu đựng được đến bây giờ.

Xử lý tốt con* trư, rửa sạch, ướp gia vị, trực tiếp cho vào lò nướng chín. Mặc dù chỉ là dã ngoại, nhưng mà có nút không gian này nọ, có thể trang bị đầy đủ không thiếu thứ gì, cảm giác chẳng khác gì ở nhà.

Trên lều trại có đèn, chiếu sáng cả một vùng trời đất.

Trước lều được đặt một cái bàn, thịt * trư nướng chín được đặt ở trên một cái mâm lớn. Klosters lấy trước cho Nguyên Đồng một đĩa thịt từ phi gầy giao nhau, một phần tương đặc chế cùng một cốc Mật hoa trà. Quả thực là hưởng thụ nhân gian mà!

Đã lâu chưa được ăn thịt, thịt vẫn còn vương mùi sữa, khiến Nguyên Đồng cảm thấy vô cùng thỏa mãn. Tuy * trư vẫn có chút cứng, nhưng vẫn trong phạm vi có thể chấp nhận. Chỉ cần hương vị của nó là có thể bù lại khuyết điểm, ăn nhiều một chút xem như rèn luyện năng lực nhai cắn của răng cũng được.

Rickie đứng một bên hầu hạ bữa cơm cho họ, hỏi: “Đồng Đồng, răng nanh của cô không sao chứ? Tuy tôi có đọc qua số liệu cường độ của răng nanh, mà độ cứng của loại thịt * trư thì khá vừa phải. Nhưng nếu ăn nhiều thì sẽ khiến khả năng thừa nhận của răng giảm xuống, có cần một túi dịch dinh dưỡng nữa không?”

Một đĩa thịt nướng Nguyên Đồng còn chưa ăn được một nửa, làm sao mà còn ăn nổi dịch dinh dưỡng nữa, lập tức lắc đầu.

Cuối cùng, Nguyên Đồng cũng không ăn nổi nữa. Mà khiến cô kinh ngạc nhất là sức ăn của Klosters. Toàn bộ phần còn lại của con * trư kia đều bị cậu xử lý, thoạt nhìn không có vẻ gì là dã nò, còn có thể tiếp tục ăn thêm một con như thế nữa.

“Chủ nhân đang trong lúc lớn, năng lượng cần tương đối nhiều. Tuy * trư có vị ngon nhưng năng lượng thu được lại rất ít. Với sức ăn hiện tại của chủ nhân, phải là dị thú cấp ba mới có thể thỏa mãn.” Rickie giải thích, chẳng có lúc nào là Nguyên Đồng không bày tỏ sự vô tri của mình, làm một người máy giúp việc tận tụy với trách nhiệm, nó luôn luôn sẵn sàng giải thích thông thường cho cô.

Nguyên Đồng nghe cái hiểu cái không. Vì khác biệt văn hóa và ngôn ngữ, cho nên cô nghĩ đây là thái độ bình thường của tương lai, cũng không tìm tòi nghiên cứu tường tận làm gì.

Sau bữa tối, Rickie thu dọn sạch sẽ, Klosters và Nguyên Đồng cùng đi xung quanh tân bộ tiêu thực. Tuy đêm tối nhưng cũng không quá đơn điệu, Nguyên Đồng thấy đom đóm d/đ;l;q"đ đang bay trong bụi cỏ, sắc trời xanh đen, cánh đồng bát ngát, gió thổi nhẹ nhàng, toàn bộ thế giới dường như trở nên xa xưa mà âm trầm, giống như mãi mãi nói nhỏ.

Đã rất nhiều năm Nguyên Đồng chưa nhìn đến cảnh vật như thế. Trước đây từng thấy ở nhà cũ, nhưng sau này lại lên thị trấn đi học, rất ít khi về quê. Hơn nữa ô nhiễm môi trường nghiêm trọng, có về quê cũng chẳng khác gì, đương nhiên là đã rất lâu không được nhìn thấy đom đóm như thế này.

Klosters nhìn cô một cái, lại nhìn đám đom đóm bay tới bay lui trong đám cỏ có gì đẹp mắt. Nhưng mà thấy cô thích, cậu cũng không nói gì, chỉ cầm thuốc đuổi côn trùng phun cho cô một ít, đỡ bị muỗi chích bị thương.

Mấy ngày nay, cậu cũng biết làn da của thuần nhân loại rất yếu ớt, rất dễ dàng lưu lại dấu vết.

Đến lúc đi ngủ, Nguyên Đồng mới phát hiện có chút không được thích hợp.

“Đêm nay, tôi với Klost cùng ở trong một cái lều sao?” Nguyên Đồng nhìn Klosters, rồi rầm hỏi người máy.

Ánh đỏ trong mắt Rickie nhấp nháy, căn cứ vào tư liệu của giống cái nhân loại Trái Đất, hiểu được ý của cô, lập tức nói: “Hai người đều trong thiếu niên kỳ, cho dù có ngủ cùng nhau cũng không thể phát sinh hành vi sinh sản, không cần lo lắng!”

Nguyên Đồng cân nhắc ý tứ của cụm từ “hành vi sinh sản”, lại ngẫm lại một lần, có phải cô hiểu sai rồi không? Khác biệt ngôn ngữ thật đáng sợ, lại ngưng ngưng đi hỏi lại ý chính xác, càng cảm thấy nếu hỏi rõ sẽ càng ngưng ngưng hơn.

Một người một người máy tuy rằng nói nhỏ nhưng với thính lực phi phàm của thú nhân thì như nói ngay bên tai. Klosters cảnh cáo nhìn thoáng qua người máy. Tuy rằng nó nói thật, nhưng đừng nói trắng trợn như vậy chứ, thật muốn đập cho nó một trận. Đồng thời trong lòng cũng có chút uể oải, cậu đã dừng lại ở kỳ thiếu niên rất lâu rồi, cũng rất muốn nhanh chóng trưởng thành, nhưng chủng tộc của bọn họ lại có kỳ thiếu niên dài hơn chủng tộc khác rất nhiều lần.

Tuy ở cùng một lều, nhưng trong lều lại có hai cái giường. Sau khi nhìn thấy, Nguyên Đồng cũng nhẹ nhõm.

Đây là lần đầu tiên cô cắm trại bên ngoài với người khác phái, hơn nữa lại ở cùng một lều. Ban đầu có chút ngưng ngưng, bắt đầu còn có chút cảnh giác, đến khi trông thấy Klosters thay áo ngủ, ôm một quả trứng màu đỏ rồi lên giường, Nguyên Đồng quỳnh quynsg nhìn cậu.

Chẳng lẽ khi người ngoài hành tinh đi ngủ thì sẽ ôm một quả trứng?

Nhưng thấy vẻ mặt vô cùng nghiêm túc của Klosters, ôm quả trứng màu đỏ lăn qua lăn lại, thì có vẻ như chuyện này chỉ là chuyện thường tình. Cô lại rồi rầm, trong lòng tò mò muốn chết, cũng không dám hỏi, sợ là có ý nghĩa gì đó bên trong.

Nguyên Đồng ôm cái tò mò đó đi ngủ

Đến nửa đêm, Nguyên Đồng bị một tiếng nổ mạnh rất lớn đánh thức. Giật mình bật dậy, động tác của cơ thể không theo kịp đầu óc, không cẩn thận té lăn ra đất, mông cô đập xuống phát đau, dọa con buồn ngủ của cô chạy mất. Nhe răng muốn đứng dậy, đột nhiên cơ thể được nhắc lên, phát hiện có người ôm lấy mình. Ngọn đèn bên ngoài bật sáng, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt quan tâm của thiếu niên.

Là Klosters.

“Em không sao chứ? Có ngã bị thương không?” Klosters biết tổ chất thân thể của thuần nhân loại, nhẹ nhàng ngã cũng có thể xảy ra chuyện, cho nên lúc ôm cô, động tác vô cùng cẩn thận.

Mông Nguyên Đồng có chút đau, nhưng làm sao lại không biết xấu hổ mà nói ra, vội trả lời: “Không có việc gì, vẫn rất tốt!”

Klosters ôm cô đặt lên giường, tay nhẹ nhàng vuốt tóc cô, nói: “Em ngoan ngoãn đợi trong đây, tôi ra ngoài nhìn xem một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên bên ngoài, thỉnh thoảng có vài tiếng súng. Tuy rằng cách rất xa, nhưng mà tiếng oanh tạc đáng sợ như thế vẫn khiến người khác lo sợ trong lòng. Đặc biệt đối với người đến từ niên đại hòa bình như Nguyên Đồng mà nói, tiếng nổ mạnh như vậy, lực phá hoại không phải bàn cãi, trong lòng phát run.

Trừ bỏ con Moldo lạc lang uy hiếp tính mạng lúc mới đến, hơn một tháng được Klosters che chở, khiến cô đã bớt đi vài phần sợ hãi, sẽ không bị ác mộng làm thức tỉnh giữa đêm khuya. Nhưng chuyện này xảy ra lại khiến cô nhớ lại con ác mộng thêm lần nữa.

Sau khi Klosters rời khỏi đây, trong lòng Nguyên Đồng đề cao cảnh giác, nghe thấy tiếng nổ và tiếng súng từ xa vọng lại, không thể tiếp tục ngồi yên, liền đứng dậy xốc cửa lều ra ngoài.

Người máy giúp việc Rickie canh giữ bên ngoài, thấy cô đi ra, chạy nhanh lại.

Đầu tiên, Nguyên Đồng nhìn thấy ánh lửa ngập trời ở phía xa xa, lâu lâu lại lóe sáng, lại nhìn xung quanh, thắc mắc: “Rickie, Kloster đâu?”

“Chủ nhân đã qua bên kia tra xét, để tôi ở đây với cô.” Rickie trả lời, thấy đáng vẻ lo lắng của cô liền an ủi nói: “Không cần lo lắng, chủ nhân rất lợi hại! Hơn nữa đây là Ural, cho dù cơ giáp đến đây, muốn bình an rời đi cũng không phải dễ dàng như vậy.”

Hung danh của hành tinh Ural không chỉ vì nơi này là nơi ở của chủng tộc trí tuệ tối cao mà còn những dị thú dị thực vô cùng hung tàn khiến người ta đau đầu không thôi. Cho dù có dùng cơ giáp tiến vào, không cẩn thận thì sẽ bị mắc kẹt ở đây, cơ hủy nhân vong. Thật ra hoàn cảnh của hành tinh Ural vô cùng thích hợp cho sự sinh tồn của nhân loại, các hạng mục chỉ tiêu đều vượt trên tiêu chuẩn của tinh cầu, lại còn có các loại quặng năng lượng phong phú, các tài nguyên trân quý. Xếp hạng tổng giám đốc phủ trong tất cả các hành tinh thuộc Đế quốc cũng là số một số hai.

Đáng tiếc, dị thú dị thực nơi đây lại quá hung tàn. Muốn thăm dò khai thác trên Ural thì cần phải trả giá đại giới, trừ khi là sử dụng cường giả tối cao.

Sau đó chẳng hiểu vì sao lại trở thành nơi lưu đày của các cường giả, dần dần lại trở thành nơi ở cho các cường giả. Quá trình này vô cùng phức tạp.

Nếu không phải bắt đắc dĩ, rất hiếm có tinh hạm ghé đến nơi này chứ đừng nói đến tinh đạo. Tinh đạo muốn đánh cướp cũng chưa từng nghĩ đến Ural đánh cướp.

Nguyên Đồng cái hiểu cái không. Trong lòng vẫn rất lo lắng, đặc biệt khi thấy lửa bốc cao trong rừng, dường như là một loại vũ khí gọi là “súng lửa”. Trong giờ học lý luận căn bản về máy móc, Rickie đã từng giảng qua về các loại vũ khí thường gặp. Khi ấy, cô cũng không có cảm giác gì. Nhưng khi được tận mắt chứng kiến uy lực lúc này của nó, cô mới nhận thức được đây là thế giới công nghệ cao, khoa học kỹ thuật vô cùng tiến bộ vượt qua sự tưởng tượng của nhân loại. Chính vì vậy, uy lực của những loại vũ khí này là không thể xem thường.

Klosters chẳng qua chỉ là thân thể xác thịt, làm sao có thể là đối thủ của loại vũ khí nóng này?

Nguyên Đồng lo lắng không thôi.

Ngay khi cô đang ngóng cổ chú ý đến tình hình xa xa. Đột nhiên trong ánh lửa, hình như cô có thấy một bóng dáng khổng lồ, chưa kịp nhìn rõ, lại có một tiếng “ầm” ngã xuống từ một vật thể khổng lồ. Ngay sau đó là một tiếng nổ mạnh đáng sợ, tiếng động lớn hơn nhiều lần những tiếng nổ trước. Tiếng động rất lớn, chấn động do nó gây ra khiến màng nhĩ chảy máu, rồi bị rách trong nháy mắt.

Một người Trái Đất thân mềm da mỏng, loạt tiếng nổ mạnh này khiến Nguyên Đồng bị rách màng nhĩ, nội tạng xuất huyết, vô cùng thê thảm.

Thiết bị kiểm tra trên người Rickie nhanh chóng kiểm tra tình trạng thương tích của Nguyên Đồng. Đôi mắt nhấp nháy liên tục. Lại một lần nữa, nó nhận thức được thân nhân loại chưa trải qua quá trình cải tạo gen yếu ớt biết bao nhiêu. Nó đỡ lấy cô, đang chuẩn bị lấy thiết bị chữa trị để chữa trị chấn thương màng nhĩ cho cô thì đột nhiên thiết bị cảnh báo từ xa phát hiện được thứ gì đó đang lợi dụng bóng đêm tiếp cận chỗ cắm trại.

“Cảnh báo! Ở một ngàn mét phía trước, có một cơ giáp CT58 đang tiếp cận!”

Rickie nghe được cảnh báo từ thiết bị cảnh báo từ xa, lập tức kéo Nguyên Đồng bỏ chạy.

Cơ giáp này hẳn là cá lọt lưới từ chiến trường bên kia, thừa dịp hỗn loạn chạy thoát, không ngờ mèo mù vớ được chuột chết, thế nhưng lại chạy đến chỗ cắm trại bên này. Chắc lần này số lượng tinh đạo chạy trốn đến Ural khá nhiều mới khiến klosters sơ sót.

Rickie nhanh chóng phân tích tình huống, ôm lấy Nguyên Đồng chạy thật nhanh.

Nhưng mà nó là người máy giúp việc chứ không phải là người máy chiến đấu, hoàn toàn không thích hợp để chiến đấu. Cho dù tốc độ chạy trốn của Rickie có mau đến mức nào thì cũng không nhanh bằng cơ giáp.

Màng nhĩ Nguyên Đồng bị rách, hai tai không nghe được cái gì. Nhưng những giác quan khác vẫn còn dùng được. Lúc bị ném xuống đất, cô bắt chấp đau đớn cả người mà quay đầu lại nhìn, trong lòng sợ hãi không thôi. Cô trông thấy một khối kim loại hình người cao hơn mười mét đang đi ra từ rừng rậm xa xa, toàn thân mang theo hơi thở cường hân lạnh như băng. Một đường kiếm chém đến, thân thể Rickie bị cắt thành hai đoạn, cơ thể kim loại lộ ra dây điện và thiết bị bên trong. Ánh sáng đỏ trong mắt nó chớp tắt, sau đó cơ thể của nó bị cơ giáp chém thành những mảnh nhỏ, chỉ để lại cái đầu.

Đây là lần đầu tiên Nguyên Đồng tiếp xúc gần với cơ giáp có sức chiến đấu mạnh mẽ như thế. Trước kia cô cũng có ảo tưởng với nó, nhưng hiện tại, đối mặt với sự cường hân mà to lớn như vậy, lại càng làm nổi bật lên cô nhỏ bé yếu ớt, đặc biệt là khi cơ giáp kia không hề do dự mà dùng kiếm chém về

phía cô.

“Rickie!AAAA~”

Vì Rickie đã “tử vong” và sợ hãi cực độ đối với sự uy hiếp đến tính mạng, cô hét lên thảm thiết. Tiếng hét thê lương chói tai phá tan màn đêm nhưng lại bị tiếng nổ mạnh ở chiến trường đằng xa che khuất.

Khi Klosters và Tasym nghe được tiếng kêu chạy đến, chỉ thấy cô gái cuộn tròn nằm trên mặt đất, còn một cái cơ giáp không thể động đậy đứng đó, cơ giáp vẫn còn duy trì tư thế chém xuống. Tình huống này làm người ta cảm thấy giống như đang công kích thì bị chết máy bất ngờ, mọi hành động dừng lại trong nháy mắt. Thanh kiếm khổng lồ dừng giữa không trung, chỉ cần 0.005 giây nữa là thanh guom sẽ chém thẳng vào cô gái bé nhỏ đang cuộn mình trên mặt đất.

Đồng tử Klosters hơi co lại, chỉ trong nháy mắt đồng tử trong mắt biến thành một đường thẳng lạnh như băng, lập tức nhảy đến, đá văng cơ giáp đang đứng yên kia. Cơ giáp xoay tròn trong không trung, hung hăng đập xuống đất.

Tasym trừng mắt nhìn, nhìn thấy một màn này, trong lòng thầm nghĩ Klosters càng ngày càng hung tàn, lực lượng hình như cũng mạnh hơn, về sau nhất định không được chọc giận cậu ta. Đang suy nghĩ, đột nhiên ngửi được trong không khí mùi khét từ đâu truyền tới, giống như mùi thịt cháy. Nhất thời kinh ngạc, dựa vào ánh sáng le lói, phát hiện ra nơi phát ra mùi khét, nhất thời im lặng.

“Ồi chào! Vào lúc này mà ai còn nướng thịt thế?” Một giọng nam ôn nhu thân thiết vang lên.

Tasym quay đầu, nhìn thấy Fergus đang ngồi trên thiết bị phi hành đơn giản bay đến, nhún nhún vai.

Fergus nhảy từ trên thiết bị phi hành xuống, liếc mắt một cái liền nhìn thấy tư thế quái dị của cơ giáp bị đá xuống đất kia. Sau đó ánh mắt chuyển đi, nhìn thấy Klosters đang ôm cô bé giống cái mới gặp sáng nay, Klosters đang cho cô bé uống thuốc và mùi khét đúng là truyền từ bên đó qua.

Đột nhiên, ánh mắt hắn ngừng lại, chỉ cần vài bước đã đến trước mặt họ, nhìn thấy gương mặt đỏ bừng trong lòng Klosters, đưa tay chạm vào...

“Hít” một tiếng, Fergus nhanh chóng rút tay về. Da tay cậu ta cũng đã bị tổn thương, lớp da bên ngoài đã có màu đen, thoang thoang có mùi thịt nướng. Nhìn vết thương trên tay, lại nhìn đến người trong lòng Klosters, ánh mắt thay đổi.

“Là thuộc tính công kích của tinh thần lực? Hóa ra tinh thần lực còn có loại thuộc tính này... Quả thực rất độc!” Fergus lâm bầm, lúc này cậu ta không còn biết dùng ngôn ngữ gì để biểu đạt cảm tưởng của bản thân nữa, cũng không dám đụng chạm đến giống cái trong lòng Klosters mà cậu ta đã nghĩ là yếu ớt đến mức không thể chịu nổi một chiêu.

Vốn tưởng là một loại sinh vật nhân hình có trí tuệ, không nghĩ đến còn có huyền cơ.

Klosters lạnh lùng nhìn anh ta, giọng nói lạnh lùng: “Còn dám chạm vào nữa ta sẽ bẻ móng vuốt của ngươi!”

Fergus nhìn thẳng vào mắt cậu. Đã quen biết lâu rồi, làm sao không nhận ra cậu đang nổi điên, nở nụ cười cầu hòa, nói: “Không chạm không chạm! Ta chỉ muốn kiểm tra tình trạng của cô bé này một chút thôi!” Giao dịch với Rickie vài lần, nghe nó luôn miệng gọi “cô bé”, Fergus đơn giản cũng gọi đối phương là cô bé.

Lúc này, Tasym đã lôi người từ trong khoang cơ giáp ra, dùng một loại dị thực có xúc tu trói người lại, lại gần, nhìn thoáng qua mọi người. Nhìn thấy trên người Klosters có dấu hiệu bị tổn thương rất lớn nhưng cậu ta không thêm để ý. Người trong lòng cậu cũng đã khôi phục bình thường, không còn vẻ thống khổ như thế nữa.

Nhìn nhìn cái cơ giáp vẫn duy trì tư thế chém xuống, nhìn nhìn tổn thương mảng lớn bên ngoài thân thể Klosters, hai người giờ đây cũng không còn cảm thấy cô bé trong lòng cậu ta là yếu ớt nữa.

Trước đây, khi bọn họ nhìn thấy cô, rõ ràng cảm giác được tổ chất của cô còn không bằng được dị thú cấp một, nhỏ yếu như con kiến, có thể dễ dàng bóp chết bằng một tay. Nếu không phải cô có đáng về con người, và là một sinh vật trí tuệ, nhất định sẽ xem cô như chủng tộc tiến hóa thất bại.

Lúc trước trông thấy Klosters bảo hộ như thế, bọn họ đều tưởng là đối tượng sinh sản Klosters tìm được từ đâu đó. Tuy chưa nói gì nhưng trong lòng có chút không đồng ý. Bây giờ mới phát hiện, giống cái bị tên nhóc Klosters nổi danh trong tinh tế là “Thú điên” này nhìn trúng làm sao có thể đơn giản như thế?

Mẹ nó, có thể làm bị thương kẻ nổi danh hung tàn như Klosters thì nhỏ yếu chỗ nào hả?

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Khi Nguyên Đồng tỉnh lại, phát hiện bản thân mình đang ngâm trong nước, sợ tới mức thiếu chút gãy dựa như người sắp chết đuối.

Nhưng mà rất nhanh chóng, cô phát hiện bản thân không phải chết đuối, chỉ là đang ngâm mình trong một loại chất lỏng màu lam nhạt. Rõ ràng ngũ quan đều ngâm trong nước nhưng không có cảm giác khó thở. Ngược lại cảm thấy rất thoải mái, một cảm giác dễ chịu đến diệu kỳ, thậm chí còn có thể mở mắt nhìn. Xuyên qua tầng chất lỏng màu lam, cô trông thấy thiếu niên tóc đỏ đang đứng trước mặt mình.

Cậu ta nhìn cô, mỉm cười, qua tầng chất lỏng, nụ cười vô cùng sống động và rạng ngời như ánh mặt trời.

Cô nhìn không được vươn tay chạm đến, cho đến khi chạm phải một lớp màn chắn trong suốt cứng rắn. Lúc này cô mới nhận ra hóa ra mình đang ở trong một thiết bị hình ống được đổ đầy chất lỏng màu lam nọ. Trước kia cô từng nghe Rickie nói qua, đây là khoang trị liệu, chất lỏng màu lam này là dịch chữa trị. Nghe nói dùng để trị liệu khi cơ thể bị nội thương, rất nhanh chóng khôi phục như lúc đầu, tốt hơn thiết bị trị liệu rất nhiều.

Đầu óc hỗn loạn nhìn không được mà suy nghĩ miên man, cho đến lúc hồi tưởng lại khoảnh khắc trước khi hôn mê, lại tiếp tục gãy dựa, hai tay vươn về phía trước, cố gắng đến gần thiếu niên đang đứng trước khoang trị liệu.

Cậu vốn chỉ lẳng lặng đứng trước khoang trị liệu để nhìn cô, phát hiện động tác của cô, tay khẽ chạm vào màn chắn trong suốt của khoang trị liệu như đang trấn an cô, để cô đừng sợ hãi, ánh mắt nhìn về màn hình bên cạnh, cho đến khi nút đỏ chuyển thành màu xanh. Lúc này mới ấn vào nút đang chớp sáng không ngừng một cái.

Dịch chữa trị trong khoang trị liệu dần rút đi, màn chắn trong suốt chậm rãi hạ xuống, cơ thể Nguyên Đồng đang lơ lửng trong chất lỏng cũng dần dần hạ xuống. Đến khi màn chắn trong suốt biến mất, thiếu niên đứng bên ngoài tiến lên, nhẹ nhàng ôm lấy thân thể yếu đuối của cô vào lòng.

“Aiya~ cô bé đã lành hẳn rồi à? Nhanh thật đấy!”

Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, Nguyên Đồng ướt sũng cả người dựa vào trong lòng Klosters, chân tay vẫn mềm nhũn, theo trực giác ngẩng đầu lên nhìn thấy một người đàn ông tóc màu xanh lam đứng ở cửa. Bất giác ánh mắt của cô, trên mặt đối phương nở một nụ cười vạn người mê.

Klosters không nhìn ông ta, ôm Nguyên Đồng đến một phòng nghỉ bên cạnh lấy quần áo lại cho cô thay.

Nguyên Đồng nhìn cậu, nhìn không được hỏi: “Rickie đâu?”

Klosters quay đầu nhìn cô, thấy hốc mắt cô hồng hồng, trong lòng không khỏi có chút bất ngờ, sờ sờ tóc cô, nói: “Nó không sao! Làm một thân thể mới là được!”

Nguyên Đồng:“...”

Chờ Klosters đi ra ngoài rồi, Nguyên Đồng đỏ mặt ngồi xổm dưới đất, có chút ghét bỏ bản thân. Rốt cuộc vì sao lúc trước lại thương tâm như thế chứ? Rickie vốn là người máy, chỉ cần chip trí não không bị hỏng thì sẽ không chết, thân thể bị phá hủy thì làm một thân thể mới là được. Người máy thì không chết nha.

Nhưng mà trong lòng vẫn rất vui vẻ vì Rickie không chết. Đến thế giới tương lai hơn một tháng, đều là Rickie ở cạnh cô, an ủi cô. Trong thế giới này, so với Klosters thì cô lại càng không muốn rời xa Rickie, không muốn nhìn thấy nó chết.

Nhanh nhen thay quần áo, lấy khăn lông lau sơ tóc, Nguyên Đồng liền đi ra ngoài.

Sau khi ra cửa thì trông thấy một người máy giúp việc đang chờ cô. Lúc này Nguyên Đồng mới phát hiện mình đã trở về nhà Klosters. Chắc là lúc đó cô bị thương quá nặng, cho nên mới đưa cô về chữa trị trong khoang trị liệu. Nghĩ đến lúc đó, cả cơ thể quặn đau, đầu đau như muốn nứt ra. Cái cảm giác này vẫn khiến lòng cô sợ hãi, không muốn nhớ lại nữa.

Nhà Klosters có diện tích rất lớn. Thông đạo trong nhà thông đến bốn hướng, hơn nữa lại giống hệt nhau. Tuy đã ở đây một tháng nhưng chỗ mà Nguyên Đồng lui tới cũng không nhiều lắm. Đến bây giờ cô vẫn còn bị lạc đường, nếu không có ai dẫn đường, trong thông đạo kín mít này, có khi cả ngày cô cũng không tìm được đường ra.

Có người máy dẫn đường, Nguyên Đồng nhanh chóng đến được phòng khách bình thường vẫn học, lại không nghĩ đến việc có khách đến.

Người trong phòng khách vốn đang nói chuyện, lúc phát hiện ra cô đều im lặng, đồng thời quay đầu nhìn thẳng vào cô, ánh mắt... rất đáng sợ.

Nguyên Đồng bị bọn họ nhìn đến mức da đầu run lên, lúng túng không biết làm sao, theo bản năng nhìn về Klosters đang ngồi ở ghế chủ vị, thấy cậu ngoác ngoác tay với cô. Cô liền chạy đến, ngồi bên cạnh cậu.

Đối diện bọn họ là Fergus và Tasym, còn một người đàn ông xa lạ mà Nguyên Đồng chưa gặp.

Người đàn ông kia có mái tóc ngắn màu bạc. Thân hình cao lớn rắn chắc, ngũ quan giống như được điêu khắc ra. Thân thể cường tráng, không nói không cười khiến cho người khác cảm thấy rất lạnh lùng, vô cùng áp lực.

Bình thường Klosters cũng rất lạnh lùng nhưng do ngoại hình là một thiếu niên xinh đẹp nên áp lực do cậu mang lại cũng không quá lớn. Không giống như người này, cảm giác áp bức đến từ hơi thở của giống đực trưởng thành, khiến người ta không thể thở được.

Đặc biệt khi hắn nhắm vào một người, rất ít người thoát khỏi ảnh hưởng của hắn.

Nguyên Đồng khó chịu, đầu rất đau, sắc mặt trắng bệch.

“Albert!” Sắc mặt Klosters lạnh lùng, nhìn thẳng vào người đàn ông tóc bạc, trong mắt như có ngọn lửa thiêu đốt.

Fergus và Tasym nhẹ nhàng nhích qua chỗ khác, cách Albert xa một chút. Đây đều là hai tên hung tàn, chưa bao giờ thiếu chuyện giao thủ ngầm, cách bọn họ xa chút mới không bị tổn thương. Đây là kinh nghiệm đúc kết được trong quá khứ.

Ánh mắt Albert có chút biến hóa, không nghĩ tới Klosters sẽ vì một sinh vật nhân hình thoát nhìn tựa như tiến hóa thất bại mà cảnh cáo anh ta. Khi định mở miệng nói gì đó, bỗng nhiên cảm nhận được nguy hiểm, tim đập nhanh, thân thể cao lớn của Albert vừa chuyển, nhảy xuống sau sô pha. Ngay chỗ anh ta vừa ngồi xuất hiện một cái lỗ cháy đen.

Trong nháy mắt, hiện trường im lặng một cách quỷ dị.

Albert và đám người Fergus trừng mắt nhìn cô gái bé nhỏ đỏ mồm hôi lạnh yếu ớt ngồi cạnh Klosters, không thể tin nổi lực sát thương đáng sợ của cô.

“Đồng Đồng!”

Klosters không thèm nhìn đến ánh mắt của người khác, ôm cô vào lòng, ngăn cản khí thế của Albert. Đồng thời lấy ra một liều thuốc giảm đau, mở miệng cô giúp cô uống. Lạnh lùng nhìn Albert một cái, hiển nhiên đang ghi thù hắn. Tính cách của Klosters là có thù tất báo, vô cùng bao che khuyết điểm, huống chi đây là đối tượng do chính cậu nhận định, đương nhiên không thể để người khác ức hiếp.

Về mặt Albert lạnh lùng nghiêm túc.

Cho đến lúc thuốc giảm đau có tác dụng, rốt cuộc cảm giác đau đớn không muốn sống này cũng giảm bớt, cả người Nguyên Đồng vô lực ngồi yên toàn thân ra một tầng mồ hôi lạnh, sự ngưng trọng trong không khí mới giảm bớt vài phần.

“Cô ta là ai?” Albert hỏi, “Hành tinh Ural vốn không có người này.”

Bản thân anh ta là hình cảnh tỉnh tể, xuyên qua không biết bao nhiêu tình hệ, truy đuổi vô số tội phạm, đương nhiên cũng có hiểu biết tình huống của các tình cầu. Tình trạng đặc thù của hành tinh Ural, tuy rằng thế nhân không biết nhiều lắm, nhưng thượng tầng Đế quốc thì biết khá rõ. Hành tinh Ural vốn ít dân cư trú, số lượng dân cư có thể đếm trên mười đầu ngón tay, Albert cũng biết được vài phần. Lần trước khi anh ta đến Ural cũng không gặp người như vậy trong nhà Klosters.

Hơn nữa, rõ ràng trông yếu ớt như thế, nhưng lực công kích lại vô cùng đáng sợ, thật khiến người ta cảm thấy không yên.

“Giống cái của ta!” Klosters chậm rãi trả lời, ôm chặt người trong lòng một chút, “Vì vậy cô ấy là ai, ngươi cũng đừng bận tâm.”

Albert hơi hơi nhíu mày, sau đó gật gật đầu.

Pháp luật tình tể có quy định, không thể phi pháp cướp đoạt bạn lữ của người khác. Là một hình cảnh, Albert dĩ nhiên sẽ không biết luật mà còn phạm luật. Tuy rằng lúc này anh ta cảm thấy rất khó hiểu khi bên cạnh Klosters đột nhiên xuất hiện một giống cái.

Nguyên Đồng đau đầu vô cùng, hoàn toàn không có tâm tình để ý đến chuyện mấy người này đang nói. Cho đến lúc cô cảm thấy đỡ hơn thì nghe được tiếng cáo từ của người đàn ông tóc bạc đáng sợ kia.

“Lần này cũng nhờ các ngươi ra tay. Tình đạo ta sẽ mang đi, đỡ phải ở đây làm phân bón cho các ngươi!” Nói xong, Albert nhìn thoáng qua Tasym.

Về mặt Tasym ngượng ngùng cười cười với anh ta, thần sắc Albert càng lạnh hơn, trực tiếp quay đầu không thèm nhìn.

Thấy thế, Tasym chép chép miệng, “Xì” một tiếng, thầm nói: “Đám thú nhân các ngươi thật chẳng biết gì gọi là tình thú hết! Dù gì thì ta cũng là đại mỹ nhân nha, tuy là loài lưỡng tính nhưng vĩ đại hơn đám thú nhân các ngươi là cái chắc...”

Albert nói đi là đi, hành động vô cùng cường hãn, giống một trận gió vậy.

Albert vừa đi, Nguyên Đồng cảm thấy không khí mát mẻ hơn vài phần, sắc mặt cũng tốt hơn rất nhiều.

“Cô bé, cô không sao chứ?” Fergus lộ vẻ mặt quan tâm, “Đừng để ý đến Albert làm gì! Anh ta là hình cảnh tỉnh tể, tốt nghiệp từ Học viện Quân sự Đế Quốc, đã quen với tác phong quân nhân, ghét ác như thù, trong đầu nhồi toàn quy định hà khắc của pháp luật. Cho nên làm người khô khan nghiêm khắc. Nhưng cũng không đa thương người vô tội, anh ta cũng không biết luật phạm luật, vì vậy cô bé đừng lo lắng.”

Nguyên Đồng sững sờ. Hóa ra là hình cảnh tỉnh tể, chẳng trách thoát nhìn khí thế lại đáng sợ như thế. Làm một thị dân nhỏ bé, quan chức lớn nhất mà Nguyên Đồng từng thấy cũng chỉ là thị trưởng thành phố mà thôi, mà cũng chỉ là thấy từ xa khi ông ta đến trường học tham quan. Nhưng mà thị trưởng

cũng không có khí thế đáng sợ như vị hình cảnh tinh tế kia.

“Tôi không sao, cảm ơn!” Nguyên Đồng cảm tạ sự quan tâm của Fergus, chợt nhớ mình vẫn đang được Klosters ôm, nhanh chóng đứng lên, mặt có chút hồng. Thấy thần sắc của Fergus và Tasym như là đã quen, mới không quá xấu hổ.

“Các người đi được rồi!” Klosters lạnh lùng nói.

“Ồi, Klos, đừng không có tình người như vậy chứ! Khách đến nhà thì phải nhiệt tình mời khách mới đúng.” Fergus cười vô cùng thân thiết ôn hòa.

Tasym cũng không dỗi khỏi chỗ, nói: “Ngày hôm qua người ôm chết Mặt hoa trà ta có chạy mất. Mấy hũ đó đều là ta vất vả thu thập và dưỡng từ Tư Đạt kì mật, một hũ có thể bán được với giá một trăm ngàn tinh tệ đó.”

Fergus hút một hơi, bộ dạng đau như bị cắt thịt, giống như lấy đồ từ nhà anh ta đi vậy, Nguyên Đồng thấy anh ta có chút kỳ lạ liền nghe anh ta nói: “Ta không thể nhìn được chuyện người lấy thứ tốt của nhà người ta đi như thế được! Đưa ta bán giùm cho, ta có thể ăn chút hoa hồng ...”

Nguyên Đồng: “...” Cảnh giới keo kiệt này đúng là chưa từng thấy!

Fergus làm như không nhìn thấy vẻ mặt muốn đuổi người của Klosters, tiếp tục nói: “Còn có, người không hiểu kỳ với tình huống dị thường của tinh thần lực Nguyên Đồng sao? Tinh thần lực có tính công kích mạnh mẽ như thế, trong tinh tế cũng vô cùng hiếm thấy, rất đáng giá nghiên cứu!”

Nghe đến đó, Klosters không hé răng.

Lúc trước cậu và Rickie đã từng nghiên cứu. Nhưng sau đó Nguyên Đồng cũng không có gì khác thường. Cho nên cũng không biết nguồn năng lượng dao động kia là tinh thần lực. Hiểu biết của cậu về phương diện này quá khiêm khuyết cho nên đến bây giờ vẫn không rõ tình huống của Nguyên Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Fergus và Tasym đều không rời đi mà ở lại nhà Klosters. Lý do được đưa ra là vì muốn tìm hiểu rõ tinh thần lực kỳ lạ của Nguyên Đồng.

Trong thời đại tinh tế, các nhà khoa học đã sớm phát hiện ra hình thái của tinh thần lực được che giấu trong não bộ của sinh vật trí tuệ. Mỗi một sinh vật trí tuệ khi sinh ra đều có được tinh thần lực bất kể mạnh yếu, chỉ là thiếu cơ hội bộc phát mà thôi. Năm ngàn năm trước, khi Trái Đất cổ đại thuộc hệ Thái Dương vẫn chưa trở thành một thành viên của tinh tế, đã có một số chủng tộc trí tuệ đến thăm dò và đưa ra giả thuyết về tinh thần lực ẩn sâu trong não bộ.

Trải qua nhiều năm nghiên cứu, tinh thần lực vô hình vô trạng được nghiên cứu rất tỉ mỉ. Nó không chỉ trở thành khái niệm tồn tại phổ biến trong các chủng tộc trí tuệ. Thậm chí còn vô số các sản phẩm khoa học kỹ thuật có liên quan đến tinh thần lực như: nút không gian, cơ giáp, tinh hạm... Tất cả đều cần đến tinh thần lực. Các nhà khoa học cũng phân cấp bậc cho tinh thần lực, theo thứ tự từ thấp đến cao là: F, E, D, C, B, A, S, SS, SSS.

Thứ tự cấp bậc này đã được chứng thực bởi vô số kiểm nghiệm từ các nhà khoa học. Ngoài ra còn có thí nghiệm tinh thần lực và thuốc dẫn phát tinh thần lực tương ứng. Phương pháp dẫn phát tinh thần lực trong não vực của các chủng tộc trí tuệ thực sự vô cùng đơn giản, chỉ cần một liều thuốc dẫn phát là xong. Tinh thần lực của một người dù mạnh hay yếu cũng ảnh hưởng đến phương hướng phát triển trong tương lai của người đó.

Biểu hiện dị thường của Nguyên Đồng sẽ làm người khác cảm thấy đây là một loại tinh thần lực. Nhưng so với tinh thần lực lại có phần không giống, bởi vì tính công kích quá mạnh mẽ, tương phản với những gì mọi người đã biết. Trong mắt cư dân tinh tế, tinh thần lực tuy có thể dùng để điều khiển cơ giáp, tinh hạm... Nhưng nếu không có những sản phẩm khoa học kỹ thuật hỗ trợ đó thì tinh thần lực cũng chẳng dùng làm gì được, không thể sử dụng trực tiếp với các sản phẩm máy móc khoa học khác chứ đừng nói gì đến việc dùng tinh thần lực để trực tiếp công kích.

Cũng vì vậy mà Klosters và Rickie cho rằng hiện tượng này của Nguyên Đồng không liên quan đến tinh thần lực.

Nhưng lúc này, ngay cả người có kiến thức rộng rãi như Fergus cũng nghĩ đây là một loại tinh thần lực, chẳng qua là một loại tinh thần lực có thể cụ hiện hóa, thật khiến người khác kinh sợ.

Fergus cầm trong tay thiết bị thí nghiệm tinh thần lực, còn có một vài loại dụng cụ kỳ lạ thí nghiệm trên người Nguyên Đồng, miệng thì thà thì thầm, đáng về nhà khoa học điên điên hình. Thấy thế trong lòng Nguyên Đồng có chút phát lạnh, lo lắng không biết anh ta có phát hiện ra cô là thuần nhân loại đến từ Trái Đất cổ đại rồi xách cô đi giải phẫu nghiên cứu hay không.

Klosters đứng bên cạnh như hổ rình mồi, chỉ cần Fergus có gì dị thường sẽ lập tức ra tay. Cho nên khi nhìn thấy vẻ bất an của Nguyên Đồng, cậu đập một cái lên bàn tay Fergus đang đặt trên thái dương của Nguyên Đồng, lạnh lùng nói: “Không được động tay động chân.”

Fergus nhìn cậu như nhìn nhóc gấu, “Bây giờ ta kiểm tra não vực cho cô bé, không được động tay động chân thì kiểm tra thế nào?”

“Thảm tách!” Klosters không chút do dự nói.

“Dùng bằng niềm tin à?” Giọng nói của Fergus thực ôn hòa thân thiết, tươi cười cũng làm cho người ta như tắm trong gió xuân, nhưng giọng điệu lại vô cùng cô quái, “Mỗi một chủng tộc trí tuệ đều có cấu tạo não bộ hoàn toàn khác nhau, ta muốn kiểm tra kỹ một chút đương nhiên không thể chỉ dùng thảm tách! Thảm tách không phải vạn năng...”

Mặc kệ anh ta giải thích thế nào, Klosters vẫn không cho, Fergus biết người này một khi nổi điên lên quả thực đáng sợ, không có cách nào, chỉ có thể dùng dụng cụ ép buộc, rất ảnh hưởng tiến độ nghiên cứu.

Nhờ hành vi bao che khuyết điểm này của Klosters mà Nguyên Đồng thoát nhẹ nhàng thở ra.

So với Fergus bận rộn và Klosters gấp gáp đứng bên nhìn chăm chăm, nữ sĩ Tasym ngồi một bên quan sát, tay cầm một ly Mật hoa trà thơm lừng, vô cùng nhàn nhã, ngẫu nhiên nhìn Nguyên Đồng mỉm cười. Một nụ cười đầy yêu mị, khiến da mặt Nguyên Đồng có chút cứng ngắc khi nhìn thấy nụ cười đó.

Mới đầu Nguyên Đồng vẫn chưa hiểu Tasym ở lại làm gì. Nhưng bây giờ cô đã phát hiện ra, cô nàng này là nhân cơ hội đến chiếm tiện nghi nhà Klosters. Mật hoa trà này là cô ấy lấy từ trong nhà Klosters. Còn Fergus, là thực sự có hứng thú với tinh thần lực biến dị của Nguyên Đồng cho nên mới ở lại để nghiên cứu.

So với Tasym ưa thích nằm nhà phơi nắng và Klosters chuyên nghiên cứu vũ khí năng lượng, kẻ buôn bán khắp tinh tế như Fergus phải nói là kiến thức vô cùng rộng rãi. Cho nên anh ta cũng là người đầu tiên nhận ra Nguyên Đồng công kích Albert bằng tinh thần lực. Đáng tiếc vì đây là tình huống chưa bao giờ nghe thấy nên tạm thời vẫn chưa nắm rõ tình huống lắm.

Nghiên cứu mãi, cuối cùng thì Klosters cũng mất sạch kiên nhẫn, “Người có được không? Không được thì biến!”

Giống đực tối kỵ nhất chuyện bị người khác hỏi “có được không”, cho dù là thời đại tinh tế tương lai, không cùng chủng tộc cũng thế, Fergus lập tức nổi đóa: “Ai nói ta không được? Hiện tại ta hiểu được một chút, tinh thần lực của cô bé bộc phát không cần dùng đến thuốc dẫn phát, đột nhiên biến dị.” Nói xong, hai mắt anh ta tỏa sáng, hưng phấn không được, “Đây chính là đột phá trong lịch sử tinh tế nha! Nếu mấy tên trong Viện nghiên cứu của Đế quốc biết được, không biết sẽ phát điên đến thế nào đâu. Cô bé Nguyên Đồng cũng sẽ trở thành người đầu tiên có tinh thần lực biến dị, tương lai nhất định sẽ được lưu tên trong sử sách, là lưu danh vạn cổ đấy!”

Phải biết là từ lúc các nhà khoa học bắt đầu nghiên cứu vận dụng tinh thần lực đến giờ hoàn toàn không có tiến triển gì thêm nữa. Không thể nghĩ đến hóa ra tinh thần lực còn có thể biến dị, có thể công kích trực tiếp mà không cần dùng đến công cụ hỗ trợ...”

Anh ta liền thoáng nói liên hồi, cảm xúc dạt dào tràn cả ra ngoài. Nguyên Đồng nghe được lời anh ta nói thì da đầu run lên, trong lòng có dự cảm bất an. Thần sắc của Klosters cũng có biến hóa, đương nhiên là nghe hiểu được ý tứ trong lời của Fergus, cũng hiểu được ảnh hưởng và hậu quả đối với Nguyên Đồng nếu chuyện này lộ ra. Cậu không thích chuyện này!

“Đừng rồi, cô bé, cô bé có biết được vì sao tinh thần lực của cô bé biến dị không? Bình thường sử dụng như thế nào? Hay chỉ khi tính mạng bị uy hiếp mới bộc phát được? Mỗi khi sử dụng thì có di chứng gì không? Là đau đầu nên mới dùng đến thuốc giảm đau sao? Còn có... cô bé, cô thuộc loại chủng tộc trí tuệ nào? Nguyên hình chủng tộc là người vượn à? Biến về nguyên hình chủng tộc cho ta được chiêm ngưỡng...”

Nguyên Đồng: “...”

Rõ ràng là vẻ mặt ôn nhu của anh trai nhà bên, nhưng ngữ khí lại là nhà khoa học điên cuồng. Thật sự khiến người ta ăn không tiêu, Nguyên Đồng dờ dẩn không biết nói gì.

Nhưng mà trong lời nói của Fergus có những câu trọng điểm, hơn nữa có vài câu Nguyên Đồng không biết trả lời thế nào, thậm chí cô cũng không hiểu “biến về nguyên hình chủng tộc” là cái gì? Đến tận bây giờ cô vẫn chưa hiểu ý tứ của “nguyên hình chủng tộc” là gì.

“Câm miệng!” Klosters mở miệng, “Về tình trạng của Đồng Đồng, ta không hy vọng có người thứ tư biết!” Nói xong, ánh mắt cậu sắc lạnh đảo qua Fergus và Tasym.

Hai người liếc nhau, đồng thời gật đầu.

Tuy chỉ có hai lần tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng bọn họ cũng đã cảm giác được điều kỳ lạ trong sự xuất hiện đột ngột của cá thể thuộc chủng tộc trí tuệ không rõ danh tính gọi là Nguyên Đồng này. Đặc biệt hơn nữa là tinh thần lực biến dị của cô đã nằm ngoài tưởng tượng của mọi người. Nếu để thế nhân biết được, cô nhất định sẽ trở thành đích ngắm cho mọi người, không chừng phần đời còn lại của cô chỉ có thể ở tại Viện nghiên cứu Đế quốc mà thôi.

Nguyên Đồng nhẹ nhàng thở ra, vô cùng cảm kích mà cười với họ. Nụ cười này khiến sắc mặt tái nhợt của cô trông đẹp hơn rất nhiều, cả người toát ra vẻ ngọt ngào đáng yêu.

“Thật đáng yêu!” Fergus vui lòng khen ngợi, “Cuối cùng thì ta cũng hiểu vì sao đám quý tộc lại thích nuôi sủng vật nhỏ bé đáng yêu rồi!”

Nguyễn Đồng: “...”

Tuy Klosters có vẻ khá lạnh nhạt với Fergus và Tasym nhưng từ lời nói cử chỉ lại để lộ ra sự tín nhiệm với họ. Cũng nhờ sự tín nhiệm này nên mới để họ biết được sự khác thường của Nguyễn Đồng. Để mặc cho Fergus nghiên cứu nhằm tìm ra phương pháp giải quyết vấn đề, nếu không mỗi lần sử dụng lại để bản thân chui vào khoang trị liệu cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì.

Nguyễn Đồng cũng cảm giác được chuyện này. Lại nhớ đến một loạt chuyện đã xảy ra từ khi đến thế giới này, cô cũng thản nhiên chấp nhận.

Fergus và Tasym cùng ở lại. Fergus bắt đầu nghiên cứu tình huống của Nguyễn Đồng. Khi Nguyễn Đồng đã trả lời một ít tình huống cơ bản thì chẳng còn việc của cô nữa. Fergus biến một gian phòng trong nhà Klosters thành phòng nghiên cứu của mình. Điều này khiến Nguyễn Đồng rất tò mò, rốt cuộc thì công việc chính của Fergus là thương nhân hay là thầy thuốc?

“Fergus thích vợ vết của cái. Vì vợ vết của cái, cái gì anh ta cũng làm. Trong đó thương nhân, sửa chữa cơ giáp và được tề sư là ba loại anh ta làm tốt nhất, thậm chí còn có bằng chứng nhận chuyên môn. Có lần, vì nghiên cứu quá trình tiến hóa gene của sinh vật trí tuệ để giải quyết bệnh khó nói ra trên người anh ta, anh ta còn lăn lộn trong Viện nghiên cứu gene Đế quốc một thời gian nữa mà.” Klosters giải thích.

Nguyễn Đồng lại được mở rộng tầm mắt, nhanh chóng bắt được trọng điểm, tò mò hỏi: “Bệnh khó nói ra là bệnh gì?”

Dường như chạm trúng gì đó, Klosters đột nhiên quay mặt đi, hàm hồ nói: “Em không cần đề ý tới chuyện này.”

Nguyễn Đồng thấy hai lỗ tai cậu ửng hồng, tay rất ngứa ngáy muốn vươn ra xoa nắn một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lê

Có thương nhân kiêm thầy thuốc Fergus, rốt cuộc Nguyễn Đồng cũng hiểu được đại khái tình huống của bản thân, đối với tinh thần lực này nọ càng ngạc nhiên hơn nữa.

Kể từ lúc đến thế giới tương lai, cô cảm thấy tam quan của bản thân càng ngày càng đảo điên.

Sau khi hiểu đơn giản về tinh thần lực, trong lòng Nguyễn Đồng có chút không yên, bất chợt nghĩ đến buổi sáng hôm xuyên qua ấy, bị cái gì đó tập kích ngay trước cửa nhà mình, sau đó xuyên đến hành tinh Ural, gặp phải ma nhiều lạc lang, thiếu chút nữa đi đời nhà ma, đầu thì đau muốn chết.

Con đau đầu bắt đầu từ hôm đó, lúc đó cô còn tưởng là di chứng do đầu bị va chạm lúc xuyên qua. Bây giờ nhìn lại, cũng không phải là di chứng. Cô tin tưởng bản thân không uống cái thứ gọi là thuốc dẫn phát tinh thần lực kia. Có lẽ là do bị tập kích lúc đó, cũng khá hợp lý. Nhưng mà mỗi lần nghĩ đến con đau đầu kinh khủng kia, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Ôm thái độ ham học tập, Nguyễn Đồng dùng quang não để tra cứu về tinh thần lực. Tinh thần lực cũng chẳng phải là bí mật, tra một lúc là được vô số tài liệu. Nhưng mà cô chỉ mới học được chữ tinh tế thông dụng được một tháng, vẫn chưa hiểu được từ ngữ chuyên môn, có xem cũng như không. Có ý muốn hỏi người có vẻ có chuyên môn trong lĩnh vực này là Fergus thế nhưng anh ta lại vui đùa trong phòng thí nghiệm, lại còn treo bảng “miễn quấy rầy”. Cuối cùng Nguyễn Đồng quyết định đến hỏi Klosters.

Lúc Nguyễn Đồng đi tìm Klosters, Klosters đang bận rộn trong phòng làm việc.

Đây là lần đầu tiên Nguyễn Đồng đến phòng làm việc của Klosters, cô phát hiện gian phòng làm việc này vô cùng lớn, phải đến hơn năm trăm mét vuông. Máy móc chiếm cứ một nửa diện tích gian phòng, đủ mọi chủng loại vũ khí không cần năng lượng chất đầy trong góc, trên mặt đất còn bày đầy các loại nguyên liệu kim loại và khoáng thạch năng lượng.

“Quấy rầy anh rồi!” Nguyễn Đồng có chút ngượng ngùng nói, cảm thấy làm phiền người khác khi người ta đang làm việc thì rất là vô lễ.

Klosters không nói gì, mời cô vào trong, sai người máy bưng cho cô chén trà hoa quả.

Nguyễn Đồng lướt nhìn quanh phòng làm việc, tầm mắt rơi xuống một thân hình người máy bán thành phẩm, lập tức bị nó hấp dẫn, hỏi: “Đây là...anh đang làm thân thể cho Rickie?”

“Phải!”

Được câu khẳng định của cậu, Nguyên Đồng lập tức chạy đến bên cạnh cậu quan sát. Đối với “cái chết” của Rickie, trong lòng cô rất thương tâm, bây giờ biết chỉ cần làm một thân thể khác là Rickie có thể “sống lại”, đương nhiên cũng muốn nhìn quá trình làm ra thân thể cho Rickie. Cô nhìn một lát, tuy rằng cái gì cũng không hiểu nhưng nhìn hai tay cậu bận rộn không ngừng, Nguyên Đồng rất tự giác lại đây hỗ trợ lấy linh kiện.

Klosters nhận lấy linh kiện cô đưa, nhìn vào gương mặt tươi cười có chút ngượng ngùng của cô, ánh mắt có chút sâu thẳm, nhưng cũng rất nhanh liền phát hiện sức quan sát của cô rất tốt. Chỉ mới nhìn một lúc đã hiểu trình tự sắp xếp linh kiện của cậu, nhanh chóng và chính xác đưa qua cho cậu.

Phát hiện cậu không từ chối, hơn nữa trình tự cô đưa qua cũng không sai, Nguyên Đồng càng cao hứng. Ở bên cạnh vừa giúp việc lại cố gắng học tập, thuận tiện kết hợp với nội dung lý luận trụ cột về máy móc Rickie đã giảng trước kia, xem như ôn tập một lần.

Lúc hỗ trợ, Nguyên Đồng cũng nhân dịp hỏi luôn nghi vấn của mình: “Klos, anh có thể giải thích cho tôi một vài vấn đề về tinh thần lực được không? Từ ngữ Tinh tế thống dụng của tôi cũng chỉ mới học, tư liệu mà quang não tìm được, tôi xem không hiểu...”

Loại hành vi chủ động thân thiết này của cô, trong lòng Klosters đương nhiên vô cùng cao hứng, nhưng mà thần sắc trên mặt vẫn lạnh lùng như cũ.

Cậu giảng qua tư liệu về tinh thần lực mà cô tìm được giảng một lần, cuối cùng còn dặn dò: “Tinh huống của em có chút phức tạp, về sau cố gắng tránh đừng sử dụng trước mặt người ngoài.”

Nguyên Đồng gật đầu, cô cũng không ngốc. Từ phản ứng của Albert và đám người Fergus, cô cũng đã nhận ra điểm bất thường. Nay lại có Klosters dặn dò như thế, đương nhiên phải cảnh giác cao độ.

Nói xong, Klosters nghĩ nghĩ, lại nói tiếp: “Nhưng mà tinh thần lực biến dị của em cũng có chút ưu việt. Nếu có thể khống chế để dùng thì độ an toàn của em cũng sẽ được bảo đảm.” Lại nói một số kỹ xảo nhỏ trong việc khống chế tinh thần lực cho cô biết, để lúc rảnh cô có thể đi thử.

Nguyên Đồng nghe rất nghiêm túc. Cô cũng hiểu thuần nhân loại yếu ớt đến thế nào. Không thể cứ lúc nào cũng dựa vào sự bảo vệ của người khác, quá mức không an toàn, giống như chuyện tình đạo vừa rồi. Chỉ có chính mình trở nên cường đại mới có thể sống yên ổn trong cái thế giới này. Hơn nữa, Nguyên Đồng vẫn có tư tâm, cô muốn thử tìm ra phương pháp trở về Trái Đất cổ đại, không thể cứ ở mãi tại hành tinh Ural này được. Muốn có thể tiến vào tinh tế, trước hết bản thân phải trở nên cường đại.

Trong lúc hai người nói chuyện phiếm, Klosters đã làm xong thân thể người máy nhưng màu vẫn chưa sơn, vẫn là màu vàng của kim loại.

Klosters lắp chip trí năng của Rickie vào, ấn vào mệnh lệnh khởi động. Chỉ trong hai giây, mắt người máy sáng lên, thân thể cũng đứng lên, màu đỏ trong mắt lóe sáng, giọng nói khoa trương nhanh chóng vang lên.

“Trời ạ, Đồng Đồng, thật sự là làm tôi sợ muốn chết! Cô bé không sao chứ? Cơ giáp loại CT58 kia đâu?” Giọng nói của Rickie vẫn chưa chỉnh lại, là giọng nói lạnh lẽo của máy móc nhưng người ta vẫn nghe ra được đặc trưng của nó, “Chuyện gì xảy ra sau đó? Là chủ nhân chạy tới làm anh hùng cứu mỹ nhân sao? Đồng Đồng có lấy thân báo đáp hay không? Ôi! Thân thể của tôi sao vẫn chưa có màu gì vậy nè? Chủ nhân, lần này tôi muốn sơn màu đen, giống màu tóc của Đồng Đồng ấy! Không muốn sơn màu đỏ đâu! Giọng nói... phải rồi, Đồng Đồng thích loại giọng nói thế nào? Đáng yêu, hoạt bát, kêu gọi, ôn nhu, tà mị cuồng quyền...”

Nguyên Đồng nhin cười, trả lời: “Hoạt bát là được rồi.”

“Ôi, kỳ thật tôi thích tinh chủ bá đạo tà mị cuồng quyền! Sau này Klos có tiền, để cậu ta đi mua một tinh cầu thích hợp để sinh sống, chúng ta làm tinh chủ.” Rickie nói xong, nhanh chóng thay đổi thành một giọng nam, tà mị nói với Nguyên Đồng: “Đồng Đồng, cô bé thấy sao?”

Thật sự là rất có từ tính, là loại âm sắc khiến người nghe cảm thấy đỏ mặt.

Nguyên Đồng nhìn cái đầu đẹp của nó, còn ánh sáng lấp lóe không ngừng trong mắt nó, thiếu chút nữa cười muốn đau hông.

Tại sao lại có loại người máy yêu thích đùa giỡn như nó chứ?

“Phịch” một tiếng, người máy bị gõ đầu, nghe thấy giọng nói không hồn không giận của Klosters, “Câm miệng, chỉnh lại giọng nói ngay! Hoạt bát là được rồi!”

Rickie “sống lại” khiến Nguyên Đồng rất cao hứng. Sau khi biết được màu nó muốn sơn cho thân thể của mình, Nguyên Đồng còn hứng thú bưng bưng xán tay áo hỗ trợ, lấy sơn sơn phụ nó.

“Thật ra màu đỏ cũng rất tốt! Sống động sáng ngời, người khác vừa thấy liền biết là người máy nhà Klos. Màu đen rất nặng nề đơn điệu, không tốt lắm.” Nguyên Đồng vừa giúp nó sơn vừa nói.

“Thật sao? Nhưng tóc của cô bé có màu đen, tôi cảm thấy rất đẹp mà, chủ nhân nhất định cũng cảm thấy thế mà, phải không?” Rickie không quên tiếp tục tăng thêm hảo cảm cho chủ nhân nó trước mặt con gái nhà người ta.

Klosters đang kiểm tra một khẩu súng năng lượng, nghe Rickie nói, quay nhìn cả hai một cái, sau đó gật gật đầu, “Màu đen rất tốt! Nhìn rất đẹp, không nặng nề.”

Nguyên Đồng nhìn vẻ mặt nghiêm túc và giọng noid rõ ràng của cậu. Gương mặt lại có chút đỏ, đặc biệt với gương mặt có giá trị nhan sắc quá cao thế

này, rất khó để không bị mê hoặc. Cô sợ bản thân sẽ làm ra chuyện mất mặt gì đó, cứng ngắc vuốt vuốt tóc.

Biểu hiện này trong mắt Klosters và Rickie chính là một loại từ chối.

Sắc mặt Klosters sắc mặt có chút thay đổi, lạc một tiếng, mặt không chút biểu tình mà bẻ gãy súng năng lượng trong tay.

Sau khi Nguyên Đồng rời đi, đã được sơn hoàn chỉnh, Rickie mặc trang phục người máy giúp việc vào, đứng trước mặt chủ nhân nó, ánh mắt lập lờ một chút, đột nhiên nói: “Chủ nhân, thật ra cậu không cần tự ti. Kỳ thiếu niên của cậu kéo dài và việc không thể phát sinh hành vi sinh sản cũng không phải lỗi của cậu. Nhưng cậu có thể ‘tiên hạ thủ vi cường’, chờ đến khi trưởng thành là có thể ôm cô bé làm chuyện cậu muốn làm! Trong lòng cô ấy thật ra rất thích cậu đó!”

Klosters lạnh lùng liếc nhìn nó một cái, hất cằm lên, vô cùng ngạo mạn nói: “Ta không tự ti!” Tự ti đó là cái gì? Có thể ăn sao?

“Cậu rõ ràng đang tự ti, nghe nói giống đực cứng rắn không đứng dậy cũng không phải là chuyện bình thường, đương nhiên sẽ sinh ra tâm lý bệnh tật, nhưng mà cậu vẫn còn trong kỳ thiếu niên...”

Klosters không thể nhìn nổi nữa, chụp cổ nó, ném khỏi phòng làm việc, trực tiếp va vào vách kim loại ở hành lang.

Tasym bùng một chậu thịt tươi đẫm máu đi tới, thấy một màn như vậy, che miệng cười nói: “Rickie, người lại chộc giận chủ nhân người à?”

Rickie đứng dậy, hành lễ với cô, trả lời: “Tiểu thư Tasym, tôi chỉ là ăn ngay nói thật thôi.”

Trên mặt Tasym lộ ra nụ cười tỏa nắng, tự thân đi qua, lúc chạm vào thân thể Rickie, tay đột nhiên biến thành thực vật mềm mại cuốn lấy Rickie, cười hi hi nói: “Ta thích nhất sự ăn ngay nói thật của người. Nào nào, đi nào! Chúng ta đến chỗ nào có thể nói chuyện không thể nói của chủ nhân với cô bé giống cái nào.”

Nói xong, tha người máy đi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Nghe lời Klosters, Nguyên Đồng bắt đầu nghiên cứu cái gọi là tinh thần lực, cố gắng thử cảm nhận sự tồn tại của tinh thần lực, hơn nữa cố gắng không chế nó, nhưng rất hiển nhiên hiệu quả vô cùng không tốt.

Đây là kết quả của khác biệt thời đại và văn hóa năm ngàn năm, sống trên đời mười sáu năm, vẫn sinh hoạt tại một xã hội hiện đại rất bình thường. Cái loại tinh thần lực này nó chỉ giống như pháp thuật trong tiểu thuyết huyền huyền. Cô hoàn toàn không có chút khái niệm nào chứ đừng nói đến làm sao để cảm nhận nó, liên kết với nó, nắm nó trong tay. Mấy lần trước, tinh thần lực của cô có thể phá giải nguy cơ cũng nhờ vào ý chí muốn sống bộc phát trong khốn cảnh và tuyệt vọng. Ngay cả cô cũng không hiểu, không có ấn tượng gì thì làm sao có thể cảm nhận và vận dụng được?

Nguyên Đồng trùng đến mức hai mắt đều đỏ, nhưng vẫn chẳng cảm giác được một chút ít cái gọi là tinh thần lực, lại càng đừng nói đến việc cụ hiện hóa tinh thần lực.

Loại tình huống này của cô cũng làm đám người Fergus cảm thấy khó hiểu.

Rõ ràng ngày đó khi Albert dùng ưu thế chủng tộc tạo áp lực với cô, phản kích của cô phi thường sắc bén, khiến vị hình cảnh nổi danh thiết huyết lãnh khốc kia phải hoảng sợ, cái lỗ chảy đen kia chính là một loại công kích của tinh thần lực cụ hiện hóa, chuyện này không thể nghi ngờ.

Thấy Nguyên Đồng vất vả như vậy nhưng vẫn không thể bắt được trọng điểm, sau một lúc suy nghĩ, Klosters dùng bạo lực phá cửa phòng thí nghiệm, sau đó lôi Fergus đang làm tổ trong phòng thí nghiệm được vài ngày ra ngoài.

Có thể là do nghiên cứu liên tục một ngày một đêm, thế nên trông Fergus vô cùng không tốt, mái tóc màu lam rối bời, thoát nhìn tựa như một trạch nam lười nhác lếch thếch, hoàn toàn có cảm giác là khoa học gia điên cuồng. Sau khi bị người lôi ra ngoài, anh ta dờ dẫm hồi lâu, tư duy mới chuyển từ thế giới giả tưởng về thế giới thực, ngay sau đó liền lập tức nổi cơn tam bành.

“Lão đại! Ta bẻ bộn nhiều việc lắm! Vì giống cái của ngài, ta đã không ngủ ba ngày rồi, phương hướng nghiên cứu đang có chút tiến triển, ngài lại lôi ta ra ngoài, Meeks! Meeks! Meeks!”

Ba từ “meeks” liên tiếp phát ra từ miệng của vị giống đực nhả nhận thân thiết, Klosters có chút xấu hổ nhìn thoáng qua Nguyên Đồng, ngay cả trên mặt Tasym cũng lộ ra vẻ bất mãn, mắt Rickie lập lòe không ngừng, chỉ có cô em Trái Đất cổ đại vô tri chớp chớp đôi mắt đỏ của mình.

“Meeks” là ý gì?

“Đồng Đồng, cô không cần để ý đến anh ta, từ này vô cùng thô tục, trẻ vị thành niên không được dùng.” Rickie nhỏ giọng giải thích cho Nguyên Đồng, sợ dạy hư giống cái vị thành niên.

Nguyên Đồng bừng tỉnh đại ngộ, từ “meeks” trong từ ngữ tình tế thông dụng ắt hẳn là một từ dùng để mắng chửi người giống như Hoa Hạ Tam Tự kinh quốc mắng, nhưng có lẽ mang ý thô tục hơn, có thể khiến người xấu hổ hơn nhiều. Cho nên Klosters mới có thể không nhận được mà đắm tới, ngay cả Tasym cũng thêm một cước vô cùng bạo lực.

Dưới sức ép bạo lực, rốt cuộc Fergus cũng thoát ly khỏi con tam bành của mình, trở về hiện thực, cũng ý thức được vẫn còn một giống cái tuổi vẫn còn rất nhỏ ở đây, trên mặt có chút xấu hổ, lập tức nhiệt tình nói: “Ôi~ Nguyên tiểu thư muốn không chế tinh thần lực? Không thành vấn đề, để vị lão sư kinh nghiệm dày mình là ta đến dạy cho! Cam đoan trong vòng ba ngày có thể giúp cô bé lĩnh ngộ!”

Ba ngày trôi qua, Fergus khoác lác rốt cuộc vô lực thất bại.

Nếu không phải năm nay Nguyên Đồng mới mười sáu tuổi, lứa tuổi vẫn còn trong ấu sinh kỳ của một số chủng tộc trí tuệ cao quý, Fergus nhất định sẽ nói “gỗ mục không thể đẽo”.

Tuy là như vậy nhưng anh vẫn trông vô cùng nhả nhận thân thiết, tươi cười vô cùng nhu hòa, không tạo áp lực nào cho Nguyên Đồng, xoa người tìm Klosters nói chuyện: “Như vậy không được, cho dù có cho cô bé thêm mười năm thì cô bé cũng không nắm giữ được cách cụ thể hóa tinh thần lực, chỉ có thể để cho chính cô bé ấy lĩnh ngộ đột phá mới được. Việc này cần một cơ hội!”

Klosters nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta hiểu rồi!”

Fergus: “...” Người hiểu được cái gì? Đừng nói là sẽ thao luyện tiểu thư người ta như khi áp bức đám người chúng ta đấy chứ?

Klosters đá Fergus về phòng thí nghiệm, không để ý tới anh ta oán hận “dùng xong thì vứt bỏ, tuyệt tình” này nọ, quay đầu nói với Rickie: “Đã lâu chưa vào rừng rậm săn bắn, người đi chuẩn bị đi, có thể sẽ ở lại trong rừng một tháng!”

Ánh sáng đỏ lóe lên trong mắt Rickie, hỏi: “Chủ nhân quyết định dẫn Đồng Đồng vào rừng rậm để luyện tập tinh thần lực sao?”

“Phải!”

Đến lúc Nguyên Đồng biết được cô và Klosters sẽ vào rừng rậm để săn bắn, thậm chí có khả năng sẽ trải qua cuộc sống như dã nhân trong một tháng, đầu tiên là kinh ngạc nhưng nhanh chóng hiểu được dụng ý của cậu thì có chút ưỡ oải, nhận không được gỗ gỗ đầu mình một chút. Tại sao cô không thể cảm nhận được thứ được gọi là tinh thần lực?

Rickie nhanh chóng chuẩn bị xong mọi thứ, chờ đến lúc sắp xuất phát, Nguyên Đồng đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: “Tiểu thư Tasym đâu?”

Vài ngày nay, Nguyên Đồng cũng quen thuộc với Tasym hơn, dù sao cũng đều là phái nữ có nhiều đề tài để tán gẫu hơn, hơn nữa ngoại hình của Tasym vô cùng diễm lệ, tính cách rất tốt, Nguyên Đồng có thể có được rất nhiều tin tức của thế giới này từ cô ấy, khiến cho Nguyên Đồng rất thích nói chuyện phiếm với cô ấy.

Đương nhiên, Tasym biết được từ chỗ Nguyên Đồng chuyện không thể nói giữa cô và Klosters. Đây là cái quỷ gì? Bọn họ rõ ràng là chủ cho thuê và khách thuê nhà rất bình thường mà.

“Cô ấy phơi nắng trên nóc nhà.” Rickie trả lời: “Hôm nay thời tiết tốt lắm, nắng cũng rất ấm áp, tiểu thư Tasym không thể từ chối ánh sáng ấm áp như vậy.”

Nguyên Đồng “À” một tiếng, đến lúc ra cửa liền nhìn lên nóc nhà, nóc nhà hình vỏ trứng màu đỏ ánh kim, chẳng có ai trên đó, nhưng thật ra lại nhìn thấy một gốc cây thật lớn có hoa màu hồng phấn... Hoa?

Nguyên Đồng cẩn thận nhìn kỹ, đột nhiên phát hiện trên vỏ trứng màu đỏ không có gì cả.

Đang khi hoài nghi có phải do ánh nắng quá rực rỡ khiến bản thân sinh ra ảo giác hay không thì cô nghe thấy giọng nói của Tasym: “Ôi chào~, mọi người đi đâu thế?” Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cô gái cao gầy gọi cảm đang đứng trên một vỏ trứng tương đối thấp, vẫy vẫy tay với họ.

“Đi săn trong rừng rậm.” Nguyên Đồng nhu thuận đáp, “Tiểu thư Tasym muốn đi không?”

Tasym lắc đầu, “Trong rừng rậm rất âm u ẩm ướt, không thích, nhưng mà dị thú ở đó rất ngon, xương cốt cũng ăn nhưng có thể nuốt gọn toàn bộ, vị máu cũng vô cùng ngon.”

Nguyên Đồng: “...” Thiệt là hung tàn!

Sau khi chào hỏi, hai con người và một người máy cùng lên xe bay, đồng loạt xuất phát.

Rừng rậm cách nhà Klosters cũng không xa, mất nửa giờ ngồi xe bay.

Nguyên Đồng đứng phía trước rừng rậm, sợ hãi nhìn đại thụ vĩ đại trong rừng rậm này, lại nhớ tới cái ngày xuyên qua đó, không phải không sợ hãi, chỉ là vì để cảm giác được cái gọi là tinh thần lực, không thể không kiên trì, so với chuyện cả đời làm cọng bún thiêu, vì để tìm được đường về nhà trong tương lai, Nguyên Đồng chấp nhận bất cứ giá nào.

Thay trang phục chiến đấu, thu hồi xe bay vào nút không gian, hai con người và một người máy tiến vào rừng rậm.

Trang phục chiến đấu lấy màu xám bạc làm chủ đạo, vật liệu vô cùng mềm dẻo trơn bóng lại rất co giãn, có tác dụng điều tiết độ ẩm, không có thiết kế dư thừa, không chỉ bày ra dáng người mà còn có thể phát huy sự bộc phát của thân thể, là loại trang phục dã ngoại chiến đấu được hoan nghênh nhất trong tinh tế.

Nguyên Đồng cũng mặc một bộ trang phục chiến đấu, trong mắt Klosters có vẻ vô cùng xinh xắn lạnh lùng, thậm chí có thể nói tinh tế gấp lại sẽ phá hư cái loại này, cho dù là ở Trái Đất, thiếu nữ mười sáu tuổi như cô thật quá gầy. Thậm chí, Rickie còn căn cứ vào tỉ lệ dáng người của sinh vật nhân hình để nói cho cô biết chỗ nào không hợp cách: Bộ ngực quá nhỏ, thắt lưng rất mảnh mai, cái mông thiếu thịt, xương cốt không phát dục tốt...

Tóm lại, còn có thể mập lên.

Lúc Nguyên Đồng nghe được, mặt đỏ tai hồng không còn lời nào để nói.

Tiến vào rừng rậm, thần sắc của Nguyên Đồng có chút hoảng hốt đi theo Klosters, dọc đường đi không nhìn thấy động vật khác, rừng rậm im ắng đến mức khó tin, chỉ nghe được tiếng lá khô bị bọn họ dẫm lên theo mỗi bước chân.

Do dự một lát, Nguyên Đồng nhìn không được chạm vào khuỷu tay của Klosters một cái.

“Sao vậy?” Klosters quay đầu nhìn cô.

“Anh còn nhớ chỗ tìm được tôi không?” Cô có chút ngượng ngùng hỏi.

“Nhớ rõ.”

“Tôi muốn đi xem.”

Klosters nhìn cô một hồi, ánh mắt trở nên sâu thẳm, sau một lúc mới nói một từ “Được”.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Edít: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lê

Nguyên Đồng đã ngồi trên rễ cây của một cây đại thụ vĩ đại hơn nửa ngày, hơn nửa trong lòng ôm cái chảo thường gặp ở thế kỷ 21 Trái Đất, nhưng mà đáy chảo cũng đã vận vẹo một cách nghiêm trọng, một cái chảo rỉ sét.

Cô đến hành tinh Ural cũng được hai tháng, Nguyên Đồng đến mảnh rừng nơi cô đã tình lại tìm được cái chảo đã xuyên qua cùng với cô dưới một đồng lá mục, nhưng mà vì không được bảo quản gì cho nên khiến nó rỉ sét loang lổ.

Vết rỉ sét loang lổ như thế giống như bóng ma trong lòng cô, khiến cô cảm thấy khổ sở đến ghê tởm.

Giờ khắc này, trong lòng cô áp lực nặng nề, hai tháng nay nhớ đến người nhà, sợ hãi với tương lai cùng với suy đoán rất có thể cô sẽ không thể trở về cố hương đều bộc phát vào lúc này, khiến cho cô nhanh chóng tỉnh táo lại ý thức được tình cảnh của mình vào lúc này. Chuyện này càng làm cho cô khó chịu, cả người giống như hư thoát, chỉ có thể yên lặng ngồi ngẩn người, hơi thở nặng nề.

“Chủ nhân, cô bé đã ngồi ở đó nửa ngày rồi. Trời cũng tối rồi, cậu không đi an ủi cô bé một chút sao?” Rickie vừa lật ‘hướng dẫn luyện ái ở tinh tế’ mới download được trên Tinh võng, vừa giật dây chủ nhân nó, “Cô bé có vẻ khổ sở như thế, thời điểm này chính là lúc giống đực nên ra tay, dùng nội tiết tố mê người của cậu đi mê hoặc nắm giác quan của cô bé, quấy nhiễu giác quan của cô bé, khiến cho cảm xúc của cô bé thay đổi vì cậu, quên đi thống khổ ưu thương.”

Klosters không thêm đề ý đến nó, mà có chút đắm chiêu nhìn cô gái đang ngồi ngẩn người trên rễ cây.

“Chủ nhân...”

“Đi đừng lều đi!” Klosters ngắt lời tên người máy giúp việc đang lải nhải, “Trời sắp tối rồi, người muốn để cho chúng ta đói bụng à?”

Rickie nhận được mệnh lệnh, đành phải lưu luyến không rời mà đi, kỳ thật nó rất muốn ở lại nhìn xem chủ nhân nó làm cách nào để an ủi giống cái đang đau lòng, đây chính là kinh nghiệm quan trọng quý giá của chủ nhân, nhất định phải ghi lại.

Chờ khi Rickie đi rồi, Klosters nhảy từ một rễ cây cao hơn mặt đất năm mét đến trước gốc đại thụ, đập trên đám rễ cây gấp ghềnh đến trước mặt người đang ngẩn ngơ, dùng tay xoa xoa đầu cô.

Nguyên Đồng hoàn hồn lại, ngẩng đầu nhìn thiếu niên đang đứng trên một đám rễ cây thấp hơn để ngang tầm nhìn với cô, thấy cậu ta đang nhìn cô chăm chăm, trong mắt có lo lắng, theo bản năng cô nở một nụ cười với cậu, nhưng lại là một nụ cười khó coi như đang khóc.

“Cười rất khó coi, muốn khóc thì cứ khóc.” Klosters nhướn mày.

“Tôi sẽ không khóc.” Nguyên Đồng khàn khàn nói, lúc mới bắt đầu cô đã khóc rồi, sẽ không khóc nữa.

Klosters nhìn cô trong chốc lát, cường chế kéo cô đứng dậy: “Trời sắp tối rồi, chúng ta rời khỏi đây trước.” Nói xong, giúp đỡ cô xuống mặt đất. So với cậu ta mà nói, thân mình cô nhỏ xinh, hơn nữa thể trọng lại rất nhẹ, cậu có thể dễ dàng ôm lấy mà không mất chút sức lực nào.

Tâm trạng Nguyên Đồng rất tệ, mơ mơ màng màng bị cậu kéo đi cũng không để ý đến, cho đến lúc bị hổng chân, suýt chút ngã vào một hốc cây được người ta trực tiếp bế lên.

“Chỗ này không dễ đi, để tôi ôm em ra ngoài, nếu không lát nữa trời tối lại càng khó đi hơn.” Klosters giải thích.

Nguyên Đồng ngơ ngẩn, rất muốn cậu mạnh nói tự mình có thể đi, nhưng khi nhìn thấy trong phiến rừng này, mặt đất không có chỗ nào bằng phẳng, khắp nơi đều là rễ cây trồi lên, khiến người ta không thể phân rõ đông tây nam bắc, cô gái bùn thiêu chỉ có thể nhận mệnh mặc người ôm ra khỏi rừng cây.

Mất khoảng mười phút, bọn họ đến chỗ hạ trại, chỗ hạ trại kia chính là chỗ Klosters đã giết con sói Ma Đa Lạc để cứu cô, địa thế trống trải. Nguyên Đồng nhớ tới lúc trước cô mất hai tiếng mới chạy đến được chỗ này, người ta đã ôm theo người lại chỉ mất mười phút, thậm chí vì quan tâm cô mà còn đi chậm lại, thế nhưng mặt không đỏ cũng không thờ gấp. Thật đúng là người so với người tức chết người mà!

Dựa theo phân chia cấp bậc thể năng, thể năng của Klosters nhất định là 3S, mà cô ngay cả tiêu chuẩn thấp nhất là F mà cũng không đạt đến, rất đã kích người Trái Đất như cô đó.

Rickie không chỉ dừng lều xong xuôi mà chuẩn bị xong cả bữa tối, bữa tối của Klosters vẫn lấy thịt nướng làm món chính, ngoài ra còn có mì và rau dưa, sắc hương vị đầy đủ. Mà Nguyên Đồng là phần ăn dinh dưỡng của ấu tể hành tinh Anndames—! Nghe nói là phù hợp với khả năng hấp thụ dưỡng chất của cơ thể cô nhất.

Tâm trạng Nguyên Đồng không tốt nên bữa tối cũng chỉ ăn qua loa rồi trở về lều.

Dã ngoại trên hành tinh Ural vô cùng nguy hiểm, nhất là dã ngoại qua đêm, tốt nhất là không cần tách ra. Vì thế vẫn là hai người một lều, trong lều có hai giường.

Lúc Klosters tiến vào, chỉ thấy Nguyên Đồng ngồi trên giường, hai tay ôm gối, gương mặt đặt trên đầu gối, hai mắt nhìn xa xăm, lại bắt đầu ngẩn người.

Dường như từ lúc cô bắt đầu tiến vào rừng đến giờ, cảm xúc của cô có chút bất ổn, đặc biệt từ lúc tìm được cái thứ kỳ quái nọ, thần sắc của cô lại càng đau khổ. Có rất nhiều suy đoán trong lòng Klosters, nhưng cuối cùng cái gì cậu cũng không nói, vẫn vào WC như thường, sau đó thay áo ngủ chuẩn bị đi ngủ.

Đèn trong lều tắt, rừng rậm ban đêm vô cùng yên lặng, ngẫu nhiên có thể nghe được tiếng kêu của dị thú từ xa xa truyền lại. Trong bóng đêm, sự tĩnh lặng thật đáng sợ, đồng thời bóng tối cũng khiến cảm giác của con người ta phóng đại, có thể nghe được tiếng xoay người trở mình của người ở giường bên cạnh.

Đột nhiên đèn sáng lên, Nguyên Đồng mở to mắt, nhìn thấy có người bước xuống khỏi giường đối diện, tóc trên trán rũ xuống, nhìn chăm chăm cô. Nguyên Đồng vội vàng đứng dậy, hạ thấp ánh mắt, xin lỗi nói: “Xin lỗi, là tôi làm phiền anh nghỉ ngơi...”

Lời của cô còn chưa dứt, chỉ thấy thiếu niên từ giường bên kia nhét trái trứng màu đỏ ánh kim kia vào ngực cô.

Nguyên Đồng“...”

Về mặt cô ngốc ngốc, theo bản năng hỏi: “Để làm gì?”

“Cho em ôm ngủ, có thể an thần.” Klosters giải thích.

Không biết có phải do ngọn đèn hay không nhưng Nguyên Đồng cảm thấy trên mặt cậu có chút hồng hồng, nhưng cậu vẫn giữ vẻ mặt trong trẻo lạnh lùng nhưng cũng có chút rụt rè. Nghe thấy lời cậu, Nguyên Đồng nhìn không được sờ sờ quả trứng trong lòng còn mang theo nhiệt độ cơ thể cậu, quả

trứng này nhỏ hơn quả bóng rổ một chút, không lớn không nhỏ, vừa vặn ôm trong ngực, vỏ trứng sáng bóng, lại rất cứng, không biết là trứng của loại động vật nào.

Về phần có thể an thần theo như lời cậu, Nguyên Đồng thiếu chút nữa nghĩ rằng đây là một loại đồ vật có thể hỗ trợ giấc ngủ, nhưng bất kể là xúc cảm hay sức nặng, đều là một quả trứng thật.

Còn định hỏi quả trứng này là trứng gì, là trứng thật hay trứng nhân tạo, Klosters đã tắt đèn nằm xuống.

Nguyên Đồng ôm một bụng nghi vấn, ôm quả trứng kia nằm xuống, tâm tư chuyển dời từ thế kỷ 21 đến quả trứng trong lòng, nhin không được sờ tới sờ lui, rốt cuộc vẫn không hiểu quả trứng này có điều huyền bí gì.

Hôm sau, Rickie chuẩn bị bữa sáng xong, nhìn thấy hai người ra khỏi lều, vui vẻ chào. Nhưng khi ánh mắt nó quét qua hai người, lập tức kinh ngạc hỏi, “Tôi qua hai người bị mất ngủ?” Làm người máy giúp việc, trong cơ thể đều có một thiết bị kiểm tra để nó có thể kịp lúc xem xét tình trạng thân thể của chủ nhân, theo số liệu thân thể của hai người phát hiện giấc ngủ của họ không đạt tiêu chuẩn.

Nguyên Đồng có chút kinh ngạc nhìn Klosters, nhưng không thể nhìn thấy gì trên gương mặt cậu, hơn nữa cũng không thấy quảng thâm gì đó. Đương nhiên, tối hôm qua cô cũng ngủ không ngon, rất vất vả mới ngủ được, lại gặp ác mộng liên tục, có thể ngủ ngon mới là lạ. Nhưng cũng vì tuổi trẻ, dù một đêm không ngủ, cũng sẽ không có quảng đen này nọ.

Sau bữa sáng, Nguyên Đồng thừa dịp Klosters đi điều tra địa hình khu vực lân cận, lôi kéo Rickie nói chuyện.

“Rickie, tại sao chủ nhân của người lại ôm trứng ngủ?”

“Bởi vì chủ nhân còn chưa trưởng thành nha.”

“...”

Chẳng lẽ đây là truyền thống ngủ của tương lai, trẻ vị thành niên khi ngủ phải ôm trứng? Vì cậu ta đưa trứng cho cô nên khiến bản thân mất ngủ?

Nghĩ đến đây, Nguyên Đồng áy náy, nói: “Tôi hôm qua tôi ngủ không được, anh ấy đưa trứng cho tôi...” Chưa dứt lời, liền nghe thấy giọng nói bùng tình đại ngộ của Rickie.

“Hèn chi chủ nhân lại mất ngủ!”

Lời này của Rickie cũng chứng thực suy đoán của Nguyên Đồng, càng thêm áy náy, quyết định đêm nay nói cái gì cũng không ôm trứng của cậu ta.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Edít: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lê

Ôn định lại tâm trạng xong, Nguyên Đồng cũng bắt đầu hành trình dã ngoại một tháng.

Bởi vì lần dã ngoại này đi vì cô cho nên sau khi tiến vào rừng rậm, ba ngày đầu bọn họ chỉ di chuyển trong rừng, không gặp phải dị thú lớn, trên cơ bản chỉ là đi lòng vòng ngoài bìa rừng, để Nguyên Đồng nhận biết đường, thuận tiện quen thuộc vài nơi.

Sau khi thích ứng, Nguyên Đồng liền cảm thấy mỗi ngày trôi qua đều sống trong nước sôi lửa bỏng.

Bởi vì cô phát hiện ra, Klosters biến lần dã ngoại này thành huấn luyện dã ngoại sinh tồn, tốt nhất là khiến cô đến cực hạn để có thể bộc phát cụ hiện hóa tinh thần lực, cho nên yêu cầu vô cùng nghiêm khắc với cô. Theo như lời an ủi của Rickie thì cậu ta dùng phương pháp huấn luyện học trò của Học viện Quân sự Đế Quốc để huấn luyện kỹ năng sinh tồn dã ngoại cho cô, quả thực là không có nhân tính mà. Nếu không phải Rickie bày số liệu thân thể yếu ớt của cô ra trước mặt, để cậu ta điều chỉnh lại cường độ huấn luyện thì vô cùng có khả năng chỉ trong nửa ngày Nguyên Đồng cũng không chống đỡ được.

Sau khi vào rừng ngày thứ năm, Nguyên Đồng được người ta ôm trở về, cô chẳng còn chút sức lực nào, cả người như mới được vớt từ trong nước ra, tay chân không nhấc lên nổi.

Trở lại chỗ hạ trại, Rickie vừa trông thấy bọn họ đã vội chạy nhanh tới, dùng thiết bị kiểm tra rà quét thân thể Nguyên Đồng, lên án nói: “Chủ nhân, tôi không phải đã đưa số liệu thể chất của Đồng Đồng cho cậu sao? Cậu quả thực không xem người ta là giống cái mà!”

Lời lên án này có vẻ khá nghiêm trọng, vì thân thể Klosters cứng đờ trong nháy mắt.

“Rickie, đừng nói nữa.” Nguyên Đồng có chút ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, “Là bản thân tôi quá yếu thôi.” Quả thật là cô quá yếu, cô đã dùng quang não để tra cứu nội dung quân huấn cơ bản của tân sinh đại học của thế giới tương lai, cường độ huấn luyện của cô còn không bằng một phần ba của người ta, nháy mắt bị đá kích đến thương tích đầy mình.

Klosters không nói gì, đặt cô lên ghế massage, nói với Rickie: “Hôm nay chuẩn bị được tề BT101 cho cô ấy!”

“Vâng!”

Khi Rickie chuẩn bị xong, Nguyên Đồng được Klosters ôm vào phòng tắm để ngâm được tề, nghe Rickie giải thích, thật ra loại được tề BT101 này là một loại được tề cường hóa gene, có cấp bậc thấp nhất, loại được tề cơ bản sơ cấp có tính ôn hòa nhất, loại được tề cường hóa gene đã bị đào thải hai ngàn năm trước, đã chẳng còn thích hợp với nhân loại tương lai. Được tề này do Fergus điều chế, lại thích hợp cho cô sử dụng. Nếu dùng loại được tề cường hóa gene đang được lưu hành trong tỉnh tế, hiệu quả rất mạnh, sẽ hủy hoại trình tự gene của cô, khiến cô trở thành một phế nhân.

Cho nên, hiện tại mỗi ngày cô bị huấn luyện đến mức không cử động nổi, khi trở về sẽ ngâm được tề.

Quá trình ngâm thuốc cũng không hề thoải mái chút nào, loại cảm giác này giống như có thứ gì đó ướt sũng chui vào da, vào thân thể cô. Cả người đều đau xót, đến mức không thốt nên lời. Nhưng mà ngâm được một giờ, thân thể vốn chẳng còn sức lực nào lại tràn đầy tinh lực, chỉ cần ngủ một giấc thật ngon, tất cả đều tốt đẹp.

Mỗi ngày vận động quá mức nhưng đến hôm sau vẫn còn có thể chạy nhảy vui vẻ được ít nhiều cũng nhờ loại được tề cường hóa gene này.

Tuy rằng mỗi ngày đều mệt mỏi chết nhưng thật sự rất phong phú, khiến cô không có thời gian để nhớ đến người nhà, sợ hãi tương lai. Ban ngày theo Klosters huấn luyện trong rừng, cũng khiến cô có thể dần dần nhận thức dị thú này nọ trong rừng rậm. Dị thú, tuy trong mắt Klosters, chỉ cần một tay cũng có thể bóp chết chúng nó nhưng đối với cô mà nói, vẫn cường đại đến mức có thể một trao cũng giết chết cô.

Klosters dạy cô rất nhiều tri thức sinh tồn dã ngoại cùng một ít kỹ năng cơ bản, đây là những thứ không thể học được trong trường. Thậm chí Klosters còn dạy cô cách sử dụng vũ khí để bảo vệ bản thân. Vũ khí của cô là một khẩu súng năng lượng vô cùng tinh xảo.

Đương nhiên, khẩu súng năng lượng này đã được Klosters cải tạo để Nguyên Đồng có thể sử dụng. Nếu dùng loại súng năng lượng bình thường, với lực cánh tay của cô em họ Nguyên này thì cả cầm cũng không cầm nổi chứ đừng nói đến sử dụng. Sau khi được Klosters cải tạo, khẩu súng trông rất tinh xảo đáng yêu, nếu không nhìn kỹ thì sẽ nghĩ đó chỉ là một món đồ chơi, rất có tính lừa gạt, nhưng tính năng và uy lực của nó tuyệt đối không thể xem thường.

“Bằng bằng” hai tiếng, một gốc cây to bằng đùi của đàn ông cách đó mười mét lập tức bị bắn trúng, ngang nhiên ngã xuống đất.

Nguyên Đồng đờ người, đưa súng năng lượng trong tay lên nhìn kỹ, lần đầu sử dụng thứ này, trong lòng phát lạnh, lực sát thương này... quá mạnh mẽ rồi.

“Được rồi! Xác suất trúng mục tiêu là 70%.” Rickie ở bên cạnh ghi lại số liệu, cô vũ nói: “Với thể năng của cô bé, trong thời gian ngắn có thể đạt đến trình độ này là rất không tồi! Thêm một thời gian nữa, nhất định độ chính xác sẽ đạt được trăm phần trăm!”

Nguyên Đồng thật cao hứng, nói cảm ơn với người máy giúp việc, lại nhìn thiếu niên bên cạnh, nhìn không được mà cười rạn rở.

Thời gian là liều thuốc tốt nhất, có thể chữa khỏi đau xót khổ sở, làm cho nhân loại phai nhạt một ít này nọ.

Nguyên Đồng học xong cách sử dụng súng năng lượng, có công cụ phụ trợ, rốt cuộc cảm thấy thật ra bản thân cũng không yếu như thế. Hơn nữa, loại súng năng lượng đã qua cải tạo này rất dễ dàng sử dụng, gấp bội nhân cao hơn cô hai cấp cô cũng có thể đối phó như thường.

Trải qua nửa tháng, cuối cùng Nguyên Đồng cũng thích ứng được bước đầu với cường độ như thế. Mỗi ngày đặt lưng lên giường là ngủ, thích ứng thật tốt, thật đáng mừng. Đáng mừng hơn nữa là rốt cuộc cô cũng có cơ để không cần ôm vô trứng của người ta mà ngủ nữa.

Đúng vậy, là vô trứng.

Nguyên Đồng hoàn toàn không nghĩ tới, cái quả trứng màu đỏ ánh kim kia bất luận là bề ngoài hay sức nặng đều vô cùng chân thật kia thật ra chỉ là một cái vô trứng thôi, bên trong cũng không có sinh mệnh nào, cũng chẳng cần phải ôm cẩn thận, cô cũng không sợ lỡ tay làm nó vỡ. Trên thực tế, vô trứng kia rất cứng, cho dù có ném xuống đất cũng chẳng bể nổi.

Thực ra khi nghe nói đây là một vô trứng vô và liên tiếp lên không, Nguyên Đồng trực tiếp ngốc luôn.

Đến khi biết đây là vô trứng khi Klosters sinh ra, cô lại càng ngốc hơn.

Có lẽ là do cô trông rất ngốc, Rickie liền giải thích, “Klos sinh ra từ trứng nha, cô bé không biết sao? Bình thường sinh vật trí tuệ sinh trứng, lúc bọn họ phá xác sinh ra, người lớn trong nhà sẽ thu thập vô trứng của đứa nhỏ tẩy sạch dịch trứng, sau đó dùng kỹ thuật vá không dấu vết để đưa vô trứng lại nguyên hình, cho đứa trẻ ôm lúc ngủ, hình thành thói quen tốt cho họ. Trước khi bọn họ trưởng thành đều thích ôm vô trứng của mình ngủ, nếu không có vô trứng làm bạn, bọn họ sẽ mất ngủ đến tận sáng.”

Nguyên Đồng lại hoài nghi, có phải là có khác biệt giữa tính tế thông dụng ngữ với Trái Đất Hoa Hạ ngữ hay không, dường như cô nghe được chuyện gì đó rất khó tin.

Rickie không biết nghi hoặc trong lòng cô, tiếp tục nhiều chuyện: “Nói cho cô hay, thật ra chủng tộc chủ nhân đều có luyện đan phích! Tuy nói tình huống của các chủng tộc sinh trứng không khác biệt lắm nhưng những chủng tộc sinh trứng khác thì chỉ cần vượt qua ấu sinh kỳ là đã vứt bỏ vỏ trứng của chính mình rồi. Chỉ có chủng tộc bọn họ vẫn ôm trứng ngủ đến tận khi trưởng thành, luyện đan phích của chủng tộc bọn họ là biểu hiện rõ nhất trong các chủng tộc sinh trứng nha...”

Nguyên Đồng tiếp tục ngáy ngốc nhìn nó, trong lòng cân nhắc ý tứ trong lời nói của nó, chuyển đổi thành ý nghĩa trong Hoa Hạ ngữ.

“Bộp” một tiếng, người máy lại bị người ta đánh bẹp đầu vô cùng bạo lực.

Nguyên Đồng cứng đờ quay đầu nhìn về phía thiếu niên không biết đã xuất hiện sau lưng bọn họ từ bao giờ, bất giác vẻ mặt thẹn quá hóa giận của cậu ta, lập tức thanh tỉnh, vội vàng nói: “Thực xin lỗi, tôi không biết vỏ trứng của anh lại quan trọng với anh đến thế! Về sau tôi tuyệt đối sẽ không chạm vào nó!” Cô thành thật thề.

“...Không sao.” Klosters quay mặt, lộ ra lỗ tai hồng hồng, hiển nhiên là vì bị giống cái biết chính mình có luyện đan phích mà cảm thấy ngượng ngùng, “Là tôi đưa cho em”

Sự khác biệt văn hóa năm ngàn năm vào giờ khắc này lại phát huy tác dụng tốt đẹp của nó, giống như lúc đi cả Nguyên Đồng đến thăm không bị bọn họ cười nhạo, lúc này Nguyên Đồng cũng không cười nhạo Klosters luyện đan phích [Klosters: Đó không phải là luyện đan phích!], mà lại nghĩ, bởi vì mình ngủ không được, cho nên cậu ta tình nguyện mất ngủ, cũng đưa cho cô vỏ trứng mà cậu ta tin là có tác dụng an thần, người như vậy.....

Nguyên Đồng vô cùng cảm động

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Từ khi đi vào thời đại tính tế tương lai đầy xa lạ này, Nguyên Đồng biết, Klosters đã giúp đỡ cô nhiều nhất, sau khi vượt qua những ngày lo âu thấp thỏm ban đầu, thật ra cô cũng rất nhẫn nại để không suy đoán nguyên nhân Klosters lại trợ giúp cô mà không cần báo đáp như thế.

Tuy trên thế giới này cũng không thiếu người tốt, nhưng lại rất hiếm có người lại giúp đỡ một người lạ vô điều kiện như thế, đặc biệt khi người lạ này có lai lịch bất minh, thân phận lại vô cùng đáng ngờ, cậu ta lại hoàn toàn không hỏi gì, không chỉ giúp cô xử lý thân phận, lại còn giúp cô hòa nhập vào thế giới này, an bài thỏa đáng tất cả mọi chuyện. Chẳng lẽ cậu ta là người giúp đỡ người làm niềm vui, không cần hỏi báo, Thánh phụ vĩ đại?

Nhưng hiện giờ cô lại cảm thấy Klosters có thể là Thánh phụ thật, cậu ta đối xử với cô tốt thế này, có thể khiến cô ghi nhớ cả đời ấy chứ.

Đương nhiên, loại tâm tình cảm động này nhanh chóng bị cường độ huấn luyện trong chuyến dã ngoại khiến cô quyết định yên lặng đặt trong đáy lòng, cũng bởi vì mỗi ngày đều mệt thành cầu, khiến cho cô cũng tạm thời quên hỏi chuyện Klosters là chủng tộc sinh ra từ trứng là thế nào.

Klosters huấn luyện cho Nguyên Đồng theo chất lượng, chờ thêm nửa tháng, theo cường độ huấn luyện gia tăng, mỗi ngày được tề để ngâm cũng được đổi thành BTI02 rồi BTI06. Rickie nói cho cô biết, bởi vì gene của thuần nhân loại ảnh hưởng đến các phương diện thân thể của cô như thể năng, trí lực kém quá xa so với tiêu chuẩn của tính tế, cho nên nhân lúc này, vừa huấn luyện vừa cường hóa thân thể.

Tiêu chuẩn khác Nguyên Đồng tán thành, nhưng nói trí lực của cô kém quá xa với tiêu chuẩn tính tế thì Nguyên Đồng không phục, lúc thí nghiệm trí lực, cô chẳng biết gì về thế giới này, làm sao có thể trả lời được?

Vốn dĩ mục đích ra ngoài lần này của Klosters là giúp Nguyên Đồng cảm nhận được tính thần lực, nhưng theo sự tiến bộ của Nguyên Đồng, Klosters quyết định điều chỉnh kế hoạch. Mới đầu cậu định thừa dịp này thuận tiện huấn luyện kỹ năng sinh tồn cho cô, nhưng sau đó lại phát hiện huấn luyện kết hợp được tề cường hóa gene có thể giúp cô cường hóa thể năng của cô, cậu lại thay đổi chủ ý.

Trong kỳ huấn luyện, Rickie có vài lần về nhà tìm Fergus đang vui đầu nghiên cứu để lấy được tề cường hóa gene. Vì thế, thân phận thuần nhân loại của Nguyên Đồng cũng bị Fergus phát hiện, kết quả Fergus hưng phấn đến mức tự mình chạy tới, sau khi cò kè mặc cả với Klosters, rút được một ống máu của cô đem đi nghiên cứu.

Khi Fergus đi rồi, Klosters nói với cô: “Mặc dù có đôi lúc Fergus rất vô si nhưng anh ta cũng từng tham gia khóa huấn luyện kỹ năng giữ bí mật của Đế quốc, anh ta sẽ không nói thân phận thật của em ra bên ngoài đâu.”

Nguyên Đồng đương nhiên tin tưởng cậu.

Tinh thần nghiên cứu của Fergus là vô cùng đáng khen, chỉ trong vài ngày đã nghiên cứu ra loại được tề mới nhất, loại này được điều chế căn cứ theo tình trạng cơ thể của Nguyên Đồng, so với được tề cường hóa gene BTI còn tốt hơn nhiều. Đây cũng là điều kiện để Fergus lấy được máu của Nguyên Đồng, có thể nói là biến Fergus trở thành được tề sư riêng.

Thương nhân tề keo kiệt hiện tại xem như chuyển chức thành nhà nghiên cứu gene và được tề sư.

Bởi vì có Fergus điều chế riêng được tề cường hóa gene cho Nguyên Đồng, cho nên bọn họ lại kéo dài thời gian huấn luyện dã ngoại trong rừng, từ kế hoạch một tháng ban đầu kéo dài thành ba tháng.

Chương trình huấn luyện khẩn trương đều đặn mỗi ngày như thế, khi thích ứng được rồi sẽ phát hiện thời gian trôi rất nhanh, trong nháy mắt đã qua hơn hai tháng. Nguyên Đồng vẫn chưa cảm nhận được tinh thần lực gì đó, nhưng thật ra lúc chạy tới chạy lui trong rừng, cô không còn đi đường còn muốn ngã vào trong động giữa những rễ cây giống như lúc mới tiến vào rừng nữa, hiện tại có thể linh hoạt chạy nhảy trên những rễ cây lớn, thuận tiện còn có thể đánh chết một vài dị thú cấp một có ít lực sát thương.

Đương nhiên vẫn kém xa Klosters và Rickie, một người là cường giả thể năng 3S, một là người máy, cô mới không thêm so với họ đâu.

Chạng vạng hôm nay, sau khi hoàn tất một ngày huấn luyện, Nguyên Đồng và Klosters ngồi trước bàn ăn thưởng thức mỹ thực. Đương nhiên không phải dịch dinh dưỡng nghìn bài như một mà là * trư Nguyên Đồng có thể ăn. Đặc biệt trải qua hai tháng dùng được tề cường hóa gene, tổ chất thân thể của cô cao hơn trong quá khứ không ít, biểu hiện ở độ chắc khỏe của răng nanh, trước kia còn cảm thấy thịt * trư có chút cứng rắn, cắn ê răng, hiện tại lại cảm thấy thịt này rất mềm.

Cho nên, hiện tại Nguyên Đồng đã có thể ăn một ít thịt của các loại dị thú có độ mềm, rốt cuộc không cần tiếp tục ăn cháo, thoát khỏi trạng thái trẻ nhỏ trong mắt người tương lai, lúc mới đến các hạng mục chi tiêu thân thể của cô ngang với trẻ con =_=! Cho nên chỉ có thể dùng dịch dinh dưỡng.

Đang lúc hai người im lặng nhắm nháp mỹ thực, hơn nữa Nguyên Đồng đang được Rickie chỉ bảo lễ nghi dùng cơm, quang não trên tay Klosters sáng lên. Cậu nhìn thoáng qua, phát hiện là thỉnh cầu nói chuyện của Fergus, ra lệnh “chấp thuận”, một màn hình 3D hiện lên, gương mặt của Fergus xuất hiện.

“Ồi chào~ ăn cơm dã ngoại nha, trông mọi người hăng hái quá.” Fergus cười vô cùng ôn nhu nhưng ánh mắt lại không thấy thế.

Klosters mặc kệ anh ta, hỏi: “Có chuyện gì?”

“Một vài loại dị thực tồn kho của tôi hết rồi!” Fergus vừa nhìn chăm chăm bữa tối của họ vừa nói: “Nếu mua bên ngoài, tôi nghĩ chẳng có chỗ nào chịu tiếp nhận vụ buôn bán này mà mau chóng giao đến đây. Cho nên cậu phải đi lấy. May mắn là ở Ural cũng có mấy loại dị thực này.” Tiếp theo, liền nói tên và chỗ sinh trưởng của chúng.

Klosters không nói thêm gì cả, chỉ nói: “Tôi biết rồi, ngày mai đi lấy!”

Dứt lời, trực tiếp đóng quang não.

Nguyên Đồng ở bên cạnh nhìn, chờ bọn họ chấm dứt trò chuyện, cô mới hỏi: “Ngày mai tôi cũng phải đi cùng sao?” Dù sao cũng là được tề bản thân mình cần, Nguyên Đồng cũng muốn ra chút sức lực.

“Không, nơi đó rất nguy hiểm cho em!” Klosters lắc đầu, “Một mình tôi đi là được rồi!”

Nguyên Đồng: “...” Cô đây là bị ghét bỏ vương chân phải không?

Hiểu được bản thân làm vương chân người ta, trong lòng có ý tưởng nào đó, Nguyên Đồng cũng chỉ có thể dừng lại.

Sau bữa tối, Nguyên Đồng lại vào phòng tắm ngâm thuốc, chịu đựng loại thống khổ chết đi sống lại này, nhưng vì tương lai mà cắn răng chịu đựng, rất có tư chất nữ hán tử nha!

Bên ngoài lều, Rickie chớp chớp mắt nhìn chủ nhân nó, “Chủ nhân, cô ấy thật sự muốn đi, vì sao cậu không đưa cô ấy đi cùng? Với bản lĩnh của cậu, có đưa cô ấy đi cùng cũng không thành vấn đề mà.”

Klosters thưởng thức khẩu súng năng lượng tinh xảo và quá nhỏ bé so với tay của cậu, không trả lời mà hỏi lại: “Hiện tại cô ấy nhận thức được bao nhiêu loại dị thực rồi?”

“Ba trăm loại.” Rickie rõ ràng tiến độ học tập của Nguyên Đồng nhất.

“Quá ít.” Klosters lắc đầu, “Cho dù đã nhận thức được một ngàn loại dị thực thì cô ấy vẫn chưa thể vào vườn thuốc dị thực được!”

Rickie chớp chớp mắt, hiểu được ý của cậu, không tiếp tục phản bác lời của chủ nhân nữa.

Sáng sớm hôm sau, Klosters xuất phát.

Tuy Klosters không có mặt, Nguyên Đồng vẫn không thể nhàn hạ, nên huấn luyện thế nào thì cứ tiếp tục huấn luyện thế ấy, nhưng hôm nay là Rickie đi theo cô, nó có vẻ rất cao hứng nói với Nguyên Đồng: “Tuy tôi chỉ là người máy giúp việc, thiết bị có vẻ kém so với người máy chiến đấu, nhưng chủ nhân đã cải tạo cho tôi rồi, chỉ cần không gặp đàn dị thú vượt rào, tôi có thể bảo vệ cô.”

Người máy giúp việc tràn đầy tự tin, nhưng nói miệng quạ đen có thể là nói nó, vì đến giữa trưa, bọn họ liền gặp một đám dị thú vượt rào.

Khi nhìn thấy một đàn dị thú trông giống hươu nhưng trên người lại che kín vảy như bệnh trĩ thảo bunn mã chạy như điên lại gần, Rickie kêu thảm thiết một tiếng, lôi kéo Nguyên Đồng bỏ chạy, vừa chạy vừa tức giận nói: “Chuyện này thật không khoa học, vì sao tôi chỉ tùy tiện nói một chút, thế nhưng thật sự có dị thú vượt rào chạy đến? Rốt cuộc là ai đem chúng nó tới? Tôi phải nói với chủ nhân để chủ nhân đập kẻ đó một trận...”

Tốc độ Rickie rất nhanh, hệ thống tốc độ của nó cũng được Klosters cải tạo nhanh hơn trước, dùng để chạy trốn tuyệt đối không thành vấn đề. Cho nên bọn họ không thành oan hồn dưới chân đám dị thú, nhưng thật vất vả thoát khỏi đám dị thú kia lại chui đầu vào địa bàn của đám dị thực.

Khi đám xúc tu thực vật cuốn bọn họ đưa lên cao, đầu Nguyên Đồng đau đến mức sắp nổ mạnh, đây là một loại cảnh báo nguy hiểm, khiến cô khó chịu không thôi. Có thể là nhờ được cường hóa thân thể suốt hai tháng, lần này cũng không vì đau đớn cực độ mà hôn mê, thậm chí có thể bảo trì bình tĩnh trong cơn đau đáng sợ này.

Cô cảm thấy dường như linh hồn đang bị bóc ra khỏi thân thể, rõ ràng mỗi một tế bào trong cơ thể đều vô cùng đau đớn, nhưng linh hồn lại có thể bình tĩnh nhìn xuống tất cả, thậm chí có thể chủ động đi tóm gọn cái đám xúc tu đang cuốn lấy bọn họ, dùng sức cắt đứt bọn chúng.

Hai tiếng “oành” trầm đục vang lên, giống như có thứ gì đó nổ mạnh, đám xúc tu trôi buộc thân thể bọn họ đột nhiên bị chặt đứt, một người một người mấy bị ném xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Sau khi bị ném xuống đất, Nguyên Đồng bất chấp thân thể đau đớn không chịu nổi, nhanh chóng xoay người đứng lên, cảnh giác nhìn dị thực trước mặt.

Cảm tạ hơn hai tháng trời huấn luyện dã ngoại này và việc cường hóa gene, khiến cho phản xạ của cô nhanh nhạy hơn trước, tuy vẫn chịu giới hạn điều kiện thể chất của người Trái Đất cổ đại, nhưng trên mọi phương diện mà nói, cô đã đạt được độ cao mà người Trái Đất không thể đạt được, rốt cuộc đã có thể thừa nhận thống khổ mà trước kia không chịu nổi.

Đây là một loại dị thực bộ dạng có hút giống cây liễu, nhưng cao lớn hơn cây liễu nhiều, mỗi gốc cao hơn mười mét, cành lá xum xuê, lá cây còn mảnh mai hơn cây liễu, cành cây có màu xanh biếc như ngọc bích, còn rất dài có khi dài hơn hai mươi mét, ngọn quét trên mặt đất, nhìn từ phía xa xa giống như hàng vạn sợi tơ xanh biếc đung đưa trong gió, rất có ý thơ.

Nhưng cho dù xinh đẹp đầy ý thơ, cũng không thể che giấu sự thật nó là một loại dị thực có thể giết người, cành của nó vô cùng mềm dẻo, dao tùy thân mà Rickie mang theo cũng không dễ dàng cắt đứt được.

Thời đại tinh tế, động thực vật không chỉ đơn thuần là động thực vật như trên Trái Đất, phía trước còn thêm một chữ “dị”, giống như thực vật, nếu chỉ đơn thuần là thực vật, đương nhiên không có lực sát thương, không khác biệt với thực vật trên Trái Đất lắm. Còn dị thực, xem như một loại thực vật có gene biến dị, cũng phân chia cấp bậc như dị thú, dị thú dị thực cấp bậc càng cao, lực sát thương càng lớn, đương nhiên năng lượng bên trong hoặc giá trị làm thuốc cũng rất cao.

Mà chỗ bọn họ không cẩn thận xâm nhập là địa bàn của một loại dị thực cấp hai, gọi là Án Liễu, mật độ sợi của nó rất cao, có thể dùng để làm trang sức, nhưng nếu mạo muội xông vào địa bàn của chúng sẽ bị những cành liễu dài trôi chặt, xé nát, còn máu thịt trở thành phân bón cho chúng.

Chỉ liếc nhìn một cái, Nguyên Đồng đã ghi nhớ hoàn cảnh xung quanh, trong lòng trầm xuống.

Bởi vì bọn họ không biết sống chết mà xâm nhập vào địa bàn của dị thực, xung quanh lại toàn Án Liễu, quả thực như cừ non xông vào giữa bầy sói, hoàn toàn không có khả năng chạy trốn.

“Đồng Đồng, cô dùng tinh thần lực sao?” Rickie đột nhiên hỏi.

Một người một người mấy vẫn ngồi dưới đất, cảnh giác nhìn chằm chằm đám Án Liễu này.

Nguyên Đồng sững sờ, nhớ tới trạng thái khi nãy, rất giống như linh hồn bị bóc ra, mạnh mẽ cắt đứt đám cành lá trôi chặt bọn họ... Vậy đó không phải

linh hồn, mà là một loại tinh thần lực trong não bộ cụ hiện hóa mà thành, chỉ là do quá mức chân thật mới có thể khiến cô nghĩ là linh hồn, hóa ra là không phải.

Có lẽ thứ mà nhân loại gọi là linh hồn, kỳ thật là một loại tinh thần thể thôi.

Suy nghĩ cẩn thận, Nguyên Đồng nhìn xuống con đầu đầu, hồi tưởng lại tình cảnh lúc nãy, nháy mắt cảm giác huyền ảo này lại xuất hiện lần nữa, giống như có thể trực xuất linh hồn ra khỏi cơ thể, vung về chỉ huy nó đi công kích đám dị thực đang vuron cành lại trối bọn họ.

Lại có thêm cành lá của một cây Án Liễu bị chặt đứt.

Rickie chứng kiến cảnh tượng này, phát hiện mặt cắt của phần Án Liễu bị tinh thần lực cắt đứt hiện ra vết đốt mực nát màu đen, hiển nhiên tinh thần lực của Nguyên Đồng không chỉ có lực sát thương với động vật mà còn có cả thực vật.

Hai lần thương tổn này khiến đám dị thực đang giương nanh múa vuốt nhận ra được sinh vật trước mặt không dễ chọc, nhanh chóng thu đám cành lá trên mặt đất lại, cuộn thành búi cách xa bọn họ. Cảnh tượng này thực sự rất khôi hài, nhìn từ xa lại giống như người ta búi hết tóc ra phía sau đầu nhưng vì tóc nhiều quá nên trông giống như một cái bánh bao.

“Đồng Đồng, chúng nó sợ cô!” Rickie sợ hãi than, giống như trông thấy một bé nhỏ nhún có thể chấn trụ một đám ác lang vậy, lại giống như đang nhìn kỳ tích xuất hiện, một kẻ có sức chiến đấu bằng năm lại có thể chiến thắng cường giả cấp S, thực sự rất khó tin.

Nguyên Đồng nhẹ nhàng thở ra, ngồi bệt dưới đất, xoa xoa mồ hôi trên mặt, hữu khí vô lực nói: “Tránh được một kiếp, chẳng lẽ nguoi mất hứng sao?”

“Cao hứng nha! Tôi chỉ cảm thấy cô thật là một giống cái rất khó tin.” Là người máy giúp việc, chủ nhân làm đúng thì phải khen ngợi tương ứng, lập tức lên tiếng: “Đồng Đồng giỏi quá! Chỉ có điều chủ nhân giỏi hơn cô, cô chỉ kém chủ nhân một chút thôi.”

Nguyên Đồng vô lực nở nụ cười.

Thừa dịp đám dị thực này bị chấn trụ, Rickie vội vàng đưa Nguyên Đồng thoát khỏi phạm vi công kích của dị thực mới thả cô xuống, xem xét thân thể của cô, phát hiện tinh thần của cô khô kiệt, thân thể không có chút lực nào, nhanh chóng lấy ra một liều thuốc giảm đau cho cô, thấy cô chống đỡ đầu thì biết cô rất đau đầu, nói: “Để tôi nói Fergus điều chế thuốc giảm đau khác cho cô, loại này có vẻ không được rồi!”

Nguyên Đồng vừa uống thuốc giảm đau xong chợt nghe thấy giọng nói quen thuộc vang lên: “Xảy ra chuyện gì?”

Chỉ thấy hoa mắt, Klosters đến trước mặt cô ngồi xổm xuống. Tự xem xét tình huống của cô, ánh mắt biến thành màu đỏ sẫm, giống như đang thiêu đốt thứ gì.

“Chủ nhân, là như vậy...” Rickie kể lại sự việc, tiếp theo nói, “Chủ nhân cậu nhất định phải báo thù cho chúng tôi!”

Klosters nghiêm mặt gật đầu, bế Nguyên Đồng lên.

Đầu Nguyên Đồng rất đau, thân thể cũng không có sức lực, hoàn toàn không thể đi đường, đành phải để cho cậu ta ôm, chịu đựng đau đớn cô cười nói: “Klos, tôi rất cuộc biết tinh thần lực là gì rồi, tôi sẽ dùng nó.”

Klosters có chút kinh ngạc, cúi đầu nhìn sự vui sướng trên gương mặt trắng bệch của cô, giọng nói đột nhiên trở nên ôn hòa, “Thật không? Tốt lắm!”

Bình thường Klosters không thích nói chuyện, lại càng không lái nhai như Rickie, có thể khiến cậu nói “tốt lắm” đã là một loại khẳng định, trong lòng Nguyên Đồng rất cao hứng, lúc trước Rickie nói cô rất tuyệt cũng không làm cô cao hứng như vậy, thậm chí thân thể không khoẻ cũng không thể ngăn cản loại xúc động đang lên này.

Nhanh chóng trở lại chỗ bọn họ hạ trại đã trông thấy Fergus, hiển nhiên là đến đây lấy dị thực Klosters đem về.

“Sao thế?” Fergus nghĩ đến cô gái thuần nhân loại yếu ớt lại xảy ra chuyện gì.

Đây là sinh vật hình người yếu ớt nhất mà Fergus từng gặp, thể năng ngay cả cấp F cũng không đạt được, trèo cây còn ngã, quả thực làm người ta không biết phải nói gì. May mắn mấy ngày nay huấn luyện phối hợp được tề cường hóa gene, khiến thể năng của cô cũng tăng lên được, thêm một đoạn thời gian nữa có thể khiến thể năng của cô tăng lên đến tiêu chuẩn thấp nhất của tinh tế là cấp F cũng xem như là một việc vô cùng thành công rồi.

Mà mấy ngày nay, bởi vì phải nghiên cứu nên Fergus đương nhiên cũng để tâm đến bọn họ, mỗi khi nhìn thấy cô yếu ớt ngã từ chỗ cao ba mét xuống, lại còn khiến bản thân gãy xương, đã không còn biết nên nói gì, quả thật yếu ớt quá rồi!

Cho nên, anh ta đã quen với việc cô bé nhân loại yếu ớt thường có thương tích rồi.

Mà hôm nay đương nhiên là không giống bình thường.

“Tinh thần lực của cô ấy sử dụng quá độ, đang ở trạng thái khô kiệt.” Klosters nói.

Fergus bỗng dừng mở to hai mắt, “Sử dụng quá độ? Đã hiểu được cách sử dụng rồi?”

“Đó là đương nhiên, Đồng Đồng thực thông minh!” Rickie kiêu ngạo trả lời, dĩ nhiên nó đã tự động cắt bỏ câu “thuần nhân loại có thể năng, trí lực rất thấp” trong hệ thống của nó. Thuần nhân loại là loại sinh vật trí tuệ không ngừng tiến bộ.

Fergus vô cùng vui vẻ, cảm thấy hôm nay bản thân mình đến rất đúng lúc, nhanh chóng lấy ra thiết bị kiểm tra thí nghiệm tinh thần lực để kiểm tra cho Nguyên Đồng, bận rộn ghi lại số liệu, lại lấy chút máu của cô nghiên cứu tại chỗ.

Đến khi Nguyên Đồng tắm thuốc xong, Fergus đã xuất hiện trước mặt cô như một cơn gió, dùng vẻ mặt kinh hi nhìn cô, giống như cô là một loại động vật quý hiếm, vẻ mặt si mê đó khiến lông tơ trên người cô dựng đứng, cho đến lúc Klosters đi đến, đẩy người đàn ông cao lớn đó ra.

“Cách xa cô ấy ra!” Klosters lạnh lùng.

Fergus không thêm đề ý đến thái độ ác liệt của cậu, đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm Nguyên Đồng, “Rốt cuộc tôi cũng hiểu được vì sao lúc trước cô bé không thể cảm nhận được tinh thần lực!”

Klosters, Nguyên Đồng, Rickie đều nhìn không được nhìn anh ta.

“Bởi vì lúc trước thể năng của cô bé quá yếu, cho dù tạo hóa có ban cho cô thiên phú không gì sánh nổi, cô cũng không có năng lực sử dụng, cho nên mỗi khi bị bức tới cực điểm mà bùng nổ, thân thể không thể thừa nhận nên mới ngất. Cho đến hai tháng gần đây, nhờ Klosters huấn luyện thể năng kết hợp cùng với sử dụng được tề cường hóa gene khiến thể năng của cô bé tăng lên, đạt được đến yêu cầu thấp nhất khi sử dụng tinh thần lực.” Sau đó anh ta còn dẫn chứng một hiện tượng phổ biến trong tinh tế, “Các người xem, nhân hình trí tuệ sinh vật có ai có thể năng thấp hơn cấp F không? Cấp F là tiêu chuẩn thể năng kích phát tinh thần lực cơ bản.”

Sau khi nghe anh ta giải thích rõ ràng, cuối cùng bọn họ cũng hiểu vì sao lúc trước Nguyên Đồng lại vụng về như vậy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.